

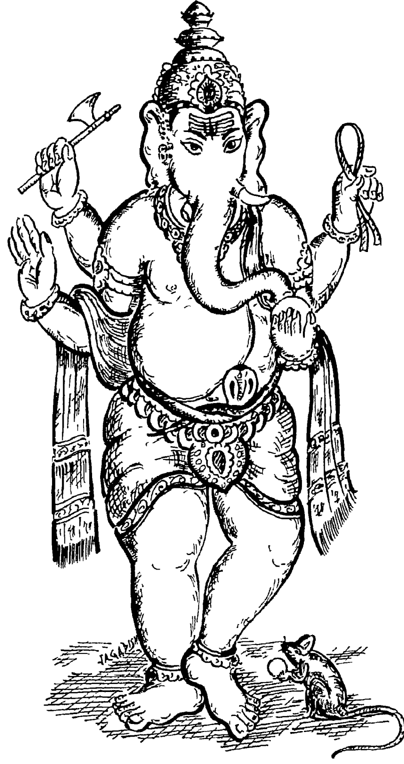
ஸப்தகிரி

ஆகஸ்ட், 1984
விலை ரூ. 1/-

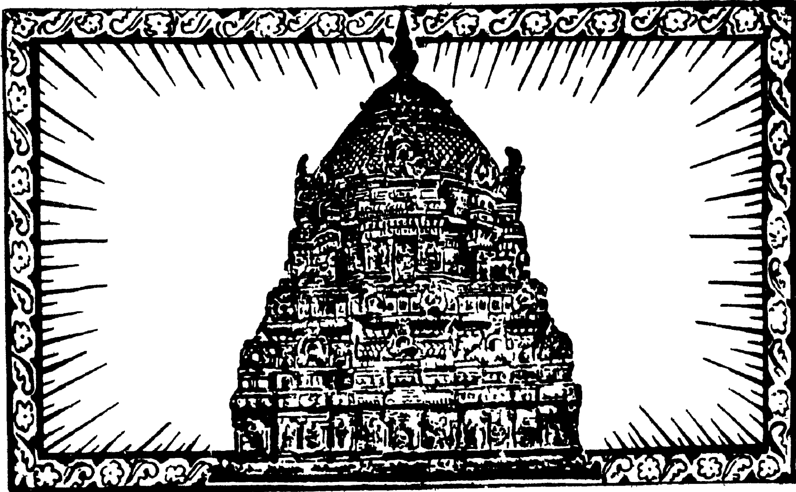

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான சமய மாத இதழ்

உருகும் அடியார் உள்ளூற உள்ளே
    ஊறும் தேனே வருக
உண்ணத் தெவிட்டாதச் சிவானந்த
    ஒளியே வருக புலன்வழி போய்
திருகும் உள்ளத்தார் நினைவினுக்கு சேயோய் வருக
    எமை ஆணட செல்வா வருக இணைவிழியால்
பருகும் அமுதே வருக உயிர்ப்பைங்கூழ்
    தழைக்கக் கருணை மழை
பரப்பும் முகிலே வருக நறும்பாகே
    வருக வரை இழித்த
முருகவேட்கு முன்உதித்த
    முதல்வர் வருக வருகவே

ஆகஸ்ட், 1984

மலா 15
இதழ் 3

தனிப்பிரதி ரூ. 1
வருடச் சந்தா ரூ. 12

பிரதிகளுக்கு:

THE WELFARE OFFICER
Publication Section, T.T.D.
K. T. Road,
TIRUPATI.

உள்ளுறை

அட்டைப்பட விளக்கம்

முகப்பில் : ஸ்ரீகிருஷ்ணர்—கே. ஜகதீஷ்.

பின்னட்டையில் : வாமனின் திரிவிக்ரம அவதாரம்.

இரண்டாவது : ஸ்ரீ விநாயகப் பெருமான்—மா. ஸ்ரீநிவாசராவ்.

மூன்றாவது : மந்த்ராலயா ஸ்ரீராகவேந்திர சுவாமி—மதுகிரிராம்.

உங்களுடன்....

ஆடையின்றிப் பிறந்து, கிடைத்ததைப் பிடித்ததை அப்படியே உட்கொண்டு குகைகளிலும் மரங்களிலும் வாழத் தலைப்பட்ட ஆதிமனிதன் பிறகு அனலின் அருமையினையும், ஆடையின் அவசியத்தையும் உணர்ந்து, தேவைகளை வளர்த்துக் கொண்டான்! ஆசைகளைப் பெருக்கிக் கொண்டான். எனினும் வயிறு மட்டுமே தனது உலகம் என்று நினைத்திருந்த அவன், உதய காலத்து சூரியனின் உன்னதத்தையும், அந்தி மழையின் அழகையும், வானவில்லின் வண்ண ஜாலத்திலும் தன்னைப் பறிகொடுத்தான். தான் அருகே இருந்தாலும் தன காதுகளில் விழாத ஒரு பூனையின் காலடி ஓசையினை, தனக்கு எந்த விதத்திலும் ஒப்பாகாத ஓர் எலி கேட்டு ஓடி மறைய எத்தனிக்கும் செய்கையைக் கண்டு பிரமித்தான். பிரமித்த அளவிலே சிந்தித்தான். சிந்தனையின் விளைவே சமய உணர்வாகும்.

இயற்கைப் படைப்பின் பின்னணியில் ஏதோ ஒரு சக்தி இயங்குவதை, இலங்குவதைக் கண்ட மனிதன், முதலில் அதனைக் கண்டு அதிசயத்துப் பின்னர் அஞ்சி, அதனைத் தொடர்ந்து, அதனை வழிபட ஆரம்பித்தான். அதற்குப் பெயர்கள் பலவும், உருவங்கள் பலவும், உறைவிடங்கள் பலவும் எழுப்பினான். வழிபாடு முறைகளை ஏற்படுத்தினான். நம்பிக்கைகளை உருவாக்கி, வாழ்க்கையினைத் தனக்கு நம்பிக்கைத் தரும்படியாக மாற்றிக் கொண்டான். அவ்வகையில் ஒரு 'சக்தி'யின் மீது உள்ள நம்பிக்கை காலப் போக்கில் பல நம்பிக்கைகளாக மாறின. அந்நம்பிக்கைகளின் தொகுப்பே பல சமயங்களாக உருவெடுத்தன. நாட்டுக்கு நாடு, மனிதனுக்கு மனிதன் நம்பிக்கைகள் பெருகி வந்தபோது சமயங்களும் பெருகின. இதனால் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பதற்குப் பதிலாக ஒற்றுமையில் பல வேற்றுமைகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு பிரச்சனைகள் பெருகலாயின.

இப்பிரச்சனைகளுக்கு அடிப்படைக் காரணம், மற்றைய சமயங்களைப்பற்றி ஒரு சமயத்தார் புரிந்து கொள்ளத் தவறுவதாலும், தன் சமயத்தைப்பற்றி நன்கு அறிந்து கொள்ளாததாலுமேயாம். எல்லா சமயங்களின் அடிப்படை இலட்சியம், இப்பூவுலகைப் படைத்துக் காக்கும் அப்பரம்பொருளின் பெருமையை உணர்ந்து, அவனைத் தொழுதேத்தி, அவனுடன் இரண்டறக் கலத்தலுமேயாகும். இம்முயற்சியின்போது மனிதன் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பண்புகள் பல. அன்பு, இரக்கம், பொது நலம், பரந்த மனப்பான்மை போன்ற பல, அப்பரமனிடம் நம்மை அழைத்துச் செல்லும் படிகட்டுக்களாக அமைகின்றன. இவற்றைத்தாம் எல்லாச் சமயங்களும் வலியுறுத்துகின்றன. இதனை ஏன் இன்றைய உலக மனிதன் நினைக்கத் தவறுகின்றான்? வறுமையில் வாடும் நாட்டினரும் இத்தவறைச் செய்கின்றார்களே, ஏன்? பிற சமயங்களைக் குறை கூறிக்கொண்டு வாழும் அவன் தன் சமயத்தைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள முயற்சிக்கவில்லை, விருப்பப் படவில்லை. தன் மனைவி, தன் பிள்ளை, தன் வீடு என்ற அளவில்தான் அவன் உழைக்கவும் சிந்திக்கவும் முற்படுகின்றான். மனிதனின் பலவீனத்திற்கும் அறிவீனத்திற்கும் இடையே சமயம் அலைகழிக்கப்படுகின்றது. தன் சமயத்தைப்பற்றி புரிந்து கொண்டால்தான் பிற சமயங்களின் நிறைகுறைகள் தெரியவரும். சமயங்கள் யாவும் மக்களால மக்களுக்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. எல்லா சமயங்களினுள்ளும் ஏதாவது ஒரு வகையில பல நிலைகளில் ஒற்றுமைகள் பல நிலவி வருகின்றன. சடங்குகளின் பெயர்களும் முறைகளும் மாறுபட்டாலும் அவற்றின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள், அதன் இலட்சியங்கள் ஏறக்குறைய ஒன்றாகத்தான் உள்ளன என்பது நேர்மையான முறையில் சிந்தித்தால் தெரியவரும். கலாசார அடிப்படையில், சமயத் தலைவர்களின் அனுபவங்களின்மீது, மாறிவரும் தலை முறைகளின் போக்கைக் கொண்டு அந்தந்த சமயங்களின் நம்பிக்கைகளும், வழிபாட்டு முறைகளும், சடங்கு முறைகளும் மாறுபட்டு வருகின்றன. இம்மாறுதல்கள் யாவும் அவ்இறைவனை வழிபட, அவனை அடைந்திட அதிக ஆர்வத்தினை உண்டாக்கவே செய்கின்றன. இவ்வுண்மைக்குச் சான்றாக மேலை நாடுகள் ஆன்மீக தாகத்திற்காகக் கீழை நாடுகளின், குறிப்பாக இந்தியாவின் சமயக் கருத்துக்களிலும், வழிபாட்டு முறைகளிலும் அதிக கவனம் செலுத்தப்படுவதன்மூலம் அறிந்தின்புறலாம. ஆனால் இன்று நம்மில் எத்தனைப் பேர் நமது சமயத்தைப் பற்றித் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். தனது ஜாதியினுடன வைத்திருக்கும் பிணைப்பில் நூற்றில் ஒரு பத்து சதவீதம் கூட நாம் நம் சமயத்துடன் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. ஏன், தான் ஒரு இந்து என்று கூறிக் கொள்வதிலும் சிறிது தயங்குவதாகத் தெரிகின்றது. இது வறட்சியின் விரட்டலால் வந்த வினையைக் காட்டிலும், நாகரிக மோகத்தால் பெற்ற பேறு என்றே சொல்லலாம்! நமது கலாசாரம், இனம், மொழி ஆகியவற்றின் பெருமையைப் பறைச் சாற்றுவது நமது இந்து சமயமே. உலகில் உள்ள எல்லாச் சமயக் கருத்துக்களையும் தன்னுள் கொண்டு, மற்றைய சமயங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து, வேதங்களின் பெருமை, இதிஹாஸ புராணங்கள் விளக்கிடும் தத்துவ, ஆன்மீகக் கருத்துக்களின் அருமை, சிந்தனையாலும், செயலாலும் உயர்ந்து விளங்கிய மெய்யடியார்களின் சிறப்பு, காலத்தாலும் அழிக்க முடியாத சமய இலக்கியங்களின் சீர்மை ஆகியவற்றைப் பெற்று விளங்கும் இந்து சமயத்தினைப் பற்றி அறிந்து தெளிந்திடுவோம். அந்த நன்னாளை விரைவில் நாம் அடைந்தால் அன்னாளே நாம் உண்மையான சுதந்திரம் பெற்ற பொன்னாளாகும்.

தி. தி. தேவஸ்தான மேலாண்மை முடிவுகள்

அண்மையில் திருப்பதியில் கூடிய தி. தி. தேவஸ்தான பொறுப்பாண்மைக் குழுக் கூட்டத்தில் சில முக்கிய முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. திருமலை அடிவாரமான 'ஸ்ரீவாரி மெட்டு' எனும் இடத்திலிருந்து (சந்திரகிரி அருகில்) திருமலைக்கு 'கயிற்று வழி' பாதை ஒன்று அமைப்பது பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக இரயில்வே இலாகாவின் பொறியியல் துறையினரின் அறிக்கையினைப் பெற்றபின் பல கோடி ரூபாய் பெறுமான இத்திட்டத்திற்கான 'டெண்டர்கள்' பெறப்படும். இக்கயிற்று வழிப்பாதை அமைப்பதற்காக வெளி நாட்டு நிறுவனங்கள் உள்ளிட்டு சுமார் 10 நிறுவனங்கள் திட்ட அறிக்கைகள் சமர்ப்பித்துள்ளன.

ஃ ஃ ஃ

வெளி நாட்டில் கோயில்கள் கட்டுவதற்கென தி. தி. தேவஸ்தானம் நிதி உதவி அளிக்கும் செய்தி யாவரும் அறிந்ததே. இவ்வகையில் இதுவரை இல்லினுயிஸ், மிச்சிகன், நியூசௌத் வேல்ஸ், பிஜி தீவுகள, ஃபோர்ட் லாயிஸ் போன்ற அயல்நாட்டுப் பகுதிகளிலிருந்து அவ்வவ்கோயில் குழுக்களிடமிருந்து நிதி உதவி கோரி மனுக்கள்வந்துள்ளன. இம்மனுக்களைப் பரிசீலிப்பதற்கென, தனிக்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஃ ஃ ஃ

திருப்பதி நகரத்தில் ஜன நெருக்கடியினையும், வாகன நெருக்கடியினையும் தவிர்க்கும் வகையில், ரூ 50 இலட்சம் செலவில் திருப்பதி பெங்களூர் நெடுஞ்சாலையின் சித்தூர் சாலையிலிருந்து திருமலை அடிவாரம் வரை சுற்றுப்பாதை ஒன்று போடப்படும்.

ஃ ஃ ஃ

வருடம் ஒன்றிற்கு ரூ 1.5 இலட்சம் ரூபாய் செலவினை ஏற்கும் வகையில், திருப்பதியில் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட் மன்றம் ஒன்றினை ஏற்படுத்தி, அதற்கான இடவசதியினையும் செய்து தருவதென்றும் தி. தி. தே. மேலாண்மை முடிவு செயதுள்ளது.

ஃ ஃ ஃ

ஸ்ரீ திருவேங்கடவன் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அருகில் ரூ. 40 இலட்சம் செலவில் பெரிய கட்டிடம் ஒன்றினை தி. தி. தேவஸ்தான மத்திய நூலகம் மற்றும் ஆய்வு நிலையத்திற்காகக் கட்டப்பட உள்ளது.

ஃ ஃ ஃ

ஹரித்துவார் சப்த ஸரோவரில் பத்ரகாளி பீடத்தினை ஏற்றுக் கொள்வதென்றும், தென்னிந்திய யாத்திரிகர்களுக்கு உதவி புரிந்திடும் வகையில், புவனேஸ்வரில் சத்திரம் ஒன்றினைக் கட்டுவதென்றும், மேலும் அங்கு தி. தி. தே. தகவலறிவிப்பு நிலையம் ஒன்றினை அமைப்பதென்றும் குழு முடிவு செய்துள்ளது.

ஃ ஃ ஃ

ரூ. 20 இலட்சம் செலவில் மேற்கு கோதாவரி மாவட்டத்தில் சாரிபல்லி எனும கிராமத்தில் திருமண மண்டபம் ஒன்று கட்டப்படும்.

ஃ ஃ ஃ

திருப்பதியில் நான்கு திருமணக் கூடங்கள் அடங்கிய ஒரு பெரிய கட்டிடத் தொகுதி ரூ. 84 இலட்சம் செலவில் கட்டப்படும்.

ஃ ஃ ஃ

காக்கி சீருடை தரிக்க வேண்டிய தி. தி. தேவஸ்தான ஊழியர்களுக்கு (4-ம் வகுபபு பிரிவினர்) இனி மேற்கொண்டு டெர்ரிகாட்டன் காக்கி சீருடை வழங்கப்படும். ஒவ்வொரு வருக்கும் 6.3 மீட்டர் நீளம்கொண்ட இச்சீருடை வழங்கப்படும் ஒவ்வொரு முறைக்கும்தி.தி.தே.மேலாண்மைக்கு ஆகும் செலவு ரூ.5 இலட்சம் ஆகும்]

ஃ ஃ ஃ

திருப்பதி அலிபிரி மலையடி வாரத்தில் 224 அறைகளைக் கொண்ட ரூ. 1.5 கோடி செலவில் 3 சத்திரங்கள் கட்டப்படும். திருமலையில் 320 அறைகளைக் கொண்ட ரூ. 2 கோடி செலவில் சத்திரம் ஒன்றும் கட்டப்படும். இதற்காக ஒவவொரு அறைக்கும் ரூ. 62,500/- பொது மக்களிடமிருந்து நன்கொடையாக வசூலிக்கப்படும்.

ஃ ஃ ஃ

ஆந்திர மாநிலத்தில் 50 கிராமங்களில் இந்து தர்ம ரக்ஷண சமஸ்தா ஆதரவில் வழிபாட்டுக் கூடங்கள் கட்டப்படும். ஒவ்வொரு கூடமும் ரூ. 50,000 செலவில் கட்டப்படும்.

ஃ ஃ ஃ

எங்கள் கண்ணோட்டத்தில் ....

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயம் (ஆகஸ்ட் '84 இதழ்) ரூ 1-50

கிருஷ்ண ஜெயந்தி சிறப்பிதழாக வெளி வந்திருக்கும் இம்மாத இதழ், எப்பகுதி சுவைத்திடினும் இனித்திடும் கற்கண்டுக்கு ஒப்பாக விளங்குகிறது. சிறியோர்க்கும பெரியோர்க்கும் உற்ற துணையாக அமையும் இவ்இதழில் இடம் பெற்றுள்ள ஆன்மீக வினா-விடை, விநாயகர் பெருமை ஆகியவற்றைத் தாங்கிய பக்கங்களும், கடவுளர் புகைப் படங்களும் சித்திரங்களும் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தாகஅமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு இந்துவும் இம்மாத இதழைப் படித்துப் பயனுறுதல் அவசியம்.

ஸ்ரீமத் தியாகராஜ சுவாமிகள்

ஸ்ரீமத் வேங்கடரமண பாகவதர்

நௌகா சரித்திர காவ்யம்

திரு கே. ஆர். கிருஷ்ணமாச்சாரி—தாராபுரம்

ஸங்கீத மும்மூர்த்திகளில் ஒருவரான ஸ்ரீமத தியாகராஜ ஸவாமிகள் பிரஹ்லாத பகதி விஜயம், சீதா ராம விஜயம், நௌகா சரித்திரம் எனும மூனறு ஸங்கீத நாடகங்களை இயறறியுள்ளார். இதில நௌகா சரிததிர காவ்யததிற்கு பாகவதத்தில ஆதாரமொனறும இல்லை தெலுங்கு பாஷையிலுள்ள போதனு கவி இயறறிய பாகவதததைதத தினமும் பாராயணம் செய்து வரும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்த ஸ்வாமிகள், கிருஷ்ண பகதியை அடிப்படையாகக் கொணடு கிருஷ்ணாவதாரத்தின கருத்தை விளக்கும் வகையில் சிருஷ்டித்த காவியமே இது.

பூரண நிலவொளியில் கணணன கோபியாகளுடன் ஓடலீலை செய்து பின கோபியர்களின் அகந்தையை அடக்கி அவர்களுககு அருள் பாலித்து ஆட்கொள்ளும் நிகழ்ச்சியின் சிததரிப்புதான இக்காவியமாகும்

தெலுங்கு மொழியில் தியாகராஜர் இயற்றிய இக்காவியததை அனனாரின் பிரதம சிஷ்யரான ஸ்ரீமத வேங்கட ரமண பாகவத ஸ்வாமிகள ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் உரை நடை வடிவில் எழுதியுள்ளாா. பின் பாகவதரின் சிஷ்யரான ஸ்ரீமத் கவி வேஙகட சூரி ஸவாமிகள வடமொழியில் செயயுள் வடிவில் எழுதினா அதைதத தொடாநது சூரி ஸவாமிகளின சிஷயரான புட்டா அழகரார்யர் ஸௌராஷட்ர மொழியில் 'பஞசல் சரித்ரு' எனும தலைப்பில மொழி பெயர்ததுளளார்

ஸ்ரீமத் கவிவேங்கடசூரி ஸவாமிகள்

புட்டா அழகரார்யர் ஸ்வாமிகள்

கந்தரலங்காரத்தில் திருமால்

முருகப் பெருமானின் அருள் பெற்று சந்தப்பாடல்களைப் பாடிக் குவித்தவர் அருணகிரிநாதர். முருகனைக் குழந்தையாக, சேனாதிபதியாக, வள்ளி தெய்வயானை மணாளனாக, மன்றாடி மைந்தனாக, கல்யாணியின் புதல்வனாக, ஆனைமுகன் தம்பியாக பல பாடல்களில் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். அவர் பாடியுள்ள கந்தரலங்காரத்தில் பல இடங்களில் முருகனை 'மாலோன் மருகனே' எனவும் விளித்துக் களிக்கிறார். முருகனுக்கு மாமனாகிய திருமாலின் அவதாரங்களில் சிலவற்றையும் தமது பாடல்களில் அழகுற அமைக்கிறார் அருணகிரியார்.

'மயிலிலும், தேவர்கள் தலையிலும், என்னுடைய ஏட்டிலும் பட்டது முருகனின் சிற்றடி'' என்று சொல்லும் பாடலில் முருகனை ''மாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் மூன்றடி பூமியை யாசித்து, அண்ட கூடத்தின் உச்சியையும் முட்டும்படி தனது சிவந்த திருவடியை நீட்டிய பெருமானது மருகன்'' என்கிறார்.

'' தாவடியோட்டு மயிலிலும் தேவர்
தலையிலுமென்
பாவடியேட்டிலும் பட்டதன்றோபடி
மாவலிபால்
மூவடி கேட்டன்று மூதண்டகூட
முகடுமுட்டச்
சேவடிநீட்டும் பெருமான்
மருகன்றன் சிற்றடியே ''

எனும் அப்பாடலைப் படிக்கும் பொழுது திருமாலின் 'வாமன அவதார' மகிமையையும், அத்தகைய மாலின் மருகனின் திருவடிப் பெருமையையும் அருணகிரியார் ஒருங்கிணைத்துப் பாடிய அழகு புலப்படும்.

''முருகன், மதயானையைப் போன்ற வலிமையும், இருபது கைகளையுமுடைய இராவணனின் தலைபத்தும் விண்டு விழுமாறு அம்பெய்தியவனின் மருகன்'' என்று கூறி மகிழ்கிறார்.

'' .... வெய்ய வாரணம்போற்
கைதா னிருபதுடையான் தலைபத்தும்
கத்தரிக்க
எய்தான் மருகன ''

எனும் வரிகளில் அதனைக் கவினுறப் பாடுகிறார். இப்பாடலில் இராமவதாரம் சொல்லப்படுகிறது.

' முருகா! பிறப்பு இறப்பு இரண்டும் தீர்த்து உன்னில் ஒன்றிய என்னைக் கொள்ளும் காலமுண்டோ?'' எனும் பொருள்கொண்டு அமையும் பாடலில் முருகனை,

' . வெற்பு நட்டுரகம்
பதித்தாம்பு வாங்கிநின் றம்பரம்
பம்பரம் பட்டுழல
மதித்தான் திருமருகா! மயிலேறிய
மாணிக்கமே! ''

என்று மனமுருகி அழைக்கிறார். இப்பாடலில், வாசுகி எனும் பாம்பை கயிறாக்கிப் பாற்கடலைத் திருமால் கடைந்த நிகழ்ச்சி கூறப்படுகிறது.

மற்றொரு பாடலில் அரவணையில் அறிதுயிலும் திருமாலைக் காண்கிறோம். காற்றையே உணவாகக் கொள்ளும் கால் இல்லாத ஆதிசேடன் எனும் பெரும் பாம்புப் படுக்கையிலே திருமால் சயனித்துள்ளார். இதனை,

'' காலே மிகவுண்டு காலே யிலாத
கணபணத்தின்
மேலே துயில்கொள்ளு மாலோன்..'

எனும் வரிகளில் பாடுகிறார். கால், காற்று எனும் இரு பொருள் உண்டாகுமாறு 'காலே' எனும் சொல் படைத்த அருணகிரியாரின் கவியழகு எண்ணி இன்புறத் தக்கதாகும்.

''கவியாற் கடலடைத்தோன் மருகோன'' என்று முருகனைச் சொல்லி குரக்கினத்தின் உதவியால் இராமன் இலங்கைக்குச் செல்வதற்குக் கற்பாலமிட்ட செய்தியை 43-ம் பாடலில் கண்டு மகிழ்கிறோம்.

திரு M S. பாலசுப்பிரமணியன், சென்னை-15.

பிறிதொரு பாடலில், கிருஷ்ணாவதாரத்தில் நடைபெறும் காளிங்க நர்த்தனம் சொல்லப்படுகிறது. காளிங்கன் எனும் பெரிய அரவின் படத்தின்மீது கிருஷ்ணன் நடமாடுகிறான். இதனை,

'' பெரும் பாம்பில் நின்று நடிக்கும்
பிரான் ''

என்று அருணகிரியார் பாடுகிறார்.

இலங்கைக்கு வழிகாட்டுமாறு கூறி கடலும் கூட நெருப்புப் பற்றுமாறு தனது கோதண்டத்தை இராமன் வளைத்த நிகழ்ச்சியை,

'' .. . . இலங்காபுரிக்கு
போகைக்கு நீவழி காட்டென்று
போய்க்கடல் தீக்கொளுந்த
வாகைச் சிலைவளைத்தோன் ...... ''

எனும் வரிகள் மூலம் அறிந்து களிக்கின்றோம்!

'' கருமான் மருகனை செம்மான்
மகளைக் களவுகொண்டு
வருமா குலவனை ''

என்ற பாடலில் ''கருமான்'' எனும் சொல் கரிய நிறத்தினை உடைய திருமாலையே குறிக்கும்.

திருமாலின் மேல் பகைமை கொண்டு இரணியாக்ஷன் என்பான் பூமியைக் கடலில் எறியுங்கால் வராகமாய்ப் பேருருத்தாங்கி தனது கோட்டினால் உலகை நிலைநிறுத்துகிறார் திருமால். இந்நிகழ்ச்சியை ''பெருநிலஞ் சூகரமாய் கீன்றோன'' எனும் சொற்களில் அமைக்கிறார் அருணகிரியார்.

மாலோன் மருகனாக முருகனை அழைக்கும் ஒவ்வொரு பாடலிலும் திருமாலின் அவதார நிகழ்ச்சிகளைச் சேர்த்து அவருக்கு அருணகிரிநாதர் புகழ்மாலை சூட்டுவது எண்ணுந்தொறும் இன்பம் பயப்பதாகும்.

இராமவதாரம், கிருஷ்ணாவதாரம், வாமன அவதாரம், வராக அவதாரம் எனும் இவ் அவதாரங்களில் ஏற்படும் சில நிகழ்ச்சிகளோடு திருமாலின் அறிதுயிலையும் அருணகிரிநாதரின் சந்தத் தமிழில் இயன்ற கந்தரலங்காரத்தில் கண்டு உவக்கிறோம் ★

★ பீஷ்மரின் தனிப்பெருமை ★

1. **महिषी** - என்பவள் பட்ட மகிஷீயாவாள். அரசனுக்கு ஸகல விதத்திலும் சரிநிகர் சமானமாக சிம்மாஸனத்தில் அமரும் உரிமை பெற்றவள். அரசர்களுக்கு மனைவியர் பலர் இருப்பது (அந்தக் காலத்தில்) சர்வ சாதாரணம். அவர்களுள் யாராவது ஒருத்திக்குத்தான் இந்த கௌரவம் கிடைக்கும்.

2. **वावाता**-என்பவள் அரசனுடைய பரிபூர்ணமான அன்புக்குப் பாத்திரமான ஆசைநாயகி. அரசன் விஷயத்தில் இவள் இட்டது சட்டம். இவளை மீறி எதையும் அரசன் செய்ய முடியாது. அவ்வளவு செல்வாக்கு இவளுக்கு. அனேகமாக இளையவளான மனைவியே இப்படி இருப்பாள். **वात** - என்பது காற்றுக்குப் பெயர். **वावाता**= என்றால் 'இடையறாது ஸர்வ காலமும் வீசும் காற்று போன்றவள்' என்று பொருள். இங்குக் 'காற்று' என்னும் சொல் அளவு கடந்த பாசத்தைக் குறிக்கும். அது எப்பொழுதும் குறைவு படாமல் ஒரே ரீதியில் இவளிடம் அரசருக்கிருக்கும். பழங்காலத்துக் கல்யாணங்களில் மணமகன் மணமகளை ஔபாஸனத்துக்கு வரும்படி அழைப்பது வழக்கம். அனுபோகமுள்ள பெண்மணிகள் சூழ்ந்து கொண்டு ஆத்த புஷ்டியான வார்த்தைகளை அவனுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து, அவன் வாயால் அந்தச் சொற்களைச் சொல்லி அழைக்கும்படி சொல்வார்கள் "இளையாள் முகமே! இடைக்கட்டு வாசற்படிக்கு வாற்றே!" என்பதுவும் அவற்றிலொன்று. இந்த **वावाता** என்னும் பெயரின் திரிந்த வடிவமே இது என்னலாம்.

3. **परिवृक्ती** - என்பவள் அரசனை முறைப்படி மணந்து கொண்ட மனைவியானாலும் அவனது ஆதரவில்லாமல் விலக்கி வைக்கப்பட்டவள். இப்படியும் சிலர் இருப்பது அக்காலத்தில் சகஜமே. **परि व र्जनम्** - என்னும் சொல் "கை விடுதல்" என்னும் பொருள் கொண்டது. அதன் வடிவமே **परिवृक्ती** என்பதாம்.

தசரதச் சக்ரவர்த்தி அஸ்வமேத யாகம் பண்ணினபோது 'மகிஷீ' என்னும் பதவியில் 'கௌஸல்யா' இருந்தாள். 'வாவாதா'வாக 'கைகேயி' இருந்தாள். 'பரிவ்ருக்தீ'யாக 'ஸுமித்ரை' இருந்தாள்.

होताध्वर्यु स्तथोद्गाता हयन समयो जयन् ।
महिष्या परिवृक्तयाथ वावाता मपरा तथा ॥

(ஸ்ரீமத் ராமாயணம் பாலகாண்டம். 13-28) இந்த மூன்று மனைவியருக்கும் தனித்தனியாக அச்வமேத யாகத்தில் பற்பல காரியங்களுமுண்டு. அவற்றையெல்லாம் ஒரு 'பொன் ப்ரதிமை' செய்ய முடியாது.

न सीतायाः पराभार्यां वव्रे स रघुनन्दनः

என்னும் ராமாயண ச்லோகம் முன்னமே காட்டப்பட்டது. 'சீதையைத் தவிர வேறு மனைவியை இராமன் மணந்து கொள்ளவில்லை' என்னும் கருத்து இதிலுள்ளது. ஊன்றிக் கவனித்தால் ஒரு விசேஷம் புலனாகும். 'न वव्रे' என்பதற்கு 'மணந்து கொள்ளவில்லை' என்று பொருள் இல்லை. "வரிக்கவில்லை" என்பதுதான் அதன் பொருள். வரிப்பதாவது = ஆசை நாயகியாக ஏற்றுக் கொள்வது = என்பதாம். இந்த ரீதியில் இராமனுடைய மனத்தில் சீதை மட்டுமே இடம் பெற்றவள். இதையே மேற்படி ச்லோகம் தெளிவுபடுத்துகிறது. யாகம் முதலான தர்ம காரியங்களுக்கு அத்யாவச்யகமான ஸஹதர்மசாரிணியாக வேறு பெண்களை மணந்து கொண்டிருப்பதை இந்த ச்லோகம் 'இல்லை'யென்னாது.

अथवा न हि तस्यार्थो धर्मकामस्य धीमतः ।
मया रामस्य राजर्षेः भार्यया परमात्मनः ॥

(ஸ்ரீமத் ராமாயணம் சுந்தர காண்டம் 25-40)

இது சீதையின் வார்த்தை. 'அவர் (இராமன்) தர்மத்தில் ஊன்றி நிற்பவர். பரமாத்மா. க்ஷத்ரியர்களுள் சிறந்தவர். என்னையே மனைவியாகக் கொள்ள வேண்டிய நிர்பந்தம் அவருக்கில்லை' என்பது கருத்து. இலங்கையில் திக்கற்ற நிலையில் பரிதபிக்கும் தன்னை, இராமன் வந்து மீட்கவில்லையே என்னும் ஏக்கத்தால் உள்ளம் குமுறின நிலையில் சீதை இப்படிப் பேசுகிறாள்.

पितुर्निदेशं नियमेन कृत्वा वनान्निवृत्तश्चरितव्रतश्च । स्त्रीभिस्तुमन्येविपुलेक्षणाभिस्त्वं रंस्यसे वीतभयः कृतार्थः ॥

(ஸ்ரீமத் ராமாயணம் ஸுந்தர காண்டம் 26-14

நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீ தேவநாதாச்சாரியர்,
திருப்பதி

இதுவும் சீதையின் வார்த்தையே தான்.

"தந்தையின் கட்டளையை முறை தவறாமல் செய்து முடித்து விட்டு, காட்டிலிருந்து அயோத்தி மாநகருக்குத் திரும்பிப் போய், அழகிய கண்களுள்ள பெண்கள் பலருடனும் இன்பமான வாழ்க்கையை நீ நடத்தப் போகிறாய்" என்பது கருத்து. இலங்கையில் மனம் நொந்து போன நிலையில் இராமனை விளித்துச் சொல்லும் வார்த்தை. குமாரிலபட்டர் இவற்றையெல்லாம் உற்றுக் கவனித்த பிறகேதான் கீழே காட்டியபடி சொல்லியிருக்கிறார்.

இனி பீஷ்மர் விஷயத்தில் இழிவோம். மகாபாரதக் கதையில் பஞ்ச பாண்டவர்களுள் மூத்தவர் "யுதிஷ்

டிரர்'' இது இவருக்கு இட்ட பெயர். மற்றும் இரண்டு பெயர்கள் இவருக் குண்டு. ''தர்ம புத்திரர்'' ''அஜாத சத்ரு'' என்பனவே அவை. தர்மமே வடிவெடுத்தாற் போன்றவர். 'பகை வனே இல்லாதவர்' என்பது முறையே அவற்றின் பொருள். இந்த ''தர்ம புத்திர''ருக்கும் தர்மங்களைத் தெரிந்து கொள்வதில் ''தாகம்'' அதிகமிருந்தது. பாரதப் போர் முடிந்ததும், ரணக்களத்தில் 'குற் றுயிர் குறையுயி'ராகக் கிடந்த பீஷ் மரை அணுகி, 'ஸகல தர்மங்களையும் உபதேசிக்க வேணு'மென்று கேட் டார் இவர். சரதல்பத்தில் கிடந்து சொல்லொணாத வேதனைகளை அனு பவித்துக் கொண்டிருந்த நிலையிலும் பீஷ்மர் இவருடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்தார். சாந்தி பர்வம் அனுசாஸன பர்வம்-எனனும் பிரம மாண்டமான இரண்டு பர்வங்களும் தர்மபுத்திரருக்கு பீஷ்மர் செய்த உபதேசங்களே. தர்மபுத்திரர் ஒரு வருக்குத் தவிர இத்துணை தாகம் வேறு எவருக்குமில்லை. அதைத் தணிக்கும் சக்தி பீஷ்மரைத் தவிர வேறு எவருக்கும் இல்லை. அவர் தலை மறைந்துவிட்டால தாம ஸூக்ஷ் மங்களைத் தினவடங்க எடுத்துக் கூறும் ஆற்றல் படைததவர் வேறு எவருமில்லையே! எனனும் காரணத் தால்தான் தர்மபுத்திரா அவருடைய கடைசி காலத்தில் அவசர அவசர மாய் நுட்பமான தர்மஙகளைக கேட் டார். இப்படி ஆர்வத்துடன் கேட் பவனுக்குச சொல்லாமல் போவது தகாது என்ற காரணத்தினால்தான் பீஷமரும், தனது வேதனையை யெல் லாம் சகித்துக் கொண்டு விரிவாக உபதேசித்தார். பீஷ்மருக்கு தர்ம விஷயத்தில் ஈடு இணையில்லாத அறிவு, தர்மத்தை அனுஷடிப்பதி லும் நிகரற்றவர் பீஷ்மா. பிறருக்கு மட்டும விரிவாக உபதேசம் செயது விடடு ஸவானுஷ்டானததில் முழுப் பூஜ்யமாக இருப்பவரில்லை இவர். இது நாடு நகரமும் நன்கறிந்ததே. இப்படிப்பட்ட பரம தார்மிகரான பீஷமர், மனைவியில்லாமல் சாஸ்திர விரோதமாக யாகம் பண்ணியிருப் பாரா? என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேணும்.

மற்றுமொரு விஷயம் இங்கு கவ னிக்கப்பட வேணும். பீஷ்மருடைய தந்தை சந்தனு மகாராஜன். அவர் இறந்த பிறகு பீஷ்மர் பிரதி வருஷம் அப்பாவின மரண தினத்தில் ச்ராத் தம் செய்து வநதாா. ஒரு வருஷம் அதிசயமான நிகழ்ச்சி யொன்று நடந்தது. பீஷ்மர் உறுதியான மனத் துடன அதை நிர்வகித்து விட்டார்.

சராத்தம் முடியும் தறுவாயில் ''பிண்டப்ரதானம'' என்பது ஒரு சடங்கு. தெறகு நுனியாக தர்பங் களைப் போட்டுத் (வெறும தரையில்) தனது பிதாவின் பெயரைச் சொல்லி ஒரு பிண்டத்தை அதன் மேல், ச்ராத் தம பண்ணுகிற பிள்ளை வைகக வேணும். பாட்டனுர் கொள பாட் டனுர், தாயார் - பாட்டி - கொள் பாட்டி-இவாகளுக்கும் இப்படியே செய்ய வேணும். ஒவ்வொருவருக் கும் பிண்டம் வைக்கும்போது, அவரு டைய கோத்ரம், பெயர் இவைகளைச் சொல்லி—(விளித்துச் சொல்லி) பிண் டத்தை வைக்க வேணும். சம்பந்தப் பட்டவர்கள் நம்முன் இல்லாத நிலை யிலும், நாம் விளித்துச் சொல்லியே இதைச் செய்ய வேணும். வேதோக்த மான யாகங்கள் பலவற்றிலும் இம் முறையே பினபற்றப்பட்டு வரு கிறது. நமக்கிருக்கும் பக்தி சிரத் தைகளைப் பார்த்து, தெய்வத் தன் மையை அடைந்துவிட்ட பிதா முதலியவர்கள், நமது பார்வைக்கு இலக்காகாமலே வந்து நமது காணிக் கையை ஏற்றுக் கொள்வதாக சாஸ் திர விச்வாஸ முள்ளவர்களது தீர்ப்பு.

பீஷ்மருடைய விஷயத்தில் இவ் விஷயம் விபரீதமாக மாறிவிட்டது. பிண்டத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டார் பீஷ்மர். பூமியில் முறைப்படி தர்பங்கள போடப்பட் டிருந்தன. அவற்றின் மேல் வைப் பதற்காக, ' என் அருமைத் தந்தை யாகிய சந்தனு மகாராஜரே!'' என்று

(41-ம் பக்கம் பார்க்க)

வாதாபி கணபதி

திருச்செஙகாட்டங்குடியில் உள்ள விநாயகக் கடவுளின் திரு நாமம் ''வாதாபி கணபதி'' ஆகும் இத்திருத்தலம் தமிழ்நாட்டில் தஞ்சை மாவட்டத்தில நன்னிலத்தருகே உளளது. முன்பு ஒரு காலத் தில் விநாயகக் கடவுள கயமுகாசுரனை இங்கு வெட்டி வீழத்த அவனது இரத்தம் வெள்ளப் பெருக்கெடுத்து ஒடியது என்றும அது காரணத் தால் ''திருச்செங்காடு'' என அழைககப்பட்டு பினபு திருச்செங்காட் டங்குடி என மருவியது என்பர். விநாயகக் கடவுள் அசுரனைக் கொன்ற பின் இங்கு சிவலிங்கத்தை ஏறபடுத்தி வழிபட்டார் எனபது வரலாறு கூறுவதாகும். விநாயகக் கடவுள ஏறபடுத்திய காரணத்தால் இத் திருக்கோயிலுக்கு ''கணபதீச்சரம்'' என்ற பெயர் ஏற்பட்டது என்றும் கூறுவர் பிற்காலத்தில் சிறுத்தொண்ட நாயனர் படையுடன சென்று வட நாட்டில உள்ள ''வாதாபி'' எனனும் நகரிலிருந்த விநாயகரைக் கைப்பற்றி இஙகுக் கொண்டு வநது வழிபட்டதால ''வாதாபி கணபதி'' என்னும் பெயா ஏற்பட்டது என்பர். இசைக்கு முதற்கடவுள் வாதாபி கணபதி என்று வழங்குவர். இத்திருத்தலத்து விநாயகரை வழிபட்டு இசையிற் சிறந்தவர்கள பலர் உண்டு.

ஆதாரம: ''நாயனர் புராணம்''

தகவல்: முடிவை முத்து.

கோலக் கோபுரக் கோகர்ணம் காண்மின்!

தேவலோகத்தில் தேவேந்திரனுடைய திருச்சபை கூடிய போது, ஒரு முறை தேவர்கள் அனைவரும் குறித்த நேரத்தில் வருகை புரிய, காமதேனுப் பசு மட்டும் காலங்கடந்து வந்தது. எனவே தேவேந்திரன் சினம் கொண்டான். காமதேனு செய்த பிழைக்காக அதனைப் பூலோகத்தில் சென்று காட்டுப் பசுவாக பிறக்கும்படி சாபமிட்டான். தேவேந்திரனின் சாபப்படி காமதேனு பசுவாகப் பிறந்து கபில முனிவரின் அருளுபதேசப்படி நாள் தோறும் புனித கங்கை நீரை தனது இரு காதுகளிலும் நிரப்பிக் கொண்டு வந்து திருக்கோகர்ணம் என்று அழைக்கப்படும் வகுளாரணயப் பெருமானைப் புனித நீராட்டி வழிபட்டு வந்தது. இப்பகுதி முன் காலத்தில் மகிழ ஆரணயம் அல்லது வகுளாரணயம் என்றும், இங்குள்ள சிவபெருமான் வகுளாரண்ய பெருமான் என்றும் பெயர் பெற்று விளங்கி வந்துள்ளார். கங்கை நீரைப் பசு சேமித்து வைத்த இடமே இன்று மங்கள தீர்த்தம் என்றழைக்கப்படும் கங்கா தீர்த்தம் ஆகும். இத்தலத்தில் பசு கன்று ஒன்றை ஈன்றதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. பசுவின் பக்தியைச் சோதிக்கவும் உலகுக்கு பக்தியின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டவும் சிவபெருமான் திருவுளம் கொண்டு, கங்கை நீரைக் காதுகளில் ஏந்திவரும் பசு செல்லும் ஒரு வழியில் புலி உருக்கொண்டு எதிர்ப்பட்டு பசுவைக் கொல்லவும் முற்பட்டார். பசு, தான் நாள் தோறும் செய்ய வேண்டிய புனித நீராட்டும் பணியை முடித்து தனக்காகக் காத்திருக்கும் தன் கன்றுக்குப் பால் ஊட்டி விட்டு புலியிடம் திரும்பி வருவதாக உறுதி கூறிவிட்டுச் சென்றது. அவ்வாறே தன் நித்திய கடமையை முடித்து விட்டுப் பசு குறிப்பிட்ட இடத்திற்குத் திரும்பி வந்தது. பசுவின் பக்தியையும் கடமை உணர்வையும், வாக்கினைக் காக்கும் பண்பையும் கண்டு வியந்து, சிவபெருமான் தன் புலி உருவத்தை மாற்றி, தனது இயற்கை உருவுடன், இடபவாகனத்திலிருந்து காமதேனுப் பசுவிற்கு காட்சி கொடுத்து, முக்தியும் தந்து மறைந்தார்.

இவ்வாறு இறை வழிபாட்டில் தினமும் ஈடுபட்ட பசு தனது காதுகளில் கங்கையின் புனித நீரைக் கொண்டு வந்து சிவபெருமானுக்குப் புனித நீராட்டி வழிபட்ட காரணத்தினால்தான் இத்தலத்திற்கு "கோகர்ணம் - திருக்கோகர்ணம்" என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று.

இங்ஙனம் பசுவைச் சோதிக்க புலி உருக்கொண்டு ஈசன் தோன்றி, பசுவிற்குக் காட்சி கொடுத்த இடமே திருவேங்கை வாசல் என்று அழைக்கப்படும் திருத்தலமாகும். இது திருக்கோகர்ணத்திலிருந்து வடமேற்கில் சுமார் 5 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. இங்கு உள்ள திருக்கோவிலில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் பெயர் 'வேங்கை நாதர்'. இங்குள்ள மூலலிங்கம், புலி முகமுடன் திகழ்கிறது. அம்மன் திருப்பெயர் பெரியநாயகி நாச்சியார். இத்தலத்திற்கு உரிய மரமும் (தல விருட்சம்), திருக்கோகர்ணம் கோவிலுக்குரிய அதே மகிழமரம்தான். இக்கோவிலுக்குரிய வழிபாட்டிற்கும், நந்தவனத்திற்கும், பிற அறச் செயல்களுக்கும் சோழ பாண்டிய மன்னர்களால் பல்வேறு மானியங்கள் வழங்கப்பட்டன. இது தொடர்பான 21 கல்வெட்டுக்கள் இத்திருக்கோவிலில் பலவேறு பகுதிகளில் காணக்கிடக்கின்றன.

"கோலக் கோபுரக் கோகர்ணம் சூழாக் கால்களாற் பயனென்ன!"

என்று அப்பர் அடிகள் அருளியவாறு அனைவரும் கண்டு ஆனந்திக்கும் அரிய தெய்வத் திருத்தலம் திருக்கோகர்ணம் ஆகும். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என மூன்றிலும் பெருமை கொண்ட தலமிது. கங்கா தீர்த்தம், மங்கள தீர்த்தம் என்னும் புண்ணிய தீர்த்தங்களைக் கொண்டது இத்தலமாம். உயர்ந்த கோபுரங்கள், கவின் மிகு சிற்பங்கள் ஒருங்கே அணி செய்யும் பெற்றி பெற்றதும், மலைக் கோவிலும், குகைக் கோவிலும், மாடக் கோவிலும் ஒரு சேர அமைந்து தனிச் சிறப்புடன் திகழ்வதும் இதுவே. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தின் புராதனச் சிறப்பு மிக்க புனிதத் திருத்தலமாக இது அமைந்துள்ளது:

திருமதி. என். ஜெயா B Sc,
ஒரத்தநாடு

இத்திருக்கோவிலின் பிரதான வாயில் தெற்கு நோக்கி உள்ளது. சந்நிதிகள் கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ளன. கோவிலின் தெற்கு வாயிலில் நுழைந்ததும் மேற்புறம் எழுந்தருளியிருக்கும் வினை தீர்த்திடும் விநாயகப் பெருமான், நம்மைக் கனிவோடு வரவேற்று வழி விடுகிறார். கோவிலை நோக்கி அழைத்துச் செல்லும் நீள மண்டபத்தைப் புதுக்கோட்டை மன்னர்களின் சித்திரங்களும், தலப்பெருமை கூறும் சித்திரங்களும், இராமாயணக் காவியத்தை விவரிக்கும் சித்திரங்களும் அழகு செய்கின்றன. அடுத்து திருமண மண்டபமும், ஊஞ்சல் மண்டபமும் உள்ளன. அவற்றில் உள்ள அரிய வேலைப் பாடமைந்த கல்லில் கவி பாடும் சிற்பங்கள் காண்போர் உள்ளத்தைப் பெரிதும் ஈர்க்கின்றன.

இம்மண்டபத்தின மேற்கில் உள்ள கருவறையில்தான் அன்னை பிரஹ தாமபாள் புன்னகை தவழும் வதனத் தோடும் அருள் பொழியும கண் களோடும அருள்பாலிககக் காத திருககிறாள். அன்னை முன்னே அரிய வேலைப்பாடமைநத பாவை விளககும ஒளியை அள்ளி வீசுகின்றது.

அம்மன் மணடபத்தை விட்டு அகன்று, வலமாகச் சென்றால் அறு பத்து மூன்று நாயன்மார்களின் திரு வுருவங்களையும் அவர்களுக்குக் காட்சியளிதத இடபமேறிய இறை வனின் திருக்கோலத்தையும் காண லாம். மேலும் நேராகச சென்றால் மகேந்திரப் பல்லவன் மலையைக் குடைந்து அமைததுள்ள குகைக் கோவிலை அடையலாம். இககோவி லின் நடுவில் அருள்மிகு கோகர்ணே சுவரரும, தெற்கில் விநாயகரும், வடககிலும் நடுவிலும் கங்காதரரும், பாறையிலேயே குடைந்து நேர்த்தி யாக உருவாக்கப்படடுள்ளனா. இக் கோவில் பல்லவ மன்னன் முதலாம மகேநதிரவர்மனால் (கி.பி. 600-630) அமைக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படு கிறது.

குகைக்கோவிலைக் கடந்துவெளியே வந்து மலையை அடைந்தால, கபில தீர்த்தம எனறும், கங்கா தீர்த்தம் என்றும் அழைககப்படும் புண்ணிய தீர்ததம் உள்ள சுனை தென்படுகிறது. காமதேனுப் பசு இறைவனை நீராட்டி வழிபடுவதற்காக தினமும் கங்கை யிலிருந்து தன இருகாதுகளில நிரப்பி வந்த புனித நீரை, பாறையில தன் கொம்புகளால் கீறி அதில் நிரப்பிய தால் கஙகா தீரத்தம் எனும் சிறபபுப் பெயருடன் இது அமைநதது.

சுனையிலிருந்து திரும்பி கோவிலை நோககி வலமாக வநதால், ஆடவல் லான் நடராஜப் பெருமான் அருளுரு வாய் அமைந்துளளதையும், அடுத்து வகுளவனேசுவரி என்றும மஙகளே சுவரி என்றும் அழைக்கப்படும் மங்கள நாயகி தெறகு நோக்கி கோவில் கொணடிருப்பதையும், காம தேனுப் பசுவின குளம்பு பட்ட லிஙக வடிவான மகிழவநேசுவரர் என்றும் மங்களசுவரர் என்றும் வழஙகப் படும மூர்த்தி கிழககு நோக்கி கோவில் கொண்டிருபபதையும் காண லாம். இந்த லிங்கமே இததிருக் கோவிலின புராதன மூாத்தியாகச் சொல்லப்படுகிறது. மேலும கிழக்கே சென்றால் சுக்கிர வார மணடபமும் இததலத்திற்குரிய வகுளமரம் எனற ழைககபபடும மகிழ மரமும் (தல விருட்சம) இருக்கின்றன.

புதுககோட்டை மன்னர் பரம பரையினரால் குல தெய்வமாகப் போற்றப்படும் அருளாளர் சதாசிவப் பிரமேந்திரா சிலையை அருகில் காண லாம். தஞ்சை மாவட்டம் திருவிசை நலலூரில் தோன்றியவர் இந்த அரு ளாளர். மௌன விரதத்தை மேற் கொண்டு பேரின்பப் பேற்றினைகு வழி கண்டவா இந்த சதாசிவப் பிர மேந்திரர் ஆவர். 1738-ம் ஆண்டில் புதுக்கோட்டை மனனராக இருந்த விஜய ரெகுநாத தொண்டமான் திரு வரங்குளம் காட்டில் உலவி வந்த இந்த ஞானியாரைக் காணும் பேறு பெறறார். அப்போது பிரமேந்திரர், "ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை" கானக மணலில் தன் திருககரத்தால் எழுதி மன்னருக்கு உபதேசித்து அருளினார். அன்று முதல் மன்னர் சதாசிவப் பிர மேந்திரருக்கு சீடராகி, அவரைத் தனது ஞான குருவாக ஏற்றுககொண டார். இவரது திருவுருவம் திருகோ கர்ணம் கோவிலில வைத்து வழிபாடு செயயப்பட்டு வருகிறது.

ஆடிப் பூர விழாவில் 4 தேர்கள் பவனி வருவதும், பூர நாளில் வெள்ளி இரதத்தில் அமபிகை பவனி வரு வதும் கண்கொளளக் காட்சியாகும: ஆவணி மூலநாளில் சிவபிரான காம தேனுப் பசுவிறகு புலிவுருவில் வந்து பின் இயல்பான இடபவாகனமேறிய திருககோலததுடன காட்சி கொடுத் தருளிய நிகழ்ச்சியை நினைவு கூர்ந்து ஒரு விழா நடைபெறுகிறது. இவ் விழாவில மரத்தினால் ஆன பசுவும் கனறும் முன்னே வைக்கபபடும. புலி வேடம பூண்ட ஒருவன் கூததாடி வருவான். பிறகு சிவபெருமான இடப வாகனத்தில அமாநது பசுவிறகுக் காடசி தருவாா.

இத்தகைய அருமபெரும் சிறப்புக் களைககொணட திருககோகர்ண நாத ரைக கண்டு நேயாகள் வாழ்வில் பனனலமும் பெறுவார்கள் ஆகுக!

★

அறிவிப்பு

திருமலையில கல்யாணோற்சவம் போன்ற ஆர்ஜித சேவைகளுக் காக பக்தாகளால் எம ஓ. மூலம் அனுப்பப்படும் தொகையை தி. தி. தேவஸ்தானம் ஏறறுக் கொண்டாலும், அம்முறை சில நிருவாக சிககல களையும், கால தாமததையும் ஏற்படுத்துவதால், பக்தர்கள, அனுப்ப வேணடிய தொகையை டி. டி. (D D) மூலம அனுப்பினால் மேலாண மைக்கு அம்முறை உதவியாக அமையும். மேலும் ஆநதிரா வஙகி மற்றும் சில வஙகிகள் இது போன்று தி. தி. தேவஸ்தானத்தின பெய ரில் வழஙகப்படும டி.டி.களுக்கு எவவிதக் கட்டணமும பெறறுக் கொள்வதிலலை.

★ கீதை காட்டும் நல்வழி ★

திரு. டி. கே. நாராயணன், M.Sc., M.Phil.,
ஆசிரியர் "சமயஜோதி" மதுரை.

புருஷோத்தம யோகம்

அத்தியாயம்—15.

பகுதி—10.

நாம் உண்ணும் உணவில் நான்கு வகை தோஷங்கள் அல்லது குறறங்கள் உண்டு.

அவை முறையே ஸ்வபாவ தோஷம, நிமித்த தோஷம, ஆச்ரய தோஷம், ஸவத்வ தோஷம் எனபனவாகும.

1 ஸவபாவ தோஷம் : சில உணவுப்பொருள்கள தங்களது இயற்கைத் தன்மை அல்லது குணஙகள் காரணமாக தோஷம உடையவை. மாமசம, கள், வெஙகாயம, உளளிப்பூடு போன்றவைகூட உடலில் உணர்ச்சிகளைத் தூணடி விடுவதால் ஆன்மசாதகர்களால் தவிர்க்கப்பட வேணடியவையே. ஆசாரம காரணமாக சிலர் வெஙகாயம், பெருஞ்சீரகம், பூடு ஆகியவற்றைத் தவிாப்பதறகுக் காரணம அவற்றில் மருத்துவ குணஙகள பல இருந்தாலும அவை சிற்றின்ப எணணங்களைக் கிளறி விடுபவை என்பதனுலேயே யாகும.

2. நிமித்த தோஷம : தயார் செய்யப்பட்ட உணவு சுத்தமானதுதான். அதில ஏதும தோஷம இலலை. இருந்லாலும் அதில ஈயோ, எறுமபோ, தலைமுடியோ, கலலோ வேறு ஏதாவது பொருளோ கிடப்பின் அது அசுததமாகி விடுகிறது. இது நிமிதத தோஷம எனப்படும்.

3. ஆச்ரய தோஷம : உணவு தயாரிபபவன் அசுததமாகக் காணப்படுகிருன். அவன் கை, மேலெல்லாம அசுததம். பாத்திரங்கள தூய்மையாக இல்லை. உணவு பரிமாறும நபா முகத்தில அன்பு இல்லை; மாருக கோபமும் தாபமும் அங்கே காணப் படுகின்றன. பரிமாறும் கரண்டியோ பாத்திரமோ களிம்பேறிக காணப் படுகிறது. இவற்றின் தோஷம் யாவும் உணவிறகும் வந்து விடுகிறது. இது ஆச்ரய தோஷம் ஆகிறது.

4. ஸவத்வ தோஷம் ; அருமையான அறுசுவை உணவு. சுத்தமான நெய்யில் தயாரிக்கப்பட்டது. பார்த்தாலே நாவில் உமிழ்நீர் ஊறுகிறது. பெரிய பங்களாவின அதிபரான சேட்ஜி மகாத்மாவை அழைதது அவருக்காகவென்று தனியாகத் தயாரிக்கப்பட்ட அந்த உணவை ஏற்குமாறு அன்புடன் வேணடுகிருர். வந்த மஹாத்மாவிறகு சேட்ஜியைப்பறறி எல்லாம் தெரியும். எந்த நோககத்துடன் அந்த சேட்ஜி தன்னை அழைத்து உணவளிககிருர் எனபது அத்தகைய சான்றோருககுப புரியாமலா இருக்கும்? தட்டில் இருக்கும் குலோப்ஜாமூனை எடுத்துக் கையால் பிழிகிருர். 'ஐயோ! இது என்ன?' என்று கத்துகிருர் சேட்ஜி. மஹாத்மா அவரைப் பார்ததுப் புன்முறுவல் பூக்கிருர். குலோபஜாமூனைப் பிழிந்தால் ரத்தம் கொட்டுகிறது. எனன என்ன ரத்தமா? ரத்தம் எப்படி இங்கே வநதது? மஹாதமாஜி இஙகே விளக்கம தருகிருர். 'சேட்ஜி' ஏழை மககளைக் கசககி வட்டிககு மேல வட்டியாகச் சேர்த்தீரகளே அந்த மக்களது கொதிக்கும் நெஞ்சததிலிருநது கொட்டும குருதி இது-இநத உணவை நான் எப்படி ஏறபேன?—வநத வழியே மஹாத்மா போகிருர். கலங்கிய கணகளுடன் சேட்ஜி நிறகிருர்.

நேரிய முறையில் இலலாது தவருன வழிகளில — அநியாய வட்டி, லஞ்சம், கள்ள மார்க்கெட், கள்ள நோட்டு, கள்ளக்கடத்தல் மூலம்—பெறப்படும் பணத்தால் தயாரிககப்படும் உணவில் உள்ள தோஷமே ஸ்வத்வ தோஷம் என்பதை மேலே காணும் உதாரணம் விளக்குகிறது.

நமககாகவென்று உணவு தயாரித்தாலும், 'இது நான் பகவானுக்குப் படைககும் நிவேதனம' என்ற எண்ணம நமமிடம் ஊறிவிடுமாகில அத்தகைய உணவே நைவேத்தியமாக விடுகிறது.

எவ்விதம் உணவில் நான்கு வித தோஷம் இருக்கக் கூடாதோ, அது போல உணவில் நான்கு வித நல்ல தன்மைகள் இருததல் வேண்டும்

1. ஸௌரபயம ' தயாரிக்கப்பட்ட உணவிலிருநது நறுமணம் கமழவேணடும். அதனுல் உணவு உண்பவர் மனதில மகிழச்சி ஏற்படவேண்டும்.

2. ஸௌருபயம் : பார்ப்பதற்கு உணவு கவாச்சிகரமானதாக இருக்க வேணடும். தும்பைப பூபபோன்ற சாதம், சந்தனம் போல மோாக் குழமபு, மலலிகைப் பூப்போனற இடலி இததகைய உணவின் தோற்றமே பசியை அதிகரிக்கும்.

3. ஸௌரஸயம் ! உணவு ருசிகரமானதாக இருக்கவேண்டும. ஒரே விதமான பொருள்களைக் கொண்டு பலபேரைச் சமையல் பணணச் சொன்னுலும் உணவின ருசி வேறு படுவதைக் காணலாம். இதைச் சாதாரண உலக வழககில் 'கை மணம்' என்பா. உப்பு அதிகம, காரம் அதிகம், புளிபபு அதிகம் என்று இல்லாமல் பலரசங்களும குறித்த அளவில இருந்தால் உணவின ருசி கூடும்

4. ஸௌஹித்யம் ; உணவு சாத்விகமானதாகவும், உடலுக்கு நலம் பயப்

பதாகவும், உள்ளத்தில் நற்குணங்களை உண்டாக்குவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

உணவு தயாரிப்பதும் ஒரு கலை. அதை உண்பதும் மற்றொரு கலை. 'இறைவா இந்த உணவு உன்னருளால் நான் பெற்றது. இதை நீ ஏற்று என்னை அருள்வாயாக' என்று ஒவ்வொரு உணவு வேளையிலும் பகவானுக்கு உணவை அர்ப்பணித்து நாம் அதை அருந்துவதைப் பழக்கமாகக் கொள்ளலாம். அப்பொழுது உணவு நமது உடலில் சேர்ந்து நல்லாரோக்கியத்தையும் நல்வாழ்வையும் நாம் பெறுவோம்.

ஆற்றல் சொரூபமாக இருப்பதோடல்லாமல் மற்றொரு மகிமையும் பகவானிடத்துண்டு. அது எது?

ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி
ஸன்னிவிஷ்டோ
மத்த: ஸ்ம்ருதிர் ஞானமபோஹனம்ச|
வேதைஸ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்யோ
வேதாந்தக்ருத் வேதவிதேவ சாஹம்||
(15—15)

'எல்லாருடைய உள்ளத்திலும் நான் வீற்றிருக்கிறேன். நினைவும் ஞானமும் அவற்றின் அறிவும் என்னிடமிருந்து உண்டாகின்றன. வேதங்கள் எல்லாவற்றிலும் அறியப்படு பொருள் நானே. வேதாந்தத்தைச் செய்தவனும் வேதத்தை அறிந்தவனும் நானே'

இது வரை கடந்த பல சுலோகங்களில் பகவான் எந்தெந்தப் பொருள்களில் எந்தெந்த விதங்களில் தாம் திகழுகிறார் என்பதைத் தெரிவித்தார்.

'யச்சந்த்ரமஸி' என்பதன் மூலம் 'நீ நினைப்பதெல்லாம் நானே' என்றார்.

'யதாதித்யகதம் தேஜோ' என்பதன் மூலம் 'நீ எதையெல்லாம் காணகின்றாயோ அந்த வடிவம் அனைத்தும் நானே' என்றார்.

யச்சாக்னௌ' என்பதன் வாயிலாக நீ கேட்பது, பேசுவது எல்லாம் நானே என்றார்.

'காமாவிச்ய ச பூதானி' என்ற சுலோகத்தின் வாயிலாக 'நீ என் மடியில் எப்பொழுதும் இருக்கிறாய்' என்பதை உணர்த்தினார்.

'ஸோமோ பூத்வா ரஸாத்மக: என்ற சுலோகத்தில் 'நீ உண்ணும் உணவிலும் நான் உள்ளேன்' என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

'அஹம் வைசவாநரோ பூத்வா' என்ற சுலோகத்தில 'நீ உண்ணும உணவை ஜீரணிப்பதும் நானே' என்றார்.

இவ்விதம் சொல்லிக் கொண்டே போனால் இந்தப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகும் அல்லவா? எனவே அனைத்தையும் தொகுத்துச் சுருக்கமாக இந்த சுலோகத்தில் மிக அழகாகக் கூறுகிறார்.

'அனைத்தினுள்ளும் இலங்குபவன் நானே' என்கிறார் பகவான். புல், புழு முதல் பிரமமா வரை அனைத்தினுள்ளும் ஆண்டவன் சொரூபம். உயர்திணை – அஃறிணை, உயர்குடிப் பிறந்தோன்–கீழ்க்குடிப்பிறந்தோன், பணக்காரன்–ஏழை, பண்டிதன் – பாமரன், ஆண்–பெண் அனைத்தினுள்ளும் இறைவன் இலங்குகிறான் என்ற அறிவு உடையவனே, அந்த அறிவினால் அனைத்திடமும் அன்பு செலுத்துபவனே உண்மையில் அறிவாளி ஆவான். இந்த உயர் ஞானம் நம்மிடம் நிலை பெற்று விட்டால 'நான் மேல் ஜாதி—நீ கீழ்சசாதி' 'நான முதலாளி – நீ தொழிலாளி' 'நான் மாமியார்- நீ மருமகள்' என்றெல்லாம உயர்வு தாழவுபாராட்டி நமக்கிடையில் நாம சண்டையிடுகின்றோமே அதெல்லாம இலலாதாகி விடும்.

இங்கே 'ஹ்ருதி' என்ற ஒரு வார்த்தை வருகிறது. கண் காது மூக்கு போன்ற புலன்கள செலலும வழியில் அலலாமல், அதாவது பொருள்களின் புறததோற்றங்களைக் கண்டு மயங்காமல அவற்றின உள்ளே உறையும் உண்மைத் தத்துவத்தை உணரும்படி நம்மை இந்த 'ஹ்ருதி' (ஹிருதயத்தில) என்ற வார்த்தையின் மூலம் பகவான் கேட்டுக்கொள்கிறார்.

இறைவனை எங்கே காணலாம்? எப்படிக் காணலாம்? இந்தக்கேள்வி அடிக்கடி எழுப்பப்படும் ஒரு கேள்வியாகும்? இங்கே அதற்கான விடை வருகிறது.

'இறைவன் அனைத்தினுடைய இதயத்தில் உறைகிறார்' 'இதய கமல வாஸன்' என்று சொல்லுகிறோம் இல்லையா? உள்ளுவார் உள்ளத்தே உறைபவன் இறைவன். 'உள்ளே உறைபவர்' என்பதைத்தான் 'கடவுள' என்ற வார்த்தை விளக்குகிறது.

உடலில் பரமாத்மா எங்கே உறைகிறார்? இது பற்றி முரண்பட்ட பல கருத்துக்கள் நம்மிடையே நிலவுகின்றன.

ஒலியின் அடிப்படையில் சாதனை செய்யும் சாதகர்கள், அதாவது சப்த பிரமமத்தை ஆராய்பவர்கள் 'வைகரீ வாணீ' கழுத்திலும், 'மத்யமா வாணீ' இதயத்திலும் 'பச்யந்தி வாணீ' தொப்புளிலும் 'பராவாணீ' மூலாதாரத்திலும் இருப்பதாகக் கருதுகிறார்கள். மாறாக குண்டலினி யோக சாதகர்கள் குண்டலினி சக்தியை மூலாதாரத்திலிருந்து கிளப்பி ஸ்வாதிஷ்டானம மணிபூரம போன்ற சக்கரங்களின் வாயலாக இறுதியில ஸஹஸ்ரார சக்ரத்தில் அதைக் கொணர்வதன் மூலம் பிரம்மஞானத்தைப் பெறுவதாகக் கருதுகிறார்கள். இப்பொழுது ஒரு கேள்வி எழுகிறது. பரமாத்மாவின் இருப்பிடம்-மூலாதாரமா அல்லது ஸஹஸ்ராரமா? எது?

(தொடரும்)

ஈர ஆடை தீர்த்தம்

திருவரங்கம் பெரிய கோயில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களின் முக்கிய திருப்பதி ஆகும. அச்கோயில எமபெருமான் பெரிய பெருமாள். அவரை அரங்க நாதன, அழகிய மணவாளன என்றெல்லாம் அழைபபா. பெரிய அரசா களுக்குரிய மரியாதைகளுடன் இருபவர். அரச போகங்களை அனுபவிப்பவா. இப்பெரிய பெருமாளுக்கும் கஷடம் வநதது. முகமதியர்கள் படையெடுப்பினபொழுது நாடு கடததபபட்டாா டெல்லியில சுல்தானுவினுடைய அநதப்புரத்தில் சிறையிருநதாா

இநத எம்பெருமான திருமஞசனம கண்டருளவது பரம விலக்ஷணமுள்ளது. மகாகடபுரோக்ஷணததிற்கு முன்பு திருமஞ்சனக கட்டியம பட்டா சநததியாரால் ஸேவிககபபடும. கட்டியங்களில் பயின்று வரும் உருவகங்களும, உவமைகளும் சொல நய பொருள் நயங்கள் விஞசி மனததை ஆகர்ஷிக்கத் தக்கனவாய் இருககும். பிறகு சங்கதாரை, ஸஹஸரதாரை திருமஞ்சனத்திற்குப் பிறகு ஈர ஆடைத் தீர்த்தம அடியாாகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. எமபெருமான் திருமஞசனததின்பொழுது அணிந்திருந்த ஈர கைலி வஸதிரத்தை திருமஞ்சன தீர்த்தததில நனைத்து பிழிவர். இததீர்த்தத்தை அடியாாகள் ஆதரவோடு, பக்தியோடும் வாங்கிப் பருகுவர். 'வஸதிரத்திலிருந்து பிழியபபடும் நீர் ஏறறற்கு உரியதன்று, அதுபோலறு ஈர வஸ்திர ஜலமானது உத்தரகிரியைகளில் மடடுமே பயன படுத்தபபடும. இது ஒரு குறை' என்றும பிறர் நினைக்கக்கூடும்.

ஆயின் இஃது எககாரணம பறறி நடைமுறைககு வந்தது, இவ்வழக்கம் என்று வநதது எனபதை நம்மால் திட்டவடடமாகக கூற முடியவில்லை. ஆனால் இது தொன்னெறி எனபதறகு சானறுக வரலாற்று நிகழ்ச்சிஒன்றினைக்காண்போம்.டிலலியிலே ஒரு கலாப காலததில் நமபெருமாளைக் கவர்ந்து பிற எம்பெருமான்களோடுகூட இவரையும் எடுத்துச சென்றனர் நம பெருமாளை மீட்பதற்காகச சென்ற அறுபது திருநாமங்களில மீட்டு வநத பொழுது இரணடு திருநாமங்களே மிஞசினர். நம பெருமாளை மீட்டுவர $59\frac{1}{2}$ ஆண்டுகள ஆயின கால கதியில கோயில் கலவரம் அடஙகி நாடு நாடாயின வாரே கோயிலில் வேறொரு பெருமாளை பிரதிஷ்டிப்பித்து கோயில காரியம் நடத்தி வநதனா. வயது வந்தவாகளெல்லாம் மரித்துப் போக எஞசியிருந்தோா முன நடந்தது அறியகில்லாதிருந்தனா. இநநிலையில சந்திரகிரி அரசனின் துணைகொணடு இரண்டு குடவர்களுடன் எஞசியிருந்த இரணடு ஆதி ஸ்ரீரங்க வாசிகள திருவரங்கம வந்து சேர்ந்தனா. இவாகள் நம்பெருமாள மீணடும எழுநதருளினார் என்று சொல்ல ஸ்தல வாசிகள் நம்பிககை கொள்ளவில்லை. எதைக் கொண்டு நம்புவது என்று கேட்கலாயினர். அன்று தாயார் வடககு பிராகாரத்திலுள்ள வில்வ மரத்தடியிலிருநது ஸ்ரீ ரங்க நாச்சியாா வெளிப்பட்டார். இநத சகுனத்தினால் சறறுக குழப்பமடைந்த மக்கள் சோழ அரசனிடம் செயதி சொல்லி அனுப்பினர். சோழ வரசனும கோயிலுக்கு விடை கொண்டான். தாடியும மீசையுமாக கிழவர்களாக இருந்த அந்த ஆதி ஸ்ரீரங்க வாசிகளை அரசன் வரலாறு கேட்டறிநதான். இரணடு பெருமாளையும் பார்த்து யாா அசல், யாா பின வநதவர் எனபதை தெளிவாக பொருட்டு ஊரில் 80 பிராயததுக்கு மேறபடடவராய நம்பெருமாளை பூர்வ நிலையில் யாரேனும் ஸேவித்திருப்பரோ என்று ஆராய்ந்து ஒருவரும் கிடைக்காமல் முசித்திருக்கும் பொழுது அறிவு நலம் குறையாது நலலபடியாக 94 ஆணடு பிராயம் நிரம்பியவனாய் கோயில் வணணானொருவன் இருககக்கேட்டு மகிழ்ந்து அவனிடம் நடந்தவை அனைத்தையும் கூறினர் அவன் அரசனிடம் 'நான் பாாவை இழந்துளளேன். ஆகையினால பார்வையினால் அடையாளம் கண்டு கூறுவது என்னால இயலாது. இருப்பினும பல ஆண்டுகளாக நம் பெருமாளுடைய பரிமளத்தை, வெளுகக வரும் வஸ்திரஙகளில் நான நுகர முடியவில்லை. இரணடு எமபெருமான்களுக்கும்திருமஞசனம் செய்து தனித்தனியே ஈர ஆடைத் தீர்த்தம் ஸாதிக்கச் செய்தீரானால நான அடையாளம் கண்டு சொலகிறேன' என்று கூறினான். அப்படியே திருமஞசனம கணடு அருள பண்ணுவித்து, ஈர ஆடைத் தீாத்தமும் பிரசாதிகக, வநதிருக்கும் புதிய பெருமாளின் ஈர ஆடைத்தீர்த்ததழை பருகியவாறே மெய் விதிர் விதிாக்க, கண்ண நீர் வார, குரல் தழுதழுக்க, உரோம கூபஙகளாய் எழ எழுந்து 'கண்டேன் கண்டேன நமபெருமாள் நம்பெருமாள' என்று ஆடிப்பாடி குதிக்கலுறறான். இவவண்ணம் எம்பெருமானை அவன் அடையாளம் காட்ட பெரிய பிராட்டியாருடனும், அழகிய மணவாளனை சேர பாண்டியனின் மேல் எழுந்தருளப் பணணினார்கள். வணணானுககு ஈரங்கொல்லி என்று அருளபபாடு பிரசாதித்தனா. உடன வநத குடவர்களுக்குத் திருத தாழவரை தாஸர் என்று அருள பாடும கிடைததது. இவவரலாறு கோயிலொழுகு என்ற நூலில் உள்ளது. வண்ணானால் வஸதிர தீர்ததத்தைப் பருகி அடையாளம் காண்பிககப்பட்டதால் அதற்கு ஸமாரகமாக இநத வழககம (ஈர ஆடைத் தீர்த்தம வழங்கல்) வந்திருக்கலாமோ என்ற ஐயம எழலாம. ஆனால் குரு பரம்பரை நூலகளில நம் பெருமாளுடைய ஈர ஆடைத தீர்த்தம் ஈரங்கொலலி வரலாறுக்கு வெகு நாள் முன்பிருநது வழிவழி வந்த வழக்கம் என்று கோயில ஒழுகு முதலிய நூல்களிலிருநதும தெரிய வருகிறது. இருப்பினும் ஈரங்கொல்லி வரலாற்றால் இவ்வழக்கத்தின தொன்மையினை நாம் அறிகின்றோம். நம்பெருமாள மீணடும் நமக்கு கிடைக்க இநத ஈர ஆடைத்தீர்த்தம் பெரிதும் உதவிற்று எனபதையும் அறிகின்றோம்.

★

கொடடையூர்
தம்பு ப. கிருஷ்ணசாமி

வைணவ வினா - விடை

வித்வான் ஸ்ரீ. உ. வே. தஞ்சை என். எஸ். தாதாசார்யர்

புராணங்கள் பற்றிய விளக்கக் குறிப்பு என்ன?

புராணங்கள் யாவும வேதநெறிககு ஆககம் தந்து விளங்குபவை. புராணங்கள் வேதம் வகுத்தளித்த அரிய தத்துவங்களை ஒரு நணபன தனது நணபனுககு எடுததுரைப்பதுபோல் ஆகயானம் (தானே கணட கதைகள) உபாகயானம (பிறர் சொலலக கேட்டது) காதா (முனனோர பறறிய இனியபாடல்) முறையில எடுத்துரைககும. புராணம என்ற சொல்லுககுப் பழைமையான என்பது நிகண்டுப் பொருள். இதறகு எதிர்ப்பதம் நவீநம எனபது. ஆனல் இஙகு வரும புராணம என்ற சொலலுக்குப் "புராணம் பஞ்ச லக்ஷணம" என்ற படிககு 1. உலகப் படைப்பு, 2. பிரளயம, 3 தேசத்தை ஆணடு வந்த பழஙகால மன்னாகளின் வமிச பரமபரை, 4 கிளையாகப் பிரிநத வமிசங்களின் சரிததிரம· 5. மன்வநதரஙகள என்பன விளககும பழைய நூல் எனப்பெயர். மிகப்பழமையான கருத்துக களாக எண்ணபபட்டாலும முக்காலத்துககும பொருந்தும் அவவபபொழுது புதிராக மிளிரும கருததுககள் கொண்ட நூலகள் எனவும பொருள. வேதத்தின் மூன்று பிரிவுகளில—கர்ம காணட (சடங்கு)ப்பகுதிகளைப பறறித தாமசாஸதிரஙகளும. தேவதா – பரமமம காண்டங்கள பற்றி புராண இதிஹாஸஙகளும விளக்கும தரும. ருகவேததததில படைபபைபபறறிப பேசும நூல என விளக்கம தரப் பட்டுளளது. இநதியப் பழைய வைதிக இலககியங்கள் இவை எனவும கூறுவாாகள். வாயுபுராணம - தொன்று தொட்டு வரும பழம் கதை எனறது. அதாவண வேத காலததிலேயே புராணங்களுககு விளமபரம உணடு. கி. பி 4-ல வாழநத கௌடிலயர் என்ற பொருளதாரமுனிவா தமது நூலில் அரச குமாராகள கடடாயம கறகவேண்டிய நூலகளே புராணஙகள என்றூர். வேதகாலததிலிருநதே வழக்கஎவில புராணஙகள இருநதன எனவும அறிகிறோம். ஆதிபுராணஙகள புததருக்கு முனபும ஏனைய புராணஙகள பினபும நூலகளாகத் தோனறின. கடவுள வழிபாட்டைப் பறறியே முககியமாகப் பேசும் மஹா புராணங்கள 18 ஆகும். சமயக குறிப்புகளும் விளககஙகளும் கொணட உப புராணஙகள பல ஆகும் முனபு உதயனன காலததில நீதியும் ஒழுககமும புகடடும நூலகளாகக கொண்டு கிராம மககள் இரவு நேரஙகளில படிபபார்கள். விரிவுரை செயவாாகள். கூத்தாகவும் நடிப்பார்கள். 18 மஹா புராணஙகளை வியாசபகவான அருள்கொண்டு யாத்தார். உப புராணஙகளைப பல முனிவர்கள எழுதினர் கள. சதபதபராமமணம என்ற நூல், நாளதோறும் புராணங்களைபபற்றிப் பேசிக்கொணடிரு என்றது. பருஹதாரணயக உபநிஷதம 'இதிஹாஸ: புராணம் விதயா உபநிஷத:' எனக கூறி புராணங்களை உப நிஷதங்களுடன ஒப்பிடடது குமரிலபட்டா புராணப பெருமையை நனகு ஸ்தாபித்தவா. 'அஷடாதச புராணுைம நாமதேயானிய· படேத்' என்ற செயயுளடி மூன்று வேளையும நாள்தோறும் புராணங்களின பெயாகளையே மநதிரம் போல பாராயணம் செய்வது அசுவமேதத்தின பலன தருமாம். பாத்மததில 'படனுத் சரவணுத யேஷாம் நருணுமபாப க்ஷயோ பவேத' எனக கூறபபடடுளளது இதனை ஒட்டித தமிழிலும் புராணஙகள தோன்றியுளளன. கோயிலகளைப் பறறிய தலபுராணஙகள் ஏராளம. திருவிளையாடறபுராணம, உமாபதி சிவம எழுதிய கோயிறபுராணம, அழகிய தேசிகா எழுதிய ஸேது புராணம, கசசியப்ப சிவாசசாரியார் அருளிய கநத புராணம், சேககிழார் எழுதிய பெரிய புராணம் போனறவை சானருகும. ஜைன மததததிலும பிரா-கிருத மொழியில் உள்ள ஆதிபுராணம என்ற நூலும உணடு. இநத ஆதிபுராணததைத் தமிழில ஸ்ரீ புராணம் என்ற பெயருடன எழுதியுளளாாகள. இஸலாம் மததததைப்பற்றிய நபிநாயகம அவர்களின சரிதம கூறும தமிழ் சீறுப்புராணமும், கிறிஸதுவததில வீரமாமுனிவா எழுதிய தேமபாவணி என்ற புராண நூலகளும உண்டு. உபபுராணங்களில்— வாஸிஷ்டம், காபிலம, கௌதமீயகம், ஸனத்குமாரீயம, பாஞ்சராத்ரம முதலியவைகளும் ஸம்ஹிதைகளும அடஙகும். புராணஙகளில் மஹா புராணங்கள 18 என்பன. 1. பததாயிரம செய்யுள்கொணட பராமமம். 2 55 ஆயிரம கொணட பாத்மம். 3. 23 ஆயிரம் கொணட விஷ்ணுபுராணம. 4. 24 ஆயிரம் கொணட சைவம். 5. 18 ஆயிரம் கொணட பாகவதம். 6. 25 ஆயிரம் கொணட நாரமீயம், 7 9 ஆயிரம கொண்ட மாாக்கண்டேயம். 8. 405 ஆயிரம கொணட ஆக்னேயம. 9. 514 ஆயிரம் கொணட பவிஷ்யம். 10. 18 ஆயிரம் கொண்ட ப்ரம்ம வைவாததம. 11. ஆயிரம் கொண்ட லிஙகம 12. 24 ஆயிரம கொண்ட வாராஹம். 13. 181

(36-ம் பக்கம பார்க்க)

மகம் நக்ஷத்திரம்

திரு. ஏ. ராகவய்ய ஜோஸ்யர்

திருவளளுர்.

27 நக்ஷததிரங்களுள 10வதிடம பெறுவது மகம நக்ஷ த திர மா கு ம இதறகு நாம எழுததுககள மா மீ. மு. மே. ஆகும. இராக்ஷஸ கணம. பிதா தேவதைகள். யோனி எலி இநத நக்ஷததிரம பல புணய பலனுக குகநததாகும

இததகைய நக்ஷததிரததில் பிறநதவாகள அபூாவ பிறவிகள, ' மகத்தில பிறநதவர்கள் ஜகததினை ஆளவாாகள'' எனற பழமொழியும உணடு. சறறு கருநிறம ஆக இருப்பாாகள, செலவம உள்ளவாகள் மதய பார்வை உளளவர்கள உகர சுபாவம. சில நேரததில கடுமையாக பேசுவார்கள, வித்வாமசம் உளளவாகள பெரிய நகரஙகள பட்டணஙகளில வசிபபவாகள. பலா நயமாக பேசுபவாகள. செலவம் சோபபவர்கள. இவர்களுககுத தெரியாதது ஒனறும் இராது. சகல கலா வலலவாகள. தநதிரத்தில் சதுனியை போனறவர்கள். தனனலததிறகு ஏதும இடையூறுகள செயது கொளள மாட்டாாகள இவாகள பகையாளிடமதான தநதிரததைக கையாளுவாாகள. சில சமயஙகளில திடீா கோபம வநது மறறவாகளால வெறுககபபடும நிலைககு ஆளாவாாகள உயாநத குணததையே கையாணடுவரும இவாகள திடீரென அறப புததியுளளவராக மாறி விடுவாாகள.

ஸ்ரீகளின வாசததால இவாகள வாழகை கெட்டு விடும இவாகள வந்த பெணணிடம பேசாமல் போயக கொண்டு இருநதாலும அவாகளை அாசசுனனைக கணட பெண போல மயஙகி இவாகளைத தொடாநதுவநது இனனலை உணடாககுவார்கள வீராப்புடன பேசினாலும கிருஷ்ணன துணையிலலாத அாசசுனன நிலைதான இவாகள நிலை. இவாகள் 30 நாழிகைககுபின ஜனனமானால வாழககையில கடுமையான துயரததை அனுபவிபபாாகள தரிததிர தேவதையின கையில சிக்கிக குசேலரைக் காட்டிலும துனபம அடைவாாகள.

இவாகளுககுப பூபபோட்ட ஆடைகளும கோமேதக ஆபரணங்களும உகந்தது. இவாகள வாழககையை சீா குலைபபதில சொந்தககாராகளும பெணகளும தலைமை தாங்குவார்கள. இவாகளுககு கணகள் அடிக்கடி சிவநது போய அதனால வேதனையும மனககலககததையும உணடாககும. வாத சமபநத பிணிகளும சிலசமயத்தில மூசசுவிட முடியாத நிலைகளும உண்டாகும. இவாகள் மருததுவாகளுககு ஓயவு தர மாட்டாாகள் எளளு சமபந்த பணடஙகள மீது அதிக ஆசையுள்ளவர்கள. சிறுத்தொணட நாயனாா போல பசி என வநதவாகளுககு உதவி செய்வாாகள. முன பின தெரியாதவாகளாக இருநது இவாகள உதவியை நாடினால கறபக மரம நிழல தருவது போல அவாகளுககு உதவி செயது அவாகளாலே இனனலுறுவாாகள தனனுடைய சொததுககளை கூட அவாகளுககு எழுதி வைதது திணடாடும நிலைக்கு ஆளாவாாகள இது போனற நிலை இவாகளுககு ஸ்ரீசாபததால உணடாகும

இவாகளுககு முகததில திலகம போனற மசசம இருககலாம வட மேறகு திசைகளில சென்றால நனமை அடைவா மறற திசைகளில சென்றால திரவிய நஷ்டஙகளும, அலைசசலுமதான உணடாகும ஆனால எதிலும இவாகளுககு எதிரிகள உணடு ஆனால அநத பகைவாகள இவாகளை வநது அணுகினால பகைமையை மறநது விதுரா கணணபிரானுககு விருந்து உபசாரங்கள செய்தது போலதான. கலை மீது அதிக ஆாவம. பல பட்டஙகள் பரிசுகள் பெறுவாாகள. ஓவியங்கள் தீட்டுவதும புகைபபடம எடுப்பதும் இவர்களுடைய பொழுது போக்கு காடு மேடுகளிலும இயறகை காட்சியுளள இடங்களுககுச செல்வதில ஆவலுண்டு பரதநாட்டியம, சஙகீதம முதலியவறறைக கறறுக கொளள ஆவலுளளவர்கள். பாடுபட்டு உயாவான கலைகளை நிலைநாட்ட இவர்கள முன் வருவார்கள. அதறகான பண உதவிகளும செய்வாாகள சிலர் யோகாசனஙகள் பயில்வதும் யோகாசன பளளிகளை நடததுவதிலும் ஆவல் உளளவாகள். உலக உபகாரமான செயலகள புரிபவாகளாகவும இருபபாாகள யோகிகளை அணுகி ஞானமாாக சமபநதமான உபதேசஙகள பெறறு, ஆசிரமஙகள அமைத்து ஞானததை போதிதது உலக உபகாரிகளாக விளஙகுவாாகள. தாம ஸதாபனஙகள, கலயாண மணடபஙகள கட்டிவைததலும கனனிகாதன திருமணஙகளை பிறா தகுதியறிநது இலவசமாக நடததி வைததலும ஏழைகளுககு அனனமளிதது அவாகளுககு நனமை செயயும காரியஙகளில ஈடுபடுவா சிலா பெண தேவதையை உபாசிதது மநதிரசகதி பெறறு அதனால தனலாபம பெறுவர். ஜனங்கள இவாகளைத தொடாநது செல்லுமளவிறகு ஜனவசியஙகளைஏறபடுததி இரவு பகல ஏவல தேவதை போல் ஓயாமல திரிவா துப்பறியும் தொழில புரிபவாகளாகவும் இருககலாம மேலதிகாரிகளிடம பாராட்டும பரிசும் பெறுவாாகள

முதல பாதம '- அழகுடையவாகள், சிவநத கணகள, செமபட்டை முடி, அடிமை தொழில் புரிபவராகவும்

இருப்பர். எவ்வளவு உயர்ந்த நிலையில இருந்தாலும கடைசியில் அடிமைத் தொழிலே உண்டாகும. எதையும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளும திறனுள்ளவர்கள்.

இரண்டாம பாதம - அழகுடையவாகள், இவா இறநத காலததையே எண்ணி வருநதுவாாகள். வழககறிஞா, நீதிபதிகளாக இருக்கலாம. சிலர் யக்ஷிணிகளின் உதவியால கடந்த காலததை கணித்து சொல்பவராக இருப்பர். தனிமையை நாடுவா. தியாக உள்ளம் படைததவர்கள பிறருககாக தம் வாழ்க்கையை தியாகம செய்யும் திறன படைத்தவாகள.

மூனறும் பாதம :- ஞான மார்ககத்தைக கடைபிடிப்பவாகள. யோகிகளின் சீடாகளாக இருந்து ஞான மார்ககத்தை உபதேசிப்பவாகள. நிபுணாகள். விசேஷ அறிவுடையவர்கள்

நான்காம பாதம் .- குட்டையான வர்கள். பெண் பிரியர்கள். தெரிந்தும் தெரியாதது போல் நடப்பவாகள் வெளிபபடாத உளவியாதிகள் இவாகளைப பிடிககும். புததிசாலிகள். இவர்களுககு வாய்ககும மனைவி பாக்யலக்ஷ்மி என்றேகூறலாம. சாநத குணமுள்ளவள். செல்வ குடும்பததைச் சாாந்தவள. எந்நேரமும கணவனை விட்டுப் பிரியாமலிருக்க விரும்புபவா. இவர்கள முகததைப் பார்தது எஙகுச் சென்றாலும் வெற்றியையே அடைவாாகள். இவர்கள் எஙகுச் செனறாலும் துணையினறிச் செல்லமாட்டார்கள உரககப் பேசுவதற்கு அஞ்சுவாாகள. ஆடை, ஆபரணம் மீது அதிகஆசையிராது. ''கணவனே கணகணட தெயவம'' 'பதி சேவை செயவதே பரம பாககியம' எனபதே இவாகள கருதது. மனைவியினாலேயே உயாநத பதவிகள அடைவர்.

மக நக்ஷத்திரத்தில் ருதுவான பெணகள் ஒரு வருட காலம் வரை தாய் வீட்டிறகு இன்னலகளையும, குடுமபததில அமைதியினமையும, மனக் குழப்பஙகளையும ஏற்படுததுவா. மாத பிரவேசம ஆக இருநது பகல 12 மணிக்கு பின் ருதுவாகும் காலம இருந்தால மணவாழ்கையைககு தோஷம் எற்படுவதும மணத்தடைகளும கார்த்தலக்ஷணமுளள புருஷன் வாயப்பதும் பல வருஷங்களாக கை கூடாமல கட்டாயத் திருமணமும் உணடாகும ஆனால் தோஷங்களுக்கு அப்போதே பரிகாரம செய்து விட்டால இடையூறுகள் நீஙகி மண வாழ்க்கை செமமையுடன ஏறபடும.

பொதுவாக ஆபரணமான மேகலாபரணத்திற்கு இம்மக நக்ஷத்திரம மூலாதாரமாகும. இம்மக நக்ஷத்திரத்தில் சனி பகவான சஞ்சரிககும போது பலமான துயரங்களும கண பார்வை தோஷங்களும உணடாகும். இது ஆண, பெண் இருபாலாருக்கும பொருநதும். இதறகுச்சனி பிரதோஷ விரதம, ஹோமம அர்ச்சனை தானஙகள செயவதால் தடைகள நீஙகி நனமைகளுணடாகும.

இந நக்ஷத்திரததில் பிறந்தவர்களுக்கு காாத்திகை மாதம் நல்லதலல. பிரதி மாதம ஞாயிறு, செவ்வாய், வியாழன கிழமைகளும் 7,16, 24 தேதிகளும் நலம் தருவன. இவாகள ஜனிதத கேது தசை 7 வருஷஙகள. முதல 6 மாதம கட்டிகளால பிணி, 18வது மாதத்தில தீயினால் துன்பம, 5 அலலது 7-ம வருஷத்தால கபஜுரம 10 வயதிலும் 13 வயதிலும வாத பிணி, மன மாறறம, 60 வது வயதில ஆயுத சம்பநத இடையூறு, 70வது வயதில் அபமிருத்யு தோஷத்தால் உடல் உபாதைகள ஏறபடும. இவற்றிற்குத் தக்க பரிகாரம செய்துவர 84 வருஷம் பரம ஆயுள் பெறுவர்.

★

பாரதக் கதை ஒரு பழம்பெரும கதை. இக்கதையைத் தமிழில் பல புலவர்கள பாடியுள்ளனர் தமககுத தோனறியவாறு சில புலவாகள் மாற றமும், வேணடியாங்கு செய்துகொண டனர். பாரதக்கதை ஒரு நெடுங கதையாய் இருப்பினும், நீதிகளின பொருட்டு இக்கதைகளின நடுவே சொலலப்படட சிறுகதைகள கூட பெரிய காப்பியங்களின அளவிறகு பின்னோர்களால இயற்றப்பட்டு விட் டன

தான் வியாசர் கதையைத் தமிழ்ப் படுத்தினேன் எனறு கூறினாலும் பெருநதேவனாரின் அடியொற்றியே தம கதையை நடததிச செலகின்றார்.

கிடைததிருககின்ற எலலா பாரத மும பஞ்ச பாண்டவாகட்கும கௌர வாகடகும இருநத பகையைப பல படியாயப புனைநது காட்டுகினறன. ஆயின அவர்களுககுள பகை உண டானதற்கான வலுவான காரணம ஒனறையுங காட்டவிலலை

இவ்வாறு கூறிய பின்னர் துரி யோதனனியா வீமனை கொடிகள் கட்டித் துனபுறுததல, பாமபுகளால் கடிகக விடுதல, கழுவில விழுதத முயறசிததல, விஷம கொடுதது கஙகையில் எறிதல் போனற செயதி களைக கூறுகின்றா.

இவற்றிறகுப் பினனா துரோணர் வரலாறும வருகையும விலலியில காணபபடுகிறது பிறகு பாணடவரும் கௌரவரும விலவித்தைப பயில்கின றனா என்று கூறுகிறது.

பாரதமும் பலாவும்

நளனின சரிதத்தை நளவெண்பா வும் நைடதமும் கூறுகின்றன. குசேலர் வரலாற்றை குசேலாபாகயானம் விரிவாய்க் கூறுகிறது. அரிச சநதிரன் வரலாறு அரிசசநதிரபுராண மாயிற்று பாண்டியன் மகள் சிதராங கதை, தன் கணவனான அர்ச்சுன னுக்கு மாரியை தூது விட்டதாக கற்பனை செயயப்பட்ட நூலே மாரி வாயிலாகும்.

இவை மட்டுமினறி பல நாட்டு புறப்பாடலகளும் தோன்றியுள்ளன அலலி அரசாணிமாலை, பவளககொடி மாலை, புலந்திரன்களவுமாலை, பொன னுருவி மசககை, ஏணியேறறம, புலந திரன தூது போனற நாடடுப்புற இலககியஙகளும தோனறின.

இவ்வாறு இப்பாரதநூல பல கிளைக்கதைகள் தோனறுவதறகு ஆதாரமாய இருநதன. கதைப போககிலும காலநதோறும சிறசில மாற்றஙகளும தோனறத தொடங் கின. வியாசர் சொனன கதைக கும பெருந்தேவனார் கதைககும வேறுபாடு உண்டு. வில்லிபுததூராா

பீமனுக்கும், துரியோதனனுககும் பகை உண்டு என்றும இளமை முதற் கொணடே அவர்கள் பகையுடன் வளர்ந்தனர் என்றும் விலலிபுத் தூரார் கூறுகினறார். பெருந்தேவ னா பாரததததில் இப்பகுதி கிடைகக விலலை.

இவர்கள இருவரும பகையுடன் இருந்தனா எனபதை விலலி அவா கள், இருவரும் கருடனும் நாகமும் போல வளர்ந்தனர் எனறு குறுபபிடு வா. காரணம ஒன்றும் குறிததிலா.

திரு. வ. கோவிந்தன், எம் ஏ.
புதுபபேட்டை

'' எயில நலம்புனை கோபுரம மாபுரதது
எழுதுமா ளிகை தோறும
வெயில நிலாஉமிழ் கனகம் நீள வீதியில
விலாசம உற்றிடும நாளில்
பயினன மேல்வரு கல எனச் செறிந்த மெய்ப
பவனன் மைந்தனும ஒத்தான
வயின தேயனை காத்திர வேயரை
மன்னன மைந்தரும ஒததார் ''
(விலலி — ஆதிபருவம 274)

ஆயின் பனழய கதை ஒன்று துரோ ணரிடம் அவர்கள் வில் பயிற்சி போனறவற்றைப் பெறும போது தான் விரோதம் உண்டாயிற்று என றும, இவ்விரோதமும பூபாரம தீக் கும பொருட்டு தேவேந்திரனால் உணடாக்கப்பட்டதென்றும் கூறு கின்றது.

வீமனுக்கும் துரியோதனனுக்கும் திட்டமிடடே பகை உண்டாககப்பட் டது என்றும, அதறகு ஒரு பலாப் பழம காரணமாய் இருந்ததெனறும அககதை கூறுகினறது. அக்கதை யினை இவண நோக்குவோம.

ஒருநாள் தேவேநதிரன் சபையில் நாரதன முனிவன தோன்றினான். அவனை வணஙகிய தேவேந்திரனை நாரதன ஆசி கூறி 'அசுர அமசமாக துரியோதனனியர்களும், தேவாம்ச மாக பாண்டவர்களும் தோன்றியுள ளனர். தெய்வாமசமாக திருமாலும் பூமியில அவதரிததுளளார். ஆதலால் இந்த நல்ல தருணத்தில் பாண்டவருக் கும் கௌரவர்க்கும பகை உண்டாக்கி விட்டால் நாளடைவில் பகை முற்றி

பாரதப் போர் உண்டாகி பூபாரம் தீரும்' என்றார்

''கொண்டல் வாகனுக்கோர் நாள்
குறித்து நாரதனும் சொல்வான்
மண்டலம் எங்கும் தாங்கும்
மன்னராய் அசுரர் வந்தார்;
விண்டலவத்தரும் மாலும்
வேந்தராய் அவதரித்தார்;
கண்டனை இவர்க்குள் நாமும்
கலவாம இயறறவேண்டும்''
(வையாபுரிப்பிள்ளை பாரதபபாடல்)

அதை எவவாறு நிறைவேற்றுவது என்று நாரதரை தேவேந்திரன கேட்க, அதற்கு நாரதர் தறபோது கௌரவர் நூறு பேரும், பாணடவர்கள் ஐவரும் ஆக நூற்றைந்துபேரும் குற்றமற்ற வேதங்களை கறற மாமுனிவர் துரோணரிடம் விலவித்தை போன்றவற்றில் பயிற்சி பெற்றுக கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக குரிய பரிசுப்பொருளாக நூற்றைநது சிறந்த சுளைகள் உடைய ஒரு பெரிய பலாப் பழத்தைக கொடுததனுப் பினால், அவர்களுக்குள பகை உண்டாக்கலாம் என்றார்.

அதைக்கேட்ட தேவேநதிரன 'நூற்றைந்து சுளைகள உள்ள பழததை அனுப்பினால் ஆளுககொனறாக பிரித்து எடுத்துக் கொளளப போகிறார்கள். அவர்களுக்குள் எவ்வாறு பகை உண்டாக்கமுடியும்?' என்று கேட்டார.

உடனே நாரதமுனிவா 'பழத்துடன ஒரு கடிதத்தையும் கொடுத்து அனுபபவேண்டும். அக்கடிதத்தில் ஆளுககுப பாதியாகப் பிரிதது எடுத்துக கொள்ளவேண்டியது' என்று எழுதி அதை பீமனிடம் கொடுத்து விட ஏறபாடு செய்தால், கண்டிப்பாக மூளும். அப்பகை முறறி, பெரியவர்களாகும்போது நாடுபிரிவு போனறவற்றால் பெரிய போர் மூளும் என்று திட்டம் சொனனார்.

உடனே தேவேநதிரன் சுவைமிகக நூறறைநது சுளைகள் உளள பலாக் கனி ஒன்றையும உண்டாக்கினார். தேவமயனை அழைத்தார. அவனிடம் அபபழததையும் கொடுத்து துரோணரிடம பழததைக் கொடுககும்படியும், கடிதத்தை பீமனிடம் ரகசியமாக கொடுத்துவிட்டு வருமபடியும ஏற்பாடு செய்தார்.

'' ஆதலால் பாண்டு மைந்தர் ஐவரும்
கௌர வாரும்
தீதறு முனிவன பக்கல சிலேமறை
கறக லாஞர்
சூதிஞல நூறறு ஐந்து சுளேயுள்ள
பழத்தைத் தந்து
வேதனே அடையச் செயய
வேண்டுமெனறு அனுபபிஞரே ''
(வையாபுரிப்பிள்ளே பாரதபபாடல்)

தேவமயனும பழத்தைக்கொணடு வந்தான் துரோணரை வணங்கிஞன. பழத்தைக கொடுத்தான். தேவேநதிரன இப்பிளளேகளுககாக கொடுத்தனுப்பிய பரிசு எனருன. மகிழந்த துரோணா பலாபபழததை சுளேவேறு சககை வேருகப் பிரிததுப் பார்க்க, சுளேகள் ஒரே அளவில் நூற்றைநது இருககக்கண்டு மகிழ்நது நீ சென்று வரலாம் எனறு அவனுக்கு விடை கொடுதது அனுப்பிஞன.

தேவேநதிரன இங்குளள நூற்றை வருககும நூறறைந்து எனற கணக்கில் சரியாக அனுப்பியுள்ளாா எனறு கணககிடடு மகிழநதாா. தேவமயன் போகும் போது கடிததத்தை விமனிடம கொடுதது விட்டுச சென்று விட்டான. விமன அதைப்பிரிததுப படிக்கத தொடங்கிஞன். 'ஆளுககு பாதியாகப் பிரிததுககொளளவும' எனறு அதில் எழுதி இருந்தது.

அதைக கணடதும் விமன் எல்லேயில்லாத மகிழசசி கொணடான. பாதிசசுளேகள ஐநது பேருககு என்ருல், நம பககம ஐமபதது இரணடரை சுளேகள் கிடைககும நமமுடைய சகோதராகள அதிகம உண்ணமாட்டார்கள நாம நிறைய சாபபிடலாம. அனறு நலல விருந்து கிடைதது எனறு எணணிஞன

அநத நேரததில துரோணா தன்னிடம உளள சுளேகளில ஒனறை எடுதது மூததவன தருமனிடம் கொடுததாா. அடுதத சுளேயை எடுத்து துரியோதனனிடம கொடுததார். துரியோதனன அதை இரண்டாகப் பிரிதது வாயில் போட எததனித்தான் இதைக் கண்டதும் விமனுக்கு கோபம் வந்தது.

'' வந்தாற பழத்தை வாங்கி மறைமுனி
வகிர்ந்து பார்க்க
சுந்தரம மிகுந்த மிக்க சுவைதரு
சுளே நூறறைந்து
விந்தையால் இருக்கக்கண்டு
வியந்துமே தருமர்க்கொனறு
தந்தனை துரியர்க் கொன்று
தானஅளித் துண்ணும் காலில் ''
(வையாபுரிப்பிள்ளே பாரதப்பாடல்)

மிகுநத கோபத்துடன் துரியனே நெருங்கிஞன் பீமன்: துரியன் சுளேயைச் சுவைத்துண்ணும் முன்னம், களிறுமீது பாயுட சிங்கம் போலப் பாய்நது, அவனுடைய கழுத்தை நெறித்து, 'கக்கடா, சுளேயைககககு' என்று சாஜித்தான். 'எங்களுக்கு பாதி என்றிருகக நீ எப்படி அதற்குள் உண்ணலாம' என்று கத்திஞன். துரியோதனன நிலே தடுமாறி, கண் பிதுஙகி, வாய குளற வாயிலிருந்து சுளே தாஞகவே கீழே விழ, அவன் மிகுந்த கோபம் அடைநதான்.

இதனேக கண்ணுறற துரோணர் அதட்டிஞா வீமனே தேவமயன் தனனிடம் கொடுதத கடிததத்தைக் கொடுதது ''தாஙகள சுளேயை எணணிககொண்டிருந்த நேர ததில் என்னிடம கொடுதது விடடு மயன் சென்றுளளான'' என்று கூறி கடிதத்தைக காட்டிஞன.

துரோணரும் கடிததத்தைப் படிதது் பாாத்தாா. பணிவோடு வீமன தொடாநது சொனஞன, ''என்னே மீறிய கோபததால அறியாமல் செயது விட்டேன. எனனே மனனிததுக கொளளுஙகள் எஙகளுககுப பாதிச சுளேயைப பஙகிடடுககொடுஙகள'' எனறு கேடடான

துரோணரும் வீமனுடைய செயலுககு அவனே மன்னித்து கடிதத்தில் உள்ளபடி பாதி சுளேகளே பாண்டவர் கட்குக கொடுததாா. அதைப் பார்த்தத் துரியோதனன் வயிற்றெரிசசல் கொண்டான். பீமன் சுளேகளே உண்டு மகிழ்ந்தான.

'' கண்ணிலான தந்தமூத்த காளேயின்
கழுத்தைப பற்றி
உண்ணிட வேண்டாம எனறு
ஊதையன் புதல்வன் நல்க
விண்ணிடத் தலேவன தந்த வியன்
நிருபத்தைக் காட்ட
புண்ணிய முனியும் இரண்டாய்
பிரித்தருள புரிந்திட்டாரே! ''
(வையாபுரிப்பிள்ளே பாரதபபாடல்)

கோபம் கொண்ட துரியோதனன் அதுமுதல் பீமனே தன் முதல் எதிரி எனறு கருதிஞன். அவர்கள் பகை நாளுககு நாள் வளாந்து வந்து பின்ஞளில் பாரதப போர் மூள காரணமாய அமைந்தது.

இக்கதை கூறுகின்ற செய்திக்கும், வில்லிபாரதக கதைக்கும் பெரிய வேறுபாடு உணடு. துரோணர் வருகைககு முன்னரே அவாகளுக்குள பகைஇருநததாய விலலி கூறுவார். ஆயினும் பகைக்குக் காரணம கூறவிலலே.

இககதையில் பகைக்குரிய காரணம் இருககிறது. ஆயினும துரோணரின் வருகைககுப பினனரே இப்பகை உண்டாயிறறெனறுஇக்கதைப்பாடல கூறுகினறது இத்தகைய கதைகள் பெருமளவில நாடடில வழஙகி வருகினறன பாரதககதை கேடக விரும்புவோா இக கதையை இனறும கேடடுமகிழநது வருகினறனா. ⊟

ஸபதகிரியில் வெளியிடப்படும கதை, கடடுரைகள், கவிதைகள் ஆகியவறறில காணபபடும் கருததுக்கள அவவவ எழுததாளர் பெருமககளின தனிப்பட்ட கருத்துக்களேயாம். அவறறிற்கு 'ஸப்தகிரி' எவ்வகையிலும பொறுப்பேற்காது.

— ஆர்.

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர சுவாமி கோயில், திருமலை

தினசரி பூஜைகள், ஸர்வதரிசனங்கள் பற்றிய கால அட்டவணை

சனி, ஞாயிறு, திங்கள் மற்றும் செவ்வாய்க் கிழமைகளில்:

காலை ; 3-00 முதல் 3-30 வரை : சுப்ரபாதம்
(ரூ. 25/- சிறப்பு நுழைவு தரிசன டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்).
3-30 முதல் 3-45 வரை : சுத்தி
3-45 முதல் 4-30 வரை ; தோமால சேவை
(அமந்த்ரணோற்சவ கிருஹஸ்தர்கள் மற்றும் ரூ100/- டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்)
4-30 முதல் 4-45 வரை : கொலுவு, பஞ்சாங்க ஸ்ரவணம்.
4-45 முதல் 5-30 வரை : முதல அர்ச்சனை ஸகஸ்ரநாம அர்ச்சனை,
(அமந்த்ரணோற்சவ கிருஹஸ்தர்கள் மற்றும் ரூ. 100/- டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்)
5-30 முதல் 6-00 வரை : முதலமணி, பலி, சாத்துமுறை.
6-00 முதல் மதியம் 12-00 வரை : ஸர்வதரிசனம்
மதியம் : 12-00 முதல் 1-00 வரை : சுத்தி, 2வது அர்ச்சனை, (ஏகாந்தம்) 2வது மணி.
1-00 முதல் இரவு 7-00 வரை : ஸர்வதரிசனம்
1-00 முதல் 7-00 வரை: கல்யாணோற்சவங்கள், ஆர்ஜிதபிரம்மோற்சவங்கள், வாகனசேவைகள் ஊஞ்சல்சேவை முதலியன
இரவு 7-00 முதல் 8-00 வரை : சுத்தி, இரவு கைங்கர்யங்கள், இரவு மணி
8-00 முதல் 10-00 (இரவு) ஸர்வதரிசனம்
10-00 முதல் 10-30 வரை : சுத்தி,ஏகாந்த சேவைக்கான ஏற்பாடுகள்.
10-30 இரவு : ஏகாந்த சேவை (ரூ 50/- டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்)

புதன் கிழமைகளில் (ஸகஸ்ர கலஸாபிஷேகம் நடைபெறுவதால்)

காலை : 3-00 முதல் 3-30 வரை : சுப்ரபாதம்
(ரூ 25/- சிறப்பு நுழைவு தரிசன டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்).
3-30 முதல் 3-45 வரை : சுத்தி முதலியன.
3-45 முதல் 4-30 வரை : தோமால சேவை
(அமந்த்ரணோற்சவ கிருஹஸ்தர்கள் மற்றும் ரூ. 100/- டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்)
4-30 முதல் 4-45 வரை : கொலுவு, பஞ்சாங்க ஸ்ரவணம்
4-45 முதல் 5-30 வரை : முதல ஆசனை ஸகஸ்ரநாம அர்ச்சனை, (அமந்த்ரணோற்சவ கிருஹஸ்தர்கள் மற்றும் ரூ 100/- டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்)
5-30 முதல் 6-00 வரை : முதல மணி, பலி, சாத்துமுறை மற்றும் ஸகஸ்ரகலஸாபிஷேகத்திற்கான ஏற்பாடுகள்.
6-00 முதல் 8-00 வரை : ஆர்ஜித ஸகஸ்ர கலஸாபிஷேகம், சுத்தி, 2வது அர்ச்சனை 2வது மணி.
8-00 முதல் இரவு 7-00 வரை : ஸர்வதரிசனம்.
மதியம் : 1-00 முதல் மாலை 7-00 வரை: ஆர்ஜித கல்யாணோற்சவங்கள், ஆர்ஜிதபிரம்மோற்சவங்கள் வாகன சேவைகள், ஊஞ்சல சேவைகள் முதலியன.
இரவு : 7-00 முதல் 8-00 வரை : சுத்தி, இரவு, கைங்கர்யங்கள், இரவு மணி முதலியன
8-00 முதல் இரவு 10-00 வரை ஸர்வதரிசனம்.
10-00 முதல் 10-30 வரை : சுத்தி,ஏகாந்தசேவைக்கான ஏற்பாடுகள்
10-30 இரவு : ஏகாந்தசேவை (ரூ. 50/- டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்)

வியாழக் கிழமைகளில் (ஆர்ஜித திருப்பாவாடை நடைபெறுவதால்)

காலை : 3-00 முதல் 3-30 வரை : சுப்ரபாதம்
(ரூ. 25/- சிறப்பு நுழைவு தரிசன டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்)
3-30 முதல் 4-30 வரை : நித்ய கட்டளை கைங்கர்யங்கள் அதாவது சுத்தி, தோமால, ஆசனை முதல்மணி மற்றும் அபிஷேகத்திற்கான ஏற்பாடுகள்
4-30 முதல் 6-00 வரை : அபிஷேகம்
6-00 முதல் 7-30 வரை : மூலவருக்கு சமர்ப்பணை
7-30 முதல் 9-00 வரை : தோமாலா சேவை, ஆசனை 2-வதுமணி, பலி,சாத்துமுறை முதலியன
9-00 முதல் இரவு 6-00 வரை : ஸர்வதரிசனம்
மதியம் 1-00 முதல் மாலை 7-00 வரை : ஆர்ஜித கல்யாணோற்சவம், பிரம்மோற்சவங்கள், வாகன சேவைகள், ஊஞ்சல் சேவைகள் மற்றும் மற்றைய ஆர்ஜித சேவைகள்
இரவு 7-00 முதல் இரவு 8-00 வரை : சுத்தி, இரவு கைங்கர்யங்கள், மற்றும் இரவு மணி
8-00 முதல் நடுஇரவு 10-00 வரை : ஸர்வதரிசனம்
10-00 முதல் 10-30 வரை : சுத்தி, ஏகாந்தசேவைக்கான ஏற்பாடுகள்
10-30 இரவு : ஏகாந்தசேவை (ரூ. 50/- டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்)

வெள்ளிக் கிழமைகளில் (அபிஷேகம் நடைபெறுவதால்)

3-00 முதல் 3-30 வரை : சுப்ரபாதம்
(ரூ 25/- சிறப்பு நுழைவு தரிசன டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்.)
3-30 முதல் 5-00 வரை : சாலிம்பு, சுத்தி, கைங்கர்யங்கள், காலை மணி, அபிஷேகத்திற்கான ஏற்பாடுகள்
5-00 முதல் 6-30 வரை அபிஷேகம்
6-30 முதல் 8-00 வரை : சமர்ப்பணை
8-00 முதல் 9-00 வரை : தோமால சேவை, ஆசனை (தனி)
9-00 முதல் இரவு 7-00 வரை : ஸர்வதரிசனம்
இரவு 7-00 முதல் 8-00 வரை : சுத்தி, இரவு கைங்கர்யங்கள், மணி, முதலியன
8-00 முதல் இரவு 10-00 வரை ஸர்வதரிசனம்
10-00 முதல் 10-30 வரை : சுத்தி,
10-30 ஏகாந்தசேவை (ஆர்ஜிதம் ரூ. 50/- டிக்கெட் வாங்கிய நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்.)

முன்னொருகால் அத்ரி, பராசரர், வைணவர் முத்கலர், கௌதமர், அங்கிரஸ், பார்க்கவர், பிருகு, காச்யபர் முதலிய மஹரிஷிகள் நைமிசாரண்யத்தில் ஸத்ர யாகம செயது விடடு வேகவதி நதிக்கரையை அடைந்தார்கள. அப்போது பௌராணிகர்களில் சிரேஷ்டராக விளங்கும் ஸூத மஹாமுனிவர் அஙகு வந்து மறறையோருக்கு வகுளாத்ரி வாசனாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனின புகழை எடுததுரைக்க முனைந்தார். நதிக்கரையில் தாகம தீர்த்திருக்கையில் இரண்டு மான்கள் காதல் விளையாட்டில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் கண்டாய். ஆனால் உணமையில தாலப்யர் என்ற முனிவரும் அவர் மனைவியும் மான் உருவமெடுத்து விளையாடியது உனக்குத் தெரியாமல் போகவே, ஆண் மானை அம்பெயதிக கொன்றாய அவா ரிஷி ரூபமெடுத்து கீழே விழுந்தார். மனனிப்புக் கோர வந்த உனனை நோக்கி அவர் கடும் சாபமிட்டாா பல பிறவிகள் நீ எடுத்து, யாத்திரை கிளம்பினான். வழியில் திருடர் பயம் அதிகம் என்று கேள்வியுற்று தன சேமிபபுப் பொருள்களை பிரம்மதததனை நாணயமானவன் என்று கருதி அவன் வசம் ஒப்புவித்து காசிககுச் சென்று அங்கு நீராடி சில காலம் வசித்து மீண்டும கிராமம் மீண்டான. காக்கா, பிரம்மதத்தனிடம காசி விச்வநாதரின் பிரஸாதங்களை அளித்து விடடுத் தன் உடைமைகளை மீண்டும தருமாறு கேட்டான். பிரமமதத்தன காக்கர் தன்

★ வகுளகிரி ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரர் ★

இந்த க்ஷேத்ர மாஹாதமியம் ஏற்கெனவே அகஸத்யரால சந்திரகாந்தன் என்ற மனனனுக்கு உரைககப் பெறறது.

தாமிரபரணி நதிக்கரையில் வகுளகிரியாக ஆதிசேஷன் அமைந்துள்ளார். திருப்பதி ஸ்ரீனிவாசப் பெருமானே வகுளாத்ரி நாதராக உருவெடுத்துள்ளார். லக்ஷமி தேவியும் உடன் உறைந்திருககிறாள். இச்செய்திகளும கதைகளும் பிரமமாணட புராணததில் அமைந்துள்ளன.

பாஞசால நாடடின் அதிபனான சித்ராஙகதன் எனற மன்னன லக்ஷமீ வாஸம் எனற தலைநகரைக கொணடு அந்நாட்டினை ஆண்டு வந்தார். அவனுக்கு கிருதமாலா என்ற மனைவி உண்டு தனது முபபதாவது வயதில வயிறறு வலியில் அவவரசன உயிருககு அபாயம் நேரிடுமோ என அஞசினான். அபபோது நாரதா அங்கு வருகை தந்தார். அரசன அவரை உபசரிதது பிறகு தன வருததததைத கூறத் தொடங்கினான்.

இதனைச் செவிமடுத் ரதர் அரசனின் முறபிறவி வரலாறறைக் கூறலுற்றார். 'முன ஜன்மததில கார்முகன் எனற வேடர் தலைவனாக நீ இருந்தாய. வேடடையினை முடிதது வயிறறு வலியால் துனபமெடுத்து வருந்தி இறுதிப் பிறவியில அரசனாகி வேங்கடபதியைத் துதித்து மேனமை அடைவாய எனக கூறினார் அதன் படி பல பிறவிகளை எடுத்து இறுதியாக அரச ஜன்மாவை நீ எடுத்திருக்கிறாய். மிகுந்த வயிறறு வலியால் கஷ்டப்படும உனக்கு ஓர் உபாயம் கூறுகிறேன். தாமிரபரணியின் தென கரையில் புளிய மரத்தோடு கூடியவராய் ஸ்ரீனிவாஸா உறைநதிருககிறார் இமமலையின் வடபகுதியில் பரமேசவரன் மாாததாண்டேச்வரன் எனற திருநாமததுடன் அமாந்திருக்கிறாா. அவரையும பகவான் விஷ்ணுவையும வழிபட்டு நீ உன் வயிற்று வலி தீருவாய' எனறு நாரதா் உபதேசித்தார்.

அனறியும வகுளாத்ரி ஸ்ரீனிவாஸனின் பெருமையை விளககும மற்றொரு கதையையும நாரதா கூறலுறறார். பிரமமதததன எனற அநதணன வாஸவி எனற பெணணை மணநது வினதன, ஜமபன் என்ற இரண்டு புதரர்களைப பெறறான மிகவும செல்வநதனாகவும திகழநது வநதான். அதே ஊரில வசித்த (கந்தரகம் என்பது அவவூர்) காககர் எனற பிராமணன மிகவும் ஏழை. அவன் தன் மனைவி மககளுடன காசி னிடம் எதையுமே தரவில்லை என்று சாதித்தான. பிரம்மதத்தன செல்வந்தன் ஆனதால் ஊர் மககளும் அவனையே ஆதரித்து கர்க்கரையும் குடும்பத்தாரையும ஓட ஓட விரட்டினா. மனம் கொதிப்புற்ற கர்க்கர் பிரம்மதத்தனுககுத் தீராத வயிற்று வலியை அருளுமாறு பகவானை வேணடி சபித்தார்.

தரித்திரத்தையும், நோயையும் ஒருங்கே அடைந்துவிட்ட பிரமமதத்தன் இதற்குப் பரிகாரம் தேடிப் பணடிதாகளிடம கலநதாலோசித்தான் அவாகள திருப்பதி சென்று ஸ்ரீ வேஙகடவனை வழிபடும்படி கூறினா

பிரமமதததன அஙஙனமே திருபபதி வந்து பல நாள தங்கி பஜித்தான். முடிவில எமபெருமான் அவன கனவில தோன்றி தாமிரபரணிக் கரையில வகுள மலையில் தனனை வந்து தரிசிததாலன்றி நோய அகலாது எனக் கூறினா. அவ்விதமே தாமிரபரணி நதி தீரம் வகுளகிரி வநது சாபம நீஙகி ரோக நிவர்ததி பெறறான் என்ற வரலாற்றையும் நாரதா சித்ராஙகதனுக்குக் கூறி மறைநதார்.

திரு B சுந்தரராமன்,
பழமார்னேரி

சித்ராங்கதன் உடனே தன் ராஜ்ய பாரத்தை அமைச்சரிடம் ஒப் படைத்துவிட்டு மனைவியுடனும் பரி வாரங்களுடனும் வகுளகிரிக்குப் பயணமானான். இதற்கிடையில், அகஸ்தியரிடம் சித்ராங்கதன் வர லாறு பற்றிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சந்திரகாந்த மஹாராஜன் வகுளகிரி யில் வேங்கடாசலபதி ஸான்னித்ய மானது எப்படி என்று கேட்க அகஸ் தியர் பதில் உரைத்தது பின்வரு மாறு:

பாஹ்லீகம் என்று பெயருடைய (தற்போதைய பாகிஸ்தான்) தேசம் ஒன்று உண்டு. அதில் கல்ஹாரம் என்ற தலைநகரைக் கொண்டு (தற் போதைய கராச்சி) சுபகண்டன் என்ற அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவ னுக்கு கண்டமாலை என்னும் கழுத்துப் பிளவை நோய் ஏற்பட்டுப் பல வைத் யங்கள் செய்தும் குணமாகவில்லை. இது தீர, திருவேங்கடமலைக்குப் பாத யாத்திரையாக வந்து ஸ்ரீ வேங்கடே சரைத் தரிசித்துப் பல நாள் விரத மிருந்தான் ஒரு நாள் ஸ்ரீனிவாசப் பெருமாள் சுபகண்டன் என்ற அந்த அரசன் கனவில் தோன்றினார்: ''அர சனே! நல்ல மணம் பொருந்திய சந் தனக் கட்டைகளால் நீ ஒரு அழகிய தேரை நிர்மாணம் செய்து எனக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும். தேர் இவ் விதம் வடிவமைக்கப்பட்ட பிறகும் இரண்டு சந்தனக் கட்டைகள் மீத மிருக்கும். அவற்றில் நான் ஆவிர்ப் பவிப்பேன் எனது தெய்வ ஸான் னித்யம் உடைய அவ்விரு சந்தனக் கட்டைகளையும் எடுத்துக் கொண்டு வகுளகிரி சென்று அங்கு பிரதிஷ்டை செய்தால் உன் கண்ட மாலை நோய் குணமாகும்'' என்று பகவான் கூறி னார்.

'சுபகண்டன் என்னும் அவ்வேந்தன் அவ்வண்ணமே தேரை நிர்மாணித்து திருப்பதிப் பெருமாளுக்கு அர்ப் பணித்தான். பெருமாள் கனவில் கூறிய வண்ணமே இரு சந்தனக் கட் டைகள் மீதமிருந்தன. அவற்றில் ஸ்ரீவேங்கடேசவரனின் ஸான்னித்யம் பரிபூரணமாக வீசியது. அரசன் தென் திசை சென்று வகுள மலை ஏறி உறங்காப் புளியின் வடபால் ஒரு பெரிய கோயிலைக் கட்டி அந்த இரு சந்தனக் கட்டைகளையும் பிரதிஷ்டை செய்தான் அக்கணமே அவனது கண்ட மாலை என்னும் நோய் அறவே நீங்கியது. மீண்டும் பாஹ்லீகம் சென்று அரசாட்சியை நடத்தத் தொடங்கினான் என்ற' இந்தக் கதையை அகஸ்தியர் சந்திர காந்த னிடம் கூறிவிட்டு சித்ராங்கதனின் மீதி சரித்திரத்தைக் கூறத் தொடங் கினார்.

'சித்ராங்கதன் வகுளகிரி வேங்க டேசப் பெருமாளை வந்தடைந்தான். ஸ்வாமி புஷ்கரிணி தாமிரா ஸங்கமத் தில் ஸ்னானம் செய்தான். அருகில்

உள்ள சிவக்ஷேத்ரத்தில் ஈசனை குல சேகர நாதனையும் குலசேகர நாயகி யையும வணங்கினான். அவர்களுக்குக் காணிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்து விட்டு வேங்கடாசலபதி ஆலயம் சென்றான். ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோதானம், அனுக்ரஹம் என்னும் ஐந்தொழில் நடத்துபவரும், வேதங்களாலும் அறிய மாட்டாதவரும், பிரும்ம, விஷ்ணு, மஹேச ரூபமாக விளங்குபவரும் பரப்ரும்மமுமான வேங்கடபதியை நமஸ்கரித்துத் துதித்து, அளவற்ற ஆபரணங்கள், பட்டு வஸ்த்ரங்கள் குடை, வெண சாமரம் முதலிய ராஜ சின்னங்களை பகவானுக்கு அளித்து ஆலயத் திருப்பணிகள் செய்தான் அவன் வயிற்று நோய் முற்றிலும் நீங்கியது. பிறகு பகவானிடம் அனுமதி பெற்று நகரம் திருமபி வெகு காலம் அரசாண்டு பிறகு வைகுண்டம் சென்றான்.

இவ்விதம் சித்ராங்கதனின் கதையைக் கூறி முடித்த அகஸ்த்யர் வகுளகிரீசனின் பெருமையை விளங்கும் மற்றொரு கதையைக் கூறத் தொடங்கினார்: 'தாமிரபரணி நதிக்கரையில் திருப்பேரை என்ற ஒரு நகரம உள்ளது. அதில் கேதாரன் என்ற அந்தணன் வசித்து வந்தான். கற்புக்கரசியான மாலதி என்ற மனைவி அவனுக்கு வாய்த்திருந்தாள். இநத உத்தம தம்பதியருக்கு புத்ர பாக்யம் இல்லாமல் மிகவும் மனக் கவலை கொண்டனர். வகுளாதிபதியான வேங்கடேசனை வேண்டி விரத மிருந்தனர்.

பகவான் ஒரு பிராம்மண வடிவம் கொணடு அவர்கள இல்லம் தேடி வந்தார். கேதாரன் மாலதி தமபதியர் அவருக்கு உணவு முதலியவற்றை அளித்து உபசரிததார்கள் ஆயிரம் பிராமணர்கட்கு அன்னமளித்தால் மகப்பேறடையலாம் என்று பிராமணர் கூறி மறைந்தார். வந்தருளியது வேங்கடேசனே என்பதை உணர்நது தம்பதியர் அவர் கூறிய வண்ணமே செய்து உத்தம மகப்பேற்றை அடைந்தார்கள். பிறகு வகுளகிரீசனுக்கு எல்லையற்ற பூமி முதலிய கொடைகளை அளித்து உத்ஸவாதிகளைச் செய்து நீண்ட காலம் ஜீவித்து முக்தியடைந்தனர்'

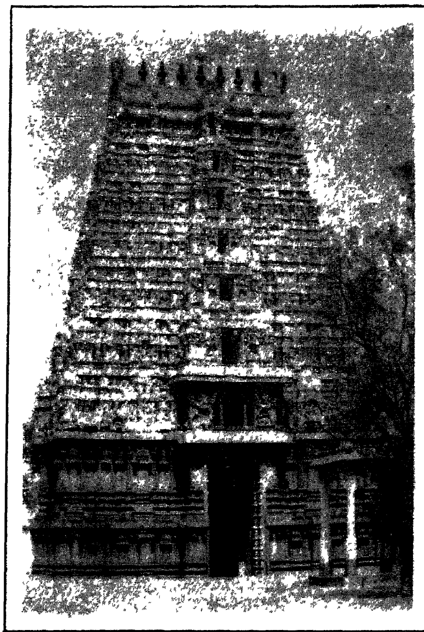
அகஸ்தியர் வாயிலாக இநத சரித்திரங்களை செவி மடுத்த சந்திரகாந்த மன்னனும் வகுளகிரீசனை அடைந்து உத்ஸவாதிகளைச் செய்து பரம தன்யனானான் என்ற வரலாறறை ஸூத முனிவர் மற்ற மஹரிஷிகட்கு எடுத்துக் கூறினார்.

வகுளகிரி தற்போது கருங்குளம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. திருநெல்வேலியிலிருந்து திருச்செந்தூர் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் உள்ளது. திருநெல்வேலியிலிருந்து டவுன் பஸ் வசதிகள் உண்டு. கருஙகுளத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண சாஸ்திரியார் எனபவர் காஞ்சி பரமாசார்யர் ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்த்ர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் அவர்கட்கே சென்ற நூற்றாண்டில் வேதாந்தம் கற்பித்தவர். அவர் பரம்பரை இன்றும் இவ்வூரில் உள்ளது.

இந்த வகுளகிரி வேங்கடேச புராணம் எவரெவர் வீட்டில் உள்ளதோ அக்குடும்பத்தார் நீண்ட ஆயுள், ஆரோக்யம், குறைவற்ற செல்வம் ஆகியவை பெற்று இறுதியில் ஸ்ரீ மஹா விஷ்ணுவின் பாத கமலங்களை அடைவர்.

''நன்கருள் தனத்தை நாடினோர்க்கு உதவி
தென்புறத்தவர் தொல்லை அறவே மாற்றி
பின்புமு பிறவாநெறி தருமாம் ஆயர்குலக்
கண்ணப் பெருமான் தருவாகி உறைகின்ற கண்ணிமலர்
கருங்குளத்து வகுளாத்ரி வரை காண்பவர்க்கு''

★

அழகர் மலைக்கோயின முகபபுத் தோற்றம்

திரு. எம். எஸ் அசோக்குமார், சென்னை-15.

காயத்ரீ

"गायत्री छन्दसामहम्" என்று கீதா சார்யன கூறுகிறுன் அதாவது 'மந்திரங்களில் காயத்ரீ யாக நான் இருக்கிறேன்' என்று ஆகையால் காயத்ரீயைவிட மேன்மையான மந்திரம் இடையாது என்பது கருததாகும காயத்ரீயைப் பறறி,

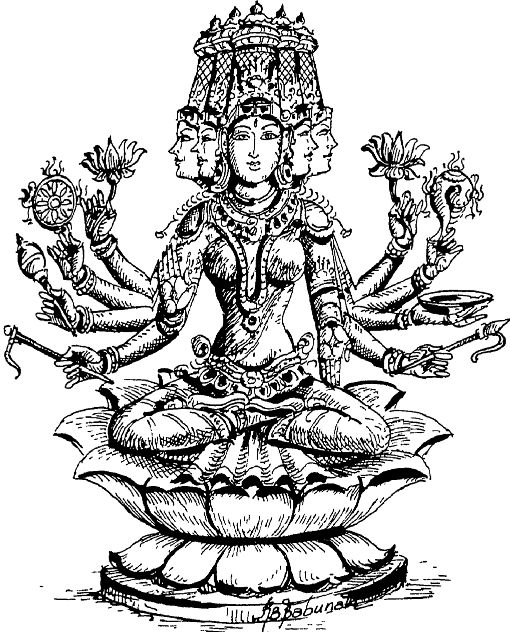
'गायत्री छन्दसामहं, गायत्री छन्दसां माता ।
गायन्तं त्रायते यस्मात्तस्माद् गायत्र्युदाहृता ।।"

என்றெல்லாம் கூறபபடடுளளது. சந்தஸ என்பது வேதங்களுககுப் பெயா எல்லா வேதஙகளிலும் முக்கியமானது காயத்ரீ மந்திரம். தர்மார்த்தகாம மோக்ஷமென்ற நானகு புருஷாாத்தங்களில தாமமே முககியமானதாகும். மற்ற மூன்று புருஷார்த்தஙகளும் தர்மத்தையே அடிபபடையாகக கொண்டதாகும.

'धर्मादर्थश्च कामश्च स किमर्थं न सेव्यते

எனறு வியாஸர் கூறுகிறுர். மகா நிர்வாண தநதிரம பின வருமாறு கூறுகிறது.

कलिकल्मषदीनानां द्विजातीनां सुरेश्वरि ।
मेध्यामेध्यविचाराणां न शुद्धि श्रौतकर्मणा ।।
न संहिताद्यैः स्मृतिभिरिष्टसिद्धिर्नृणां भवेत् ।
सत्य सत्यं पुन सत्य सत्यं मयोच्यते ।।
विनैवागममार्गेण कलौ नास्ति गतिः प्रिये ।
श्रुतिस्मृतिपुराणादौ मयैवोक्तं पुरा शिवे ।
आगमोक्तविधानेन कलौ देवान् यजेत् सुधीः ।।
कलावागममुल्लङ्घ्य योऽन्यमार्गं प्रवर्तते ।
न तस्य गतिरस्तीति सत्यं सत्यं न संशय. ।।

மந்திரம, தந்திரம் என்று இரண்டு முறைகள் உணடு. மந்திரம் என்றுல் வேததிற்கும, ரஹஸயத்திற்கும் பெயர். அநத மந்திரமெனற சொல் ஒரு குறிப்பிட்ட வேத வரிகளுக்குப் பெயராகும். அதை மனதினுல் எப்பொழுதும் சொலலிக கொண்டிருக்க வேண்டும 'मननात्मन्त्रम्' என்று பெயர் வநதது தநதிரம என்பது செய்முறையைச சொல்லும் மந்திரம, தந்திரம் இரணடும் சேர்ந்ததே ஆகமமாகும இநத ஆகமமதான கலியுகததில் மிகவும் பலனைக கொடுக்கக் கூடியது. கலியுகத்தில் வேதம், ஸமிருதி, புராணம் முதலியவைகளுக்கு பிரபாவம் முக்கியத்துவம் கிடையாது. ஆகம முறையில் செய்யப்படும் பூஜைக்கே பலன். ஆகையால ஆகம முறையில் காயத்ரீ ஜபித்தால நல்ல பயனையடைலாம்

कलौ तन्त्रोदिता मन्त्राः सिद्धास्तूर्णफलप्रदा ।
शस्ताः सर्वेषु कर्मसु जपयज्ञक्रियादिषु ।।

என்று கூறப்பட்டுள்ளது காயத்ரீ மந்திரத்தைப் பற்றி

वेदानां माता अमृतस्य नाभिः, गायत्री छन्दसां
माता, गायत्री सर्वाणि सवनानि वहति ।।

என்று வேதஙகளும,

गायत्रीजपकृद् भक्त्या सर्वपापै. प्रमुच्यते

என்று பராசரஸமிருதியும்,

सर्वपापानि नश्यन्ति गायत्रीजपतो नृप ।

'எல்லாபாபஙகளையும போக்கவல்லது காயதரீ மந்திரம' எனறு பவிஷ்யத் புராணமும்,

டாக்டர் டி. ஜி. அனந்தசுபரமணியன்,
திருப்பதி

ऐहिकामुष्मिकं सर्वं गायत्री जपतो नृप

என்று அக்னி புராணமும்,

ब्रह्महत्यादिपापानि गुरूणि च लघूनि च ।
नाशयत्यचिरेणैव गायत्रीजापको द्विजः ॥

'பெரிய, சிறிய பாபங்களையும், போக்கவல்லது காயத்ரீ'-என்று பத்ம புராணமும் கூறுகின்றன. காயத்ரீ ஜபத்திற்குத தகுநதவன் அந்தணனே யாவான். 'वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः' என்று ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன. க்ஷத்ரியனான விசுவாமித்ரர் வஸிஷ்டருடைய பிரம்ம தேஜஸ்ஸின் மஹிமையைப் பார்த்து தானும் அந்தணனாக வேண்டுமென்று, (धिग् बलं क्षत्रियबलं ब्रह्मतेजो बलं बलम्) தபஸ் செய்து அந்தணனாக மாறினார். அந்தணனுக்கு இரு பிறப்பாளன் 'द्विजः' என்று பெயர் உணடு அதாவது தாயின் வயிற்றிலிருந்து பிறப்பது ஒன்று, காயத்ரீ ஜபததைச் செய்ய தகுதியடைநத பின் மறறொரு பிறவியாகும். காயத்ரீ ஜபம் செய்வதால் அந்தணன் பிராம்மணன் ஆகிறான.

द्विजातिः कथ्यते वेदे अत एव हि ब्राह्मणः ।
यथास्पर्शमणिस्पर्शात् ताम्रोऽपि काञ्चनं सदा ॥
गायत्रीसहितश्चात्मा द्विजात्मा तेन ईरितः ।
चन्द्रसूर्योपरागे च जप्त्वा ब्रह्ममयो भवेत् ॥

எவ்விதம் தாம்பரத்தை மணியின் சேர்க்கையினால் தங்கமாக்குவது போல காயத்ரீ ஜபம் செய்வதால் அநதணம் பொலிவு பெறுகிறான். மேலும் சூரய, சந்திர கிரஹண காலங்களில் காயத்ரீயை ஜபம செய்தால் அதிக பலனைத் தரும. காயத்ரீ ஜபம் செய்யாமல் எந்த பூஜையையும் செயயக்கூடாது. செய்தால் பயனளிக்காது. பூஜை வீணாகி விடும்.

गायत्र्या रहितो यस्तु जपपूजादिका वृथा ।
कोट्युपलक्षणं भद्रे अनन्तं ग्रहणे भवेत् ॥

நான்கு வேதங்களையும, வேதாங்கங்களையும அறிந்தவனாக இருந்தாலும காயத்ரீயை நல்கு அறியாதவன், ஜபிர்காதவன எதற்கும பயனற்றவனாக ஆகிவிடுகிறான்.

ஸ்ரீநிவாசப்பெருமாள் கோயிலின் மூலவரும், உற்சவரும், வாலாஜாபாத்

திரு. கே. வி. ராமன்—சென்னை 9.

वेदाः सांगास्तु चत्वारोऽधीताः सर्वेऽपि वाङ्-
मयाः ।
गायत्रीं येन न जानाति वृथा तस्य परिश्रमः ॥

ஓம் என்ற ப்ரணவச் சொல்லுடன் மூன்று பதங்களைக் கொண்டதும், முதலிலும், முடிவிலும் பிரணவத்தோடு கூடிய 24 அக்ஷரங்களைக் கொண்டதுமான காயத்ரீயை அந்தணன் தினந்தோறும் ஜபிக்க வேண்டும்.

காயத்ரீயை த்ரிபதா என்பதால்,

प्रणवत्रयसंयुक्तां गायत्रीं त्रिपदां तथा ।
आद्यन्ते प्रणवं दत्त्वा प्रजपेदनिशं द्विजः ॥
चतुर्विंशाक्षरी विद्या परतत्त्वविनिर्मिता ।

ஓம்பூ:, ஓம் புவ:, ஓம ஸ்வ: என்று ப்ரணவத்தோடு கூடியது என்று பொருள். பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் இம்மூவர்களின் தத்துவங்களைக் கொண்டது காயத்ரீ.

விஷ்ணு மந்திரம், சைவ மந்திரம், சக்தி மநதிரம, சூரிய மந்திரம், கணபதி மந்திரம் இவைகளை யெலலாம் காட்டிலும் காயத்ரீ மிகவும் உத்தமமான மந்திரமாகும்.

காயதரீயை ஜபிக்க ஆசார அனுஷ்டானங்கள தேவையில்லை.

अशुचिर्वा शुचिर्वापि गच्छंस्तिष्ठन् यथा तथा ।
गायत्रीं प्रजपेद्धीमान् जपात् पापं निकृन्तति ।
मननात् पापतस्त्राति मननात् स्वर्गमश्नुते ॥
मननान्मोक्षमाप्नोति चतुर्वर्गमयो भवेत् ॥
गायत्रीं प्रजपेन्नित्यं त्रिसन्ध्यं नात्र संशयः ।
आशौचे तु महेशानि गायत्रीं मनसा स्मरेत् ॥

ஸநானம் செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும், காயத்ரீயை ஜபித்தால் பாபம் நாசமாகிறது.

காயத்ரீயை எப்பொழுதும் மன திஞல் நினைததுக் கொண்டிருந்தால், பாபங்களைப் போக்கி ஸ்வர்கம், மோக்ஷம் முதலான ஸதானங்களைக கொடுகக வலலது. மூனறு ஸநத்யா காலங்களிலும் காயதரீயை ஜபிக்க வேண்டும. சுததமாக இலலாத நேரததில் மனதிஞல் நினைகக வேண்டும.

प्रातरादित्यसकाशां चतुर्बाहुसमन्विताम् ।
हंसासनसमासीनां ऋग्वेदे समुदाहृताम् ।।

காயத்ரீ தேவியானவள் காலை நேரததில சூரியனுக்கொப்பானவளாகவும, நானகு கைகளையுடையவளாகவும், ருக வேத ஸ்வருபமாகவும, ஸாவிதரீ எனற பெயருடனும விளங்குகிருள்.

मध्याह्ने चन्द्रसंकाशां गरुडासनसंस्थिताम् ।
चतुर्भुजां कृष्णवर्णां विकचोत्पलधारिणीम् ।।
यजुर्वेदोदितां ध्यात्वा प्रजपेत् परमाक्षरीम् ।।

நன்பகலில சநதிரனுககு ஸமமான காந்தியை யுடையவளும், கருடனை வாகனமாகக்கொண்டு நான்கு கைகளையுடையவளும், கருமையான நிற முடையவளும், மலர்ந்த நீலோத்பல மலரை கையிலேநதியவளும், யஜுர் வேத ஸ்வருபமானவளும, மேன்மையான அக்ஷரங்களையுடையவளுமான காயத்ரீயை ஜபிகக வேண்டும.

वृषासनसमासीनां चतुर्बाहु समन्विताम् ।
सायाह्ने वरदा घोरा प्रतिवक्त्रे त्रिलोचनाम् ।।

மாலை நேரததில காளை மாடு வாஹனமாக யுடையவளும, நானகு கைகளையுடையவளும், மூனறு கண்களையுடையவளும், ஸாம வேத ஸ்வருபியான காயத்ரீயை ஜபிக்க வேண்டும்.

காயதரீ தேவியானவள் பூமி, பாதாளம, ஸ்வர்கம் எனற லோகங்களை தன இருபபிடமாகக கொண்டவள. அதாவது மூனறு உலகங்களிலும் வியாபித்திருப்பவள் என்று பொருள்

भू. कारञ्च भूर्लोके भुवर्लोको भुवस्तथा ।
स्वःकारः सुरलोकश्च गायत्र्याः स्थाननिर्णयम् ।।

इच्छाशक्तिश्च भूःकारः क्रियाशक्तिर्भुवस्तथा ।
स्वःकारो ज्ञानशक्तिश्च भूर्भुवःस्वः स्वरूपकः ।।

பூ. என்பதால் இசசாசக்தியும, புவ எனபதால் கிரியா சகதியும், ஸவ: என்பதால் ஞான சக்தியும, ஆக மூன்று சக்திகளைக் கொண்டவள் காயதரீ.

प्रातःकाले जपेन्मन्त्रं यत्नतः सूर्यमण्डले ।।
मध्याह्ने प्रजपेद्देवीं यत्नतो वह्निमण्डले ।
सायाह्ने प्रजपेद्देवीं यत्नतश्चन्द्रमण्डले ।।

காலை வேளையில ஸூர்ய மண்டலத்திலும், நன் பகலில் அகனி மண்டலத்திலும, ஸாயங்காலததில் சநதிர மண்டலததிலும உபாஸிகக வேண்டும.

गायत्रीरहितो विप्रो न स्पृशेत् तुलसीदलम्

காயத்ரீ ஜபம் செய்யாத அந்தணன துளசி பததிரததைத் தொடக கூடாது. ஆகையிஞல எடடு வயது நிரமபியவுடன அநதணச சிறுவனுககு உபநயனம செயது விட வேண்டும்.

गायत्रीष्वप्यविश्वासो यस्य विप्रस्य जायते ।
स एव यवनो देवि गायत्री स कथं जपेत् ।।
स पापी यवनो देवि यद्देशे विद्यते सदा ।
तद्देश पतितं मन्ये राजा पातकसंयुतः ।।

எநத ஒரு அந்தணன காயதரீ மந்திரத்தில நம்பிககையில்லாமல், ஜபிக்காமல இருக்கிருனே அவன் யவனனுக்குச் சமமாகிருன். அத்தகைய பாபியானவன் எந்த நாட்டில் வஸிககிருனே, அந்நாடடு அரசன, அநநாடு முதலியவைகள மகாபாபம் செயதவாகளாக ஆகிருர்கள்.

गायत्री रहितो विप्रस्तथैव नरकं व्रजेत् ।
यथा वक्ता श्रोता तथा प्रतिपालयता तथा ।।

எநத ஒரு அந்தணன காயத்ரீ ஜபம செய்யாதவஞக இருந்து உபதேசிக்கிருனே, கேட்கிருனே, ரக்ஷகஞக இருககிருனே அவன நரகத்தை அடைவான்.

प्रथमाष्टाक्षरं भद्रे ऋग्वेद इति कथ्यते ।
द्वितीयाष्टाक्षरं भद्रे सामवेदोऽभिधीयते ।।
तृतीयाष्टाक्षरं भद्रे यजुर्वेदश्च कथ्यते ।
चतुर्थाष्टाक्षरं भद्रे अथर्ववेद उच्यते ।।

ஓம்பூ: ஓம புவ: ஓம் ஸுவ: இந்த எடடு அக்ஷரங்களும ருகவேதமாகவும், "தத்ஸவிதுர்வரேணியம்: இநத எட்டு அக்ஷரங்கள ஸாம வேதமாகவும "பர்கோ தேவஸய தீமஹி' இந்த எட்டு அக்ஷரஙகளும் யஜுர் வேதமாகவும, 'தியோ யோ ந. பிரசோதயாத" இநத எடடு அக்ஷரங்களும் அதர்வ வேதமாகவும நினைத்து ஜபிகக வேணடும்.

वेदमाता च गायत्री अत एव प्रगीयते ।

காயதரீ எனபது வேதத்தின் ஸாரம். தாயைப் போன்றவள. ஆகையால காயதரீ தேவியை, காயதரீ மந்திரததை மிகவும முக்கியமாக வழிபடடு வநதுளளாாகள நம பெரியோர்கள. (இககடடுரை "காயதரீ தநதிரம" எனற நூலை அடிபபடையாககொண்டு எழுதப்பட்டுளளது.)

விண்ணப்பம்

ஸப்தகிரிககுக கதை கடடுரைகளை அனுபபும ஆசிரியாகள அவறறினபின் தஙகள முழு முகவரியினை ஆங்கிலத்தில எழுதவும. பிரசுரிககப்படும் துணுககுகளுக்குச் சன்மானத தொகை வழஙகப்படமாட்டா. சமபந்தப்பட்டவர்களுககு ஒரு இதழ் மட்டுமே அனுப்பப்படும். இந்து சமய விழாககள் பறறிய கதை கட்டுரைகளை இரண்டு மூனறு மாதஙகளுக்கு முனபாகவே அனுப்பிஞல், தகுநத தேர்வுககுப் பினனர் அவை அவ்வவ் மாதங்களில பிரசுரிக்க உதவியாக அமையும.

பாரதி போற்றிய கண்ணன்

இந்திய மக்கள் தெய்வ நம்பிக்கை மிகுந்தவர்கள். வைகறையில் துயிலெழுவார்கள். காலைக் கடன்களை முடிந்து நீராடுவார்கள். உடலைத் தூய்மையாக்கியபின் உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்த தெய்வத்தை வழிபடுவார்கள். தெய்வ நம்பிக்கை நம் மக்கள் மனத்தில் ஊறிய ஒரு பண்பு. வேதங்களே இதற்குச் சான்று.

தென்னிந்தியர்கள் தெய்வபக்தியில் தலை சிறந்தவர்கள். இவர்களில் தமிழர்கள் கடவுள் வழிபாட்டில் யாருக்கும் இளைத்தவர்கள் அல்லர்.

வான்புகழ் வள்ளுவர் தமது திருக்குறள் நூலின் தொடக்கத்தில 'கடவுள் வாழ்த்து' என்னும் அதிகாரத்தை அமைத்த பிறகே நூற்பொருளை உரைக்கின்றார். நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரத்தில் சந்திரன், சூரியன் மழை ஆகிய இயற்கைத் தெய்வங்களை வழிபட்ட பின்னரே கண்ணகி – கோவலன் வாழ்க்கையை இளங்கோவடிகள் கூறுகின்றார். கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரும் 'படைத்தல் - காத்தல் - அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களைச் செய்யும் முதல்வரே எம் கடவுள்' என இராமகாதையில இறைவனை வழிபட்ட பின்னரே இதிகாசத்தைச் சொல்லுகின்றார்.

'அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது'. எல்லாம் வல்ல இறைவனை வழிபட்டுத் தொடங்கினால்தான் எச் செயலும் வெற்றியுடன் நடக்கும் என்பது நமது நம்பிக்கை; அதனால்தான் இந்திய விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட கவி சுப்பிரமணிய பாரதி, தெய்வ பக்தி மிக்கவராக விளங்கினார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற தமிழ்க் கவிஞரான பாரதி, தெய்வபக்தியில இமயம்போல் உயர்ந்து நிற்கிறார். அவரது கவிதை நூலில் தேசிய கீதங்களும் தெய்வ பக்திப் பாடல்களும் இரண்டு கண்களைப்போல விளங்குகின்றன. பாரதி பல தெய்வ வழிபாடு உடையவர் விநாயகர், முருகன், சிவசக்தி, பராசக்தி, மாரியம்மன், திருமகள், கலைமகள், கண்ணன் முதலிய பல தெய்வங்களை வணங்கியவர் அவர். அவரது உள்ளம் சக்தி வழிபாட்டில் பெரிதளவு ஈடுபட்டிருந்தது உண்மைதான் ஆனால் கண்ண பரமாத்மாவின் பெருமையைப் போற்றுவதில் அவர் திளைத்து நின்றதை அவரது கவிதைகள் காட்டும்.

நம்மாழ்வாரைப் போல அன்பே விளக்காகவும், ஆர்வமே நெய்யாகவும், மனமே திரியாகவும் வைத்து நாராயணனுக்கு ஞான விளக்கு ஏற்றியவர் பாரதி

'பக்தியே கடவுள் தரிசனத்துக்கு வழி' என்று வைஷ்ணவ சமயம் கூறுகிறது. பக்தி நிறைந்து ஞானம் உற்றவர்கள் கடவுளை நேரில் காண முடியும். இறைவனை 'வா' என்று அழைக்கவும், 'போ' என்று விலக்கவும் அவர்களால் முடியும்;

புலவர். பெ. கிருஷ்ணராஜன், M A.,
சேலம்-6.

ஒரு சமயம் பல்லவ வேந்தன் ஒருவன் 'கணிகண்ணன்' என்னும் திருமாலடியவரை நாடுகடத்திவிட்டான். அதைக் கேள்வியுற்ற திருமழிசை ஆழ்வார், காஞ்சிபுரத்திலுள்ள பெருமாள் கோவிலுக்குச் சென்றார்; இறைவன் திருமுன் நின்றார்;

''கணிகண்ணன் போகின்றான் காமரு
பூங்கச்சி
மணிவண்ணா நீ கிடக்க வேண்டா
—துணிவுடனே
செந்நாப் புலவனும் செல்கின்றேன்
நீயுமுன்றன்
பைந்நாகப் பாய்சுருட்டிக் கொள் ''

என்று பாடினார். அவ்வளவுதான்; பெருமாளும் கோவிலை விட்டு நீங்கி அவர்களோடு புறப்பட்டு விட்டார். இது செவி வழிச் செய்தி.

தலைவனாக இருந்து அருள் புரியும் இறைவன், தொண்டனாகவும் இருந்து பணிவிடை செய்கின்றான். அம்மட்டோ! நம் குடும்பத்தில் ஒருவராக எல்லா வகையிலும் நமக்கு உதவி செய்கின்றவராக இறைவன் இருக்கின்றான். இதைப் பாரதியின் வாழ்க்கையில் நடத்திக் காட்டியவன் கண்ணன்.

இறைவனிடம் பேரன்பு பூண்ட அடியார்கள் அவ்விறைவனைக் குழந்தை வடிவில் கண்டு விளையாடுவார்கள் தாய் வடிவில் கண்டு போற்றுவார்கள், காதலன் காதலியாக வைத்துத் தமது பக்திப் பரவசத்தை வெளிப்படுத்துவார்கள். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆண்டாள் கண்ணனைத் தன் காதலனாகக் கொண்டாள். அந்தக் காதலில் உறுதியாக இருந்த

தால் பரமாத்மா அவளை மணம் புரிந்து கொண்டார் என்று நாம் அறிகிறோம்.

பாரதி கண்ணபிரானிடம கொண்ட பக்தி, பழைய ஆழ்வார்களின் பக்தியைப் போன்றது அதனால் கண்ணனை அவா தம ஞானக்கண்களால காண கிறார். துவாரகையில் கண்ணன பிறக்கிறான். கண்ணன் பிறந்து பல் ஊழி காலமாகின்றது, பாரதி முதிாநதபக்தி உடையவர் அல்லவா! அவருக்கு ஞானக்கணகள் திறககின்றன.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன பிறந்த கண்ணன், இப்போது பாரதிக்கு எதிரில குழநதையாகக கிடக்கிறான். அந்தக் காட்சியைக் காண்கிறார் பாரதி.

"கண்ணன் பிறந்தான்—எங்கள்
கண்ணன் பிறந்தான—இந்தக்
காறறுஅதை எடடுத்திசையிலும்
கூறிடும்!
புண்ணை இசைப்பீர்—நெஞ்சில்
புண்ணை ஒழிப்பீர்—இந்தப்
பாரினிலே துயிர்நீங்கிடும என்று"

என ஆனந்தம் பொங்கப் பாடுகிறார் பாரதி.

பிறந்த கண்ணனைக் கணட மகிழ்ச்சியோடு பாரதி நடநது செலகிறார்; வழியில வானவெளியில் பறந்து செல்லும காகஙகளைப் பாாககிறா. அவறறின் கரிய சிறகுகள கண்ணபெருமானின கரிய நிறத்தைக காட்டுகின்றனவாம தொடர்ந்து நடக்கிறா; அழகிய சோலை ஒனறை அடைகிறார். அங்கிருககும் மரஙகளெல்லாம் பசசை பசேலென்று இருக்கின்றன. அங் மரங்களின் நிறம், அச்சுதனனின் பச்சை நிறத்தை நினைவூட்டுகின்றதாம். கவிதை வெளளம புறப்படுகிறது.

"காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா
—நின்றன்
கரியநிறம தோன்றுதையே
நந்தலாலா!
பார்க்கும் மரங்களெல்லாம்
நந்தலாலா—நின்றன்
பச்சைநிறம் தோன்றுதையே
நந்தலாலா!"

என்று அந்தப் பரம்பொருளின் வண்ணக் கோலததைப் பாரதியின் கவிதை வரிகள நமக்குப் படம பிடித்துக் காட்டுகின்றன

பாரதி இயற்றிய காவியங்கள மூன்று. அவை கண்ணன் பாட்டு, குயில பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் என்பன. இம்மூன்றிலும் முதலாவதாக நிற்பது கண்ணன் பாட்டே. ஆழ்வாாகள திருமாலிடம் காட்டிய பக்தியை நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் நமக்கு உணர்ததும். அது போலப் பாரதி கண்ண பரமாத்மாவிடம் கொண்ட பக்தியை விளக்குவது கண்ணன பாட்டு.

பாரதியின் பக்தியால் கண்ணன் அவருககுத் தோழனுகவும், தாய் - தநதை, கேசவன் – அரசன், சேடன் - சற்குரு, குழந்தை – விளையாட்டுப் பிளளை, காதலன் – காதலியாகவும மாறுகிறான்.

கண்ணன் பாரதிக்கு நண்பனுகிறான். உயிருக்கு உயிராக இருவரும் பழகுகிறாாகள. உண்மையான நட்புக்கு அடையாளம், நணபனுக்குத் துனபம வநதபோது உதவி செய்து அவனைக் காப்பதுதான.

உடுக்கை இழந்தவன கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு

எனபது திருககுறள. கண்ணன் அதில சிறிதும தவறியதிலலை. இதோ பாரதியே கூறுகிறார்:

"ஊனை வருத்திடு நோய்வரும்
போதினில்
உற்ற மருந்து சொல்வான
—நெஞ்சம்
ஈனக்கவலைகள் எய்திடும் போதினில்
இதஞ்சொல்லி மாற்றிடுவான்"

இந்தச் சொற்கள் பாரதிககுக் கண்ணன் மிகச்சிறந்த தோழனுக இருந்திருக்கிறான என்பதைக் காட்டுகின்றன அல்லவா?

குழநதையைச் சீராட்டிப பாலூட்டி வளர்ப்பவள் தாய். குழந்தைககுப பசியெடுக்கு முனபே, அதனை அறிந்து பாலினை ஊட்டி வளர்க்கும் தாயை விடச சிறந்த தெயவம் உண்டோ? பால் நினைந்தூட்டும தாயினும் சாலப பரிவுடையவா இறைவன என்று திருவாசகம் பேசுமே! இதத கைய தாயாக இருந்து கண்ணன் பாரதியை வளாககிறானும

"வேண்டிய கொடுத்திடுவாள் - அவை
விருமபுமுன் கொடுத்திட
விரைந்திடுவாள்"

எனறு தாய்ககண்ணனைப போற்றுகிறா பாரதி

கணணனைப் போறறியதைப போல வேறு எநதத தெய்வத்தையும பாரதி வணங்கியதிலலை. 'கணணன் திருவடி எணணுக மனமே' என்பது பாரதியின கொள்கை. கண்ணன பெருமைகளைச் சொல்லிச் சொல்லி மகிழநதார் பாரதி. மனததாலும் வாககாலும் வழிபடுவது போதாது எனறு, சென்னை திருவலலிக்கேணி பார்த்தசாரதி கோவிலுககு நாள தோறும் சென்று வணஙகி வநதார். எனவே மனம - வாககு - உடல என னும மூன்றினுலும கண்ணனை வழிபட்டுப பேரானநததில திளைததவர் பாரதி

கீதை உரைத்தெமை இனபுறச்
செய்தவன
கீர்த்திகள வாழத்திடுவோம.

கம்பரின் சமயக் கொள்கை

கவிச்சக்கரவாத்தி கம்பா இராமாவதாரக் கதையைக் காப்பியமாக இனா. கம்பர் காலததிலும் அதறகு முன்னரும் இன்றும் பெருஞ சமயங்களாகத தமிழகத்தில விளங்கும சமயம் சைவமும வைணவமும ஆகும். தமிழகச் சானறோரகளிடையே சமயச சார்பு இருநததைப போலவே சமயப பொதுமையும அடிபபடைப பணபாக இருந்தது. அவ்வகையில கம்பா இராமாவதாரக கதையைப பாட எடுத்துக கொணடதனவழி வைணவ சமயச சாாபுடையவராகத

திகழநதிருககின்றா எனபதை அறிய முடிகின்றது அதே வேளையில பிற சமயங்களை வெறுககாத பொதுநோககும் அவரிடம இருநதது என்பதையும தெரிநது கொளள முடிகிறது. கமபரிடம இததகைய உயாநத நிலை பெறறிருநததறகுக காரணம அவரின் பரநத கலவியறிவுப் புலமையும் அவரின தறசிநதனையும அதன வழி அவருககு உணடான மெயபபொருட தெளிவுமேயாகும.

மெய்பபொருளறிஞா கமபா

உலகு, உயிா இவறறிறகு மூலம் ஆகியன பற்றி ஆயும் அறிவு மெயயறிவெனப்படும். மெய்யறிவு எது வென று,

> ''பிறபபென்னும பேதமை நீங்கச்
> சிறபபென்னும
> செமபொருள காண்பதறிவு ''
> (திருககுறள ; 358)

என்னும் குறளில் வள்ளுவா உரைப்பர். இமமெய்யறிவு உலகம் தோன்றிய காலந்தொடடு அவவக காலச் சானறோாகளால பலவாறாக ஆயப் பட்டுளளது. உலக வாழவுக்கு அப் பாற்பட்ட உண்மைகளை உலக வாழவிலிருநது தேடியுரைக்கும் கருததுககளில் முடிநத கருததென்று எதுவும சொலல இயலாது. கலவியில பெரியராகிய கம்பரே இமமெய்ப் பொருட சிந்தனையில் மூழகி இறுதியாக ''யாவரே முடிவுறக் கண்டாா'' என்று மூனறு இடங்களில் வியந் துரைப்பர். (1166, 4547, 4548. குறிப்பு. கமபராமாயணப் பாடல் எணணிககைகள் முழுதும அண்ணமலைப பலகலைககழகப பதிபபைப் பினபறறியதாகும)

''சிறந்த தததுவ ஞானியலலாத எவரும ஒரு பெரும் சிறநத கவிஞராக விளங்கியதில்லை (William Henry Hudson, An Introduction to the Study of Literature, p 93) எனறு கோலரிட்ஜ கூறுவர். இவவகையில கமபராமாயணததைக் கற்கும பொழுது கமபரையும் ஒரு சிறநத தத்துவ ஞானியாகவே காண முடிகிறது.

மெயப பொருள உணமைகளைக் கம்பர் காப்பியததில பலவிடங்களில சுட்டியிருநதாலும் உவமைகளில் அவறறைப பெரிதும காட்டியுளளது குறிபபிடததககது கமபரேயனறி ஏனைய மெய்ப்பொருள் அறிஞர்களும உவமைகள வழியாகவே மிகுதியும இமமெயப்பொருளை அறிவித்துள்ளனர். ஆகவே இக்கட்டுரையில் கம்பரின் சமயக் கொள்கைகளை அவர் கையாண்ட உவமைகள் வழியாகவே காண்போம்.

கடவுள

கடவுள உண்டா இலலையா என்பது உலகப பழமையானதொரு வினாவாகும். கடவுள் உண்மையைச சமயஙகள் பலவாறு விரிததுரைககும. கடவுள் உண்மையைக் காட்சி அளவையான மட்டுமே அறிய முடியாதென்றும கருதலளவையான் மட்டுமே அறிய முடியுமென்றும் பல மெயகண்ட நூலகள எடுததுரைக்கும்.

கம்பர் இவ்வரும்பெரும உண்மையைச சீதையின இடையைப் பறறிய பேச்சினபோது உரைப்பா சீதைககு இடையுணடென்று சிலரும இல்லையென்று சிலரும் உரைககின்றனர் ஆயின் சீதைக்கு மார்பகமும அங்குலும் உணடென்பதை மட்டும அனைவரும ஒததுக்கொணடே ஆக வேண்டும ஏனெனறால மேல் உறுப்பாகிய மார்பகததையும கீழுறுப்பாகிய அலகுலையும இணைபபதறகு இடையில் இடையென்ற ஒனறு இருநது தானே ஆகவேணடும. எனவே சீதைக்கு இடையுணடு என்பதை எவவாறு கருதலளவையான் ஒத்துக கொள்கின்றாகளோ அவவாறே காணப் பட்ட இவவுலகத்திற்குக காணப் படாத ஒரு கடவுள இருந்தாகவேண்டும எனபர் கம்பர்.

டாக்டர் கு. இராசேந்திரன்
சென்னை-13.

''பல்லியல் நெறியில் பார்க்கும்
பரம்பொருளென்ன யார்க்கும்
இல்லேயுண் டெனளநின்ற இடை''
(1813)

எனபது கம்பர் வாசகமாகும்.

கடவுள் உண்மையை நிலே நிறுத்திய கம்பர் கடவுள் என்ருல் என்ன? அதன் முழுவியல்புதான் யாது எனறு நீடு நினைநது பார்க்கின்ருர். இறுதி முடிவு கம்பருக்குக் கிடைக்கவிலலே சமயவாதிகள யாவரும் தாம தாம் கண்டவற்றையே முழுவதுமான உண்மையெனறு உரைப்பதைப் போல் இராமனைக் கண்ட நகர மாந்தர் பலரும் ஒவ்வொரு உறுப்பை மட்டுமே பார்தது விட்டு இதுவே அழகிது; இதுவே பேரழகிது என்று உரைக்கின்றனர். முழு வடிவினைக கண்டிலா. இதனைத்

''தோள் கண்டார் தோளே கண்டார்
தொடுகழற் கமல மனன
தாள் கண்டார் தாளே கண்டார்
தடக்கைகண் டாருமஃதே
வாள் கொண்ட கண்ணுர் யாரே
வடிவினை முடியக்கண்டார்
ஊழ் கொண்ட சமயத் தன்ஞன்
உருவுகண் டாரையொத்தார்
(1166)

என்னும பாட்டால் அறியலாம்.

கடவுள் இயலபை முடியுறக் காண்டல் அரிதே ஆயினும் கம்பர் தாம் அறிந்தாங்கு உரைக்கத தயங்கவில்லே. ஆற்றுப்படல வருணனையில் தொடக்கத்தில் ஒன்ருகவே இருநத முழு முதற கடவுள பினனர் பல வேறு சமயத்தவர்களாலும பலவேறு வகையாகபபிரிநதது போன்று மலேயில் ஓரிடத்தில புறபபட்ட ஆறு பல்வேறு கிளைகளாகப் பின்னர் பிரிந்தோடிறறு என்பர். (30) கம்பரின் நுண்ணுணர்வு சான்ற இவவுவமை இறைக்கும் உயிர்கட்கும் உறவைச் சுட்டக் கதோபநிடதத்தில உளள தென்பது இங்குக் குறிககத் தக்க தாகும்.

(As rain that falls craggy places hoses itself, dispersed through out the mountains, so does the man who sees' things as diverse (Himself) become dispersed in in their pursuit (Katha upanishad 4.14) Zachner, R.C., The Bhagavad Gita, p. 170)

கடவுளுண்மை தெளிந்த கமபர், சமயக் காழ்ப்பிலராய் இருந்த மையை, அவா அருந்ததி மலேயின் உயரத்தை உணாதத வருகையில், சிவன் பெரியவன, திருமால் பெரியவன என்று வாயப்போர் செயயும அறிவிலலாதவர்கட்குப புகுதறகரிய விட்டுலகம் போன்று யாருமஅடைதற்கரிய மலே எனறு எடுததுரைப்ப தால அறியலாம். (4576)

அங்கு இங்கு என்னுதபடி எங்கும் எவ்விடத்தும நிறைந்திருக்கும் திருமாலேப போன்றே அனுமன் போாக்களத்தில் எல்லா விடஙகளிலும் சுழன்று போர் செய்வதுளளது. (8687) அணுவில் அணுவாகவும மேருவில மேருவாகவும திருமால் இருப்பதெனவே அனுமன் சீதையைச சிறிய இடஙகளிலும் பெரிய இடங்களிலும தேடுங் காட்சி உளளது. (5075) மறைநதிருககும் திருமால் யோகியர் கணணுக்குப புலனுதல போன்று பளிக்கறைககுள குதிரை முகக் குள்ளர்கள தோன்றுங காட்சி உளளது. (2145)

மாயக்கடலே இராமனது திருவடி பற்றியோா கடநதாற்போல அனுமன கருங்கடலே எளிதாகக கடந்தான். (5432) வழிபடு தெயவததின் திருவடி சிநதையிலும செனனியிலும பட்ட அளவில தீவினைகள கெட்டழிதலேப போல இலககுவனது பாதங்கள பட்ட அளவில, கிட்கிநதை அரண்மனையில் பெரிய மதிற்கதவுகள் சிதைநதோடின. (4409)

மேலும் சிலநதி தான இயற்றிய கூட்டில தானே இருத்தல போல இறைவன் தான படைதத பொருள் களிலெல்லாம் இருக்கின்ருன் (8798) என்பதும் காந்தட் கிழங்கென்ற கிழங்கில் தனித்து எதுவும் இல்லாமல் உரித்துப பார்ககப பாாகக ஒன்றுமில்லாது போதலேப் போன்று தனித்து எதுவும்இல்லாமல் இறையே எல்லாப் பொருளகளுமாகத திகழ கினறது (8393) எனபதும, கடலுக குள்ளேயே அலேகள் இருத்தலேப் போன்று இறைககுளளேயே அனைத்தும் உளளன (6393) என்பதும கடவுட் தொடர்பான கம்பரின் சீரிய சிந்தனைகளாகும்.

உயிர்கள

சமய உலகில் உயிர் உண்மை வலியுறுத்தப்படும் ஒன்ருகும. கமபரும் உயிர் வேறு, உடல் வேறு என்று தெளிவாகப் பிரிததுரைத்துள்ளார்.

சரயுவாறு, வறண்டு கிடக்கும் சோலேகளிலும, சண்பகக் காடுகளிலும, பொய்கைகளிலும் முனபே நீரமானித்த உடம்புகள் தோறும உயிர்கள் சென்று புகுந்தாறபோன்று புகுந்தது (31) எனபதும், தசரதன் உலக உயிர்கள் முழுவதையும தாங்குகின்ற ஓர் உடல் போன்று இருந்தான் (177) எனபதும உயிர்த் தொடாபான உயர் உவமைகளாகும்.

பொறிகள

உயிருக்குத் துணையாகப் புறவுலகோடு தொடர்பு கொள்ளும் வாயில்களே பொறிகளாகும. அறிவுககுத் துணையாக இருநது வழிகாடட வல்ல பொறிகளே அறிவு முடககததிறகும காரணமாக அமைநது விடுவதுண்டு அறிவு விளககததிறகுத் துணையாக விருக்கும பொறிகளே அறிவு விளகக முற்றபின அடஙகி விடும எனற உண்மைகளைக் கமபா அழகுறச சொலலிக் காட்டுவர்

ஐம்பொறிகளின் பின்னா அறிவு சென்று பொருளகளேப பறறுதல போன்று அரக்கர்கள அனுமனைப் பிணித்து அழைத்துச செல்ல அதன் வழி அனுமன் இலங்கை நகரைக்

காணுவது உள்ளது. (6020) ஐம் புலன்களின் அலேக்கழிப்பால் நில் லாது திரியும் சிற்றறிவென்ன இளே யவா அரங்காடும் வட்டு நில்லாது திரிகின்றது. (582)

முனிவர்க்கும் அமரர்க்கும் பகை யாயமைந்த ஐம்பொறியென பஞ்ச சேனுபதிகள் போருக்கு ஆர்த்து வரு வதுள்ளது (5724) ஐம்பொறிகளே யும் வென்று அடக்கிய அறிவென அனுமன் பஞ்ச சேனுபதிகளே வென்று மேம்படுகின்றுன் (5772).

உடலிலிருந்து உயிர் நீங்கியவுடன் ஐம்பொறிகளும் அந்தக்கரணங் களும் அடங்கியொடுங்கிஞற் போன்று இந்திரசித்து இறந்தவுடன் சுற்றியிருந்த அரக்கர்கள் வலியடங்கி இலங்கை நோக்கி ஓடுகின்றுர்கள் (9306).

தளே!

இறையொடு உயிரை ஒட்டவிடா மல் தடுப்பது வினேயென்னும் தளே யாகும். 'வள்ளுவர் இருள்சேர் இரு வினே' (திருக்குறள் 5) என்று இதனேக் குறிப்பிடுவர் உயிரையும் உயிருக்குத் துணேயான பொறிகளேயும் தடைப் படுத்தும் பேராற்றல் மிக்கது தளே யாகும்.

கமபர் உயிருக்குப பகையா யமைந்த இத் தளேபற்றி மிகுதியான உவமைகளேச சுவைபடச் சொல்லி யுள்ளாா.

சரயுவாறு மலேயுச்சியினின்று புறப பட்டு முல்லே நிலததைக் குறிஞ்சி நிலமாக மாற்றியும் நெயதல நிலத்தை மருத நிலமாக மாற்றியும ஓடுகினறது இச்செயல உயிாகளே ஒரு நிலேயிலிருநது வேறொரு நிலேககு மாற்றியமைக்கும வினேயின செயலே யொத்துளளது எனபர் (28) வினே உயிர்களேப் பிணிககு மாற்றை, தப் பாது பிணிககும சூழ்ச்சிமிகக தீவினே யெனை இலக்குவனது கணேகள் பகைவர்களேப் பிணிககினறன(9172) எனவும், நல்லூழின துணேயில்லாத முயற்சி அழிந்து படுதல் போல் சரடிக் கூட்டஙகள ஒனறன் மேல் ஒன்றுக மலேகளேப் போடுகையில் மோதிக கொண்டு உடைந்து சிதறிப் போகின்றன (8846) எனவும் வரும் உவமைகள் குறிககத் தக்கனவாகும்.

நல்வினே, தீவினே வாழ்வின இன்ப துன்பங்களேயும பிறப்பையும் தீர் மானிககின்றன எனனும் வினேக் கொள்கையை, 'முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினே இப்பிறப்பில உதவு தல் போல்' தசரதனுககு வரும் இடை யூறுகளே அமைசசர்கள் காக்கின்றுர் கள (1408) எனறும், இராமனுக்கு உதவியாகத் தேவர்கள அனுப்பும் படைக்கருவிகள் வநது சேருகின்றன (420) எனறும் தெரிவிப்பர். மேலும் இவ்வுண்மையை, சிறியதாகிய புண் ணியம் செய்தோா அப்புண்ணியப் பயனுல் மேலுலகு சென்றும் புண் ணியக் குறைவால மீண்டும மண்ணுல கிறகே வந்தாற்போன்று கடல மேல் அணேகட்டுதற்கு வானரங்கள் போடும மலேகள் மோதிக கொள்ளு கையில் சிதறி மேலெழும் சிலவிகள் மேலுலக அளவும் செனறு மீண்டும கீழே விழுந்தன (6824) எனவும் தீவினேயால மண்ணுலகிற்கு வநத கற்பக மரஙகள் பொழிலழிககும் அனுமன் பறித் தெறிநததால் அவை மீணடும் விண்ணுலகையே அடைந் தன (5559) எனவும் தீவினேகள வாழ்வை ஒழிக்க முயன்றபோது நல் வினே உடன வநது தடுத்தாற் போனறு போாககளததில் அழிவு நேரவிருந்த கும்பகருணனுக்கு இரா வணன அனுபபிய படைகள் உதவி யாக வந்து சேர்நதன (7713) என வும வருப உவமைகள இநநலவினே, தீவினே பறறிய உண்மையை உரைக் கும

மெய்யறிஞர்கள:

'பொருளலலவறறைப் பொரு ளெனறு உணரும' (திருககுறள 351) மருளநிலே நீஙகிய சானறோாகள மாசறு காட்சியராய்த் திகழும் பெற் றியைக் கம்பர் அரிய உவமைகளால் சிறப்புறச் சொல்லியுள்ளார்.

உலக வாழ்வில் பந்த, பாசங்கள் மெய்யறிவு தலேப்பட்டோருக்கு இல்லாவாகிவிடும்; சான்றோரின் உரைகள் மெய்யுரைகளாக நினேவில் ஊறி நிற்கும்; உலகியல் வேறுபாடு கள் நீங்கி யாவும் இறை மயமே என் னும் உண்மை தலேயெடுத்து இன்பம் விளேக்கும்.

கம்பர் இச்சான்றேர் இயல்பினே, முத்தியில் நாட்டமுடைய முனிவரின் மனம் போல் பாலேவனம் பசையற் றுள்ளது (356) எனவும் வஞ்சனேக் கிடமான தீவினேயை அறியாத தவ முனிவர்களின் மனமென ஆறு குளங் களில் சேர்ந்த கலங்கல்நீர் தெளிந் திருந்தது (4365) எனவும் உவமை களில தெரிவிப்பர்.

குருவின் பால் மெய்யறிவு பெற்ற வரிடமிருந்து மாயை விலகிபோடுதல் போல் மாரிக் காலத்துப் பேரிருள் விலகி யோடிற்று (4537). வீட்டுல கிற்குச் செல்லும் வழியை அறிஞர் கள் விளக்கமாக உரைத்தலெனச் சுககிரீவன வாழும் மலேக்கு ஏகும் வழியை இராம இலக்குவர்க்குச் சபரி உரைத்ததிருந்தது (3807). தம்மை யுணர்ந்து பாசத்தளேயகற்றி வீட்டுல கடைய விழைந்து செல்லும் சான் றோர்களெனக் குதிரைகள் நிலங் களின் இயல்பினேயறிந்து இலக்கு நோக்கி விரைந்து ஓடுகின்றன(918). உலகச சுமைகளே ஒதுக்கித் தள்ளி நிற்கும் யோகியரைப் போன்று காளே மாடுகள் பாரஙகளேத் தோளினின்று தள்ளிவிட்டு நிற்கின்றன (874).

தீவினேயைக் களேவோனுக்குக் கல்வியறிவோடு இறையறிவும் ஒன்று சேர்நதாற போனறு அரக்கரை அழிகக இராமனும் சுக்கிரீவனும் சோந்ததிருந்தது (3909) அகப் பகைகளே வெனறு கலக்கமற்று மேலே எழுந்து நிறகும் பெரியோ ரைப் போல முழைக்குள் கிடந்து மயங்கிய நாகங்கள், பைந்நாகமலே

மேலே வரக் கலக்கமற்று வெளிப் பட்டன (4897).

யோக முதிர்வால மெய்ப்பொரு ளுணர்நத யோகி, பொய்யுலகில் அறி யாதவல் போல இருத்தலை யொதது இலங்கையில் கயிறால் பிணிபபுறற அனுமன் அதனை அறுத்தெறியும் ஆறறல் பெறறிருநதும வலுவறற வன போனறு பொறுத்திருககின றன (6010). இலஙகை எரியூட்டப் பட்ட பொழுது படைககலச சாலை யிலுளள இரும்புக் கருவிகளனைத தும உருகி ஒனறாகியதென, உலகில், பரநத உணாவேற்பட்ட பொழுது வேற்றுமைகள நீஙகி ஒறறுமை யுணாவு தலைபபட்டது (6063) வேறு பாடாகத தோனறும் உலகியல் அமைப்பு ஞானியா உணாவிறகு ஒனறாகவே தெரிதல போன்று பல குதிரைகள, ஓடும விசையால ஒனறா கவே தெரிகினறன. (576) உலகியல புடவை ஒன்றியும விரிநதும செலலும ஞானியரின் மனவுணாவென இராம னது மாாபிலுளள உத்தரீயம சுருஙகி யும விரிநதும ஒளியுமிழகின்றது (1304).

மெயயறிவு நிரம்பிய யோகியரின உளளப பெருமையைக கமபர் விளக கியதறகு மேல் அவ யோகியர்கள தம யோக வலிமையினால உயிரை உடலிலிருநது தனியாகப பிரிததுப பின் மீண்டும உடலுககுள புகவிட்ட செயலையும சொல்லிக காட்டுவா.

தன்னுடைய உடறகூட்டைப பிரிநது சென்ற உயிா, அவவுடற கூட்டைத தேடி வநது காணாது திகைததாற போனறு மாரீசமானின பின சென்ற இராமன மீண்டு வநது சீதையைக காணாது திகைததான. (3574) தம உயிாககுப பொருந்திய உடமபை, வைதத இடததை ஆராயநத அவ்வுடம்பையே மீண்டும கொளளும யோகியரைப் போனறு வானரங்கள் மலைகளையெறிநத வேகததில அவற்றிலிருநது வெளியே சிதறி விழுநத பாமபுகள மீண்டும் தாம் தங்கியிருநத முழைகளினூடே புகுந்து கொள்கின்றன (6838) என்பது ஓர் உவமையாகும்.

சமயக் கருத்துக்களில கம்பர் :

வைணவக் காப்பியமாகப் பலரா லும மதிததுக் கற்கப்படும கமப ராமாயணததில் கம்பர் சமயக காழப் பறற நெறியைப் பினபறறியுளளாா. சமயப பேராறுகளையெல்லாம் உள் ளடக்கிய பெருஙகடலாகவே கம்பா காடசியளிககினறாா.

'' பொங்கு பல சமயமெனும நதிக
ளெல்லாம
புகுந்துகலந் திடநிறைவாய்ப
பொஙகி யோஙகும்
கங்குகரை காணாத கடலே''
(திருவருடபா, பாடல 2118)

எனறு வளளலாா பாடிய சமயங கடநத பொதுவுண்மை, கமபா உரைதத,

'' கலலிடைப பிறந்து போநது கடலி
டைக கலந்த நீத்தம
எலலையில மறைக ளாலும இயம
பரும பொருளீ தெனனத்
தொலலையி னொனறேயாகித் துறை
தொறும பரநத சூழச்சிப
பலபெருஞ சமயஞசொல்லும பொரு
ளுமபோல் பரநததனறே'' (30)

எனனும பாடலை முறறும அடியொற் றியதாகும.

கடவுளொடு உயிாகட்குள்ள உறவு பிரிகக முடியாதது என்பது கமபா கருததாகினறது. யாக்ஞவலகியா, "உனது ஆனமாவே அனைததுயிரின் ஆனமா'' (கீழை மேலை நாடுகளின மெயப பொருளியல வரலாறு (தொகுதி 1) ப 95) எனறு உரைக கும மெயப பொருட் சிநதனையை ஒட்டியதே கமபரது சிநதனை. கிளை, இலை, பூ, காய, கனி ஆகிய யாவையும் சோத்து நோக்குகையில மரம என்ற ஒனறுககுள அடஙகுதல போல பலப பல பொருள்களாகவும உயிாகளாக வும புறநிலையில் தோறறம தரும அனைததும தொகுததது எணணுஙகால் கடவுள எனனும ஒனறுககுளளேயே அடங்கிவிடுகின்றது'' (6426) என் னும் கமபரின் உவமை மேலைய கருத் தைத் தாஙகியுள்ளது.

"தொடககத்தில் அதாவது உலக அமைப்பாக நானே தோனறுமுன், நானே இருந்தேன; நானே என் னுளளேயிருநதேன. இது நிகழ்ந்தது பிறரால அன்று, என்னாலேயே நிகழநதது. தோனறுதவை அலலது தோன்றியவை என்னைத் தவிர வேறொன்றும் இலலை. பறபலவற் றைப படைத்த பிறகும நானே உளளேன் இபபடைபபுககள் எல் லாம எனது தோறறங்களே; எனனி லிருநது தனியாக அலலது வேறாக இருபபது ஒனறுமில்லை. பலவேறு வகைபபட்ட இவற்றின அழிவிற்குப் பிறகும நானே இருபபேன, நிலை யிலலா என தோறறஙகள் எலலாம காலா காலத்தில எனனுளளே ஒடுங குவன'' (கீழை மேலை நாடுகளின மெய்ப் பொருளியல வரலாறு (தொகுதி 1) ப. 189.) எனறு பக வான பிரமமனுககு உரைபபதாகச சொலலபபடும புகழபெறற பாகவத புராண உணமையை,

'' விலலும வேலுமவெங் குந்தமும
முதலின விறகாய்
எலலு டைசசுட ரெனபபுக ரெஃகெலா
முருகத்
தொல்லை நனனிலை தொடர்ந்துபே
ருணர்வனன தொழிலச்
சிலலி யுண்டையிற நிரண்டன
படைக்கலச் சாலை'' (6063)

எனனும பாடலில கமபா உரைததுக் காட்டுவா

மெயப்பொருள் சிநதனைகளைக் கமபா உரைககும பாங்கின வழி அவா ஒரு சமரசப பரநத சமயப புலவராகவே தெரிய வருகினறார்.

தொடர் நூல்:

திருவேங்கடமலை வரலாற்று மாலை

நடுவழி நரசிங்கப் பெருமாள்:

இனி, திருவேங்கடமலையின் வழி நடுவிலுள்ள ஸ்ரீ நரசிங்கப் பெருமாளின் சரித்திரம் கூறப்படும். மார்க்கண்டேய புராணப்பகுதி இரண்டாமத்தியாயத்தில் - அம்மார்க்கண்டேயர் திருவேங்கடமலையேறி நடுவழியிலுள்ளதும் நரசிங்கப் பெருமாள் எழுந்தருளியுள்ளதுமான உலகப் பிரசித்தி பெற்ற குகையைக் கண்டார். 'லக்ஷ்மீ நரஸிம்மனே பிரகலாதனுக்கு வரமளித்தவனே ஆனந்தம் மிக்கவனே தேவர் தேவனே மதுசூதனனே உன்னடியார்க்கு அடியனான என்னைக் காத்தருள்க' என்று கூறி வணங்கி, சுத்தனுடன் ஸ்வாமி புஷ்கரிணிக்குச் சென்றார் - என்று தீர்த்தயாத்திரை செய்ய விரும்பிச் சுத்தனென்னும் அகத்திய சீடனுடன் செல்லும் மார்க்கண்டேய மாமுனிவர், திருவேங்கடமலையேறும் வழிநடுவில் நரஸிம்ம குகையில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹப் பெருமாள் தமக்கு நேரே காட்சியளிக்கக் கண்டு அவரை வணங்கிவிட்டே ஸ்வாமி புஷ்கரிணிக்குச் சென்றதாகக் கூறப்படுவதனால், அத்தகைய குகையிடத்தில் முற்காட்டிய சரிதத்தை நினைவிற் கொள்வதற்காக ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹப் பெருமாளுக்கு ஓர் கோயில் அமைக்க வேண்டுமென்றெண்ணிய இராமாநுச முனிவர் அவ்விடத்தில புராணம் கூறியபடி அப்பெருமாளுக்குக் கோவில் கட்டிப் பிரதிஷ்டை செய்வித்து நித்ய பூஜையும் நடக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தார்.

பெருமாள்மோவாயில் கருப்பூரமும் கோபுரவாயில் கடப்பாறையும்:

இனி, திருவேங்கடமுடையானது மோவாயில் ஸமர்ப்பிக்கப்படும் பச்சைக் கருப்பூரப் பொடி, தேவாலயத்தின் கோபுரவாசலில் பொருத்தப் பெற்ற இரும்புக் கடப்பாறை ஆகியவற்றின் சரிதம் சொல்லப்படும். ஸ்ரீராமாநுஜ முனிவரால் திருவேங்கடமுடையானுக்குத் தொண்டு செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட அனந்தாழ்வான் மிகவும் சிரத்தையுடன் பிறர் ஒருவரையும் எதிர்பாராமல்இக்கைங்கரியத்தைச்செய்ய வேண்டுமென்று நிச்சயித்துத் தமது மனைவி பூரண கர்ப்பிணியாக இருந்தும் அவளுதவியைக் கொண்டு பூந்தோட்டத்திற்காகக் கடப்பாறை கொண்டு தாமே ஏரி வெட்டும் போது, பாரமான மண் கூடையைச் சுமந்து செல்லும் தமது மனைவியின் வருத்தத்தைப் பொறாமல் அக்கூடையைத் தான் வாங்கிச் செல்லுகின்ற ஸ்ரீநிவாஸ பகவானது செயலை, பிறருதவியை எதிர்பாராமலேயே இத்தொண்டினை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்னும் தமது நினைவுக்கு மாறுபட்டதாக எண்ணிக் கோபித்து ஸ்ரீநிவாஸனுடைய மோவாயில் கடப்பாறையால் அடிக்க, பின்பு கோவிலில் பகவான் மோவாயில் பெருகும் ரத்ததாரையுடன் இருக்கக் கண்டு மனக் கூச்சமடைந்த அனந்தாழ்வான், ஐயோ வேறு வேடத்துடன் வந்து எனை இப்படி மதிமயங்கச் செய்தவன் இப்பெருமானேயாவன் என்று நிச்சயித்து அப்போதே ஏழிலைப்பாலை மலரின் மகரந்தப் பொடியை அவன் மோவாய்ப் புண்ணில் வைத்தமுத்திவிட்டுத் தாம் செய்த தவற்றினைப் பொறுக்குமாறு பகவானை வேண்ட, பின்பு தன்னைத் தஞ்சமடைந்தவர்கள் திறத்தில் கடல் போல் அளவற்ற அன்புகொண்ட ஸ்ரீநிவாஸ பகவான் அனந்தாழ்வானுக்குக் கைங்கரியத்திலுள்ள ஊற்றத்தின் பெருமையைக் கண்டு மகிழ்ந்தவனாய், வாரீர் அனந்தாழ்வானே கைங்கரியத்தில் ஊற்றம் மிகக் கொண்ட நீர் கடப்பாறை கொண்டு என் மோவாயில் உண்டு பண்ணிய புண் தழும்படைந்து, எனது மார்புக்கு ஸ்ரீவத்ஸம் போன்று முக மண்டலத்துக்கும் ஓர் அழகிய அடையாளமாகக் கடவது, நீர் இதற்காக வருந்த வேண்டாமென்று சொல்லி அனந்தாழ்வானுக்குத் தேற்றரவு கூறி, இது முதல் இச்சரிதத்தை நினைவுபடுத்துவதற்காக எனது மோவாயில் நறுமணம் வீசும் பச்சைக் கருப்பூரப் பொடியை எப்போதும் சாத்த வேண்டும், எனக்கு இப்புண்ணினை ஏற்படுத்திய கடப்பாறையை எல்லோரும் காணத்தக்க என் கோவிற் கோபுரத்தில் உயர்ந்ததோர் இடத்தில் பொருத்தி நிறுத்த வேண்டுமென்று (பரிஜனங்களுக்கு) தானே நியமித்தருளினான். அது முதல் தினந்தோறும் திருவாராதன காலத்தில் ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமானது மோவாயில் மணமுள்ள பச்சைக் கருப்பூரத்தூளி சாத்தப்பட்டு வருகிறது. கடப்பாறையும் ஸ்ரீநிவாஸ பகவானது கோவிற் கோபுரவாசலில் (உள்ளே வடதிசைச் சுவரின் மேற்புறத்தில்) பொருத்தப்பட்டு அனை

திரு. தி. அ. கிருஷ்ணமாசாரியர்,
சிரோமணி—வித்வான், திருப்பதி.

(ஸ்ரீமத அனந்தார்யர் அருளிய ஸ்ரீ வேங்கடாசல-இதிஹாஸ மாலாவின தமிழ மொழிபெயர்ப்பு)

தி. தி. தேவஸ்தானத்தாரின

ஸ்ரீ பத்மாவதி தாயார் கோயில், திருச்சானூர்

தினசரி நிகழ்ச்சி நிரல்கள்

காலே

5-00	முதல்	5-30	வரை	—சுப்ரபாதம
5-30	,,	6-00	,,	—ஸகஸரநாம அர்ச்சனைரூ.6-50 (நான்கு நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்)
6-00				—நித்ய அர்ச்சனை (வருடததிறகு ரூ 150/- செலுததும கிருஹஸ்தாகள பஙகேறகலாம்)
6-15	,,	6-45	,,	—சுததி—முதலமணி
6-45	,,	1-00	மதியம்	—ஸாவதரிசனம
1-00	,,	1-30	,,	—சுத்தி, 2-வது மணி
1-30	,,	7-00	இரவு	—ஸர்வதரிசனம்
7-00	,,	7-30	,,	—சுத்தி, இரவு மணி
7-30	,,	8-30	,,	—ஸர்வதரிசனம்
8-30	,,	9-00	,,	—ஏகாநதசேவை

காலே — வெள்ளிககிழமைகளில

4-00	,,	4-30	,,	—ஸர்வ தரிசனம
4-30	,,	5-00	,,	—ஸகஸ்ரநாம அர்சசனை ரூ. 6-50 (நானகு நபர்களை அனுமதிக்கப்படுவர்)
5-00	,,	5-15	,,	—நித்ய அர்ச்சனை
5-15	,,	5-45	,,	—சுததி, முதல மணி
5-45	,,	7-00	,,	—ஸாவதரிசனம
7-00	,,	7-30	,,	—சாலிமபு
7-30	,,	9-00	,,	—தாயாருககு அபிஷேகம் (ரூ. 100/- செலுததி இரு நபர்கள் பங்கேற்கலாம)
9-00	,,	10-00	,,	—அலங்காரம, 2வது மணி
10-00	,,	8-00	இரவு	—ஸாவ தரிசனம்
7-00	,,	8-00	,,	—கணணுடி மண்டபததில ஊஞசல சேவை. (ரூ. 150/-செலுததி பஙகேற்கும இரு நபாகளுக்கு சுமாா 5 கிராம எடையுளள வெளளிப் பதககம வழஙகப்படும)
8-00	,,	8-30	,,	—இரவு மணி
8-30	,,	9-00	,,	—ஏகாநதசேவை

ஆர்ஜிதக் கட்டண விவரங்கள்

I தரிசனம்—சிறப்பு நுழைவுக் கட்டணம ரூ. 2/- (நபா ஒருவர்க்கு)

II ஆர்ஜிதம்			III சேவைகள்	
(அ) பொஙகல	½ அளவு	ரூ. 55/-	(அ) நித்ய அர்ச்சனை (ஆணடொனறுக்கு)	ரூ. 150/-
(ஆ) புளியோரை	,,	ரூ. 50/-	(ஆ) ஸகஸ்ரநாமஅர்சசனை	ரூ. 6-50
(இ) ததயோதனம	,,	ரூ. 40/-	(இ) அாசசனை	ரூ. 1-00
(ஈ) கேஸரிபாத்	,,	ரூ. 85/-	(ஈ) ஹாரததி	ரூ. 0-50
(உ) சாககரைப் பொஙகல	,,	ரூ. 65/-	(உ) பூராபிஷேகம (வெளளிக் கிழமையில மட்டும்)	ரூ 100-00
(ஊ) தோசைப்படி	,,	ரூ. 35/-	(ஊ) ஊஞசல சேவை (வெளளிககிழமை மாலையில் மட்டும்)	ரூ.150-00
(எ) ஸாகரபாத	,,	ரூ. 90/-	(எ) திருச்சி உறசவம	ரூ. 63-00
(ஏ) ஸீரா	,,	ரூ.155/-	(ஏ) யானை வாகனம	ரூ. 32-00

* திருப்பதியிலிருநது 3 கி மீ. தொலைவிலுளள திருசசானூருக்குப் போயவர பேருநது வசதியுணடு.

வர் கணகளுக்கும் இலக்காய் விளஙகி வருகிறது.

அபரதக்ஷிணப புறபபாடும மணவாளப பிளளை பகுமானமும'

இனி, திருவேஙகடமுடையானுக்குப் புரட்டாசி மாதப பிரமமோதஸவததின ஏழாம நாள மாலையில தோட்டவுலாப புறப்பாட்டின்போது பெருமாள் அப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளுவதும, எட்டாம நாள் காலையில திருததேரப புறப்பாட்டின போது அனநதாழ்வான பெருமாளுககு மணவாளப்பிள்ளை ஸமபாவனை செய்வதும பற்றிய சரிதம சொலலபபடும்.

ஸ்ரீராமானுஜ முனிவரின கட்டளைப படி அனநதாழவான் திருவேஙகடமலையில் பெரிய தோட்டமும் அதறகு ஆதாரமான ஏரியும நிருமிதது அளவறற மலா மாலைகளைத் தொடுதது ஸமர்ப்பிக்கும கைங்கரியததினால் திருவேங்கடநாதனை மகிழ்வித்துக கொணடிருககுமபோது, பரமதயாளு வாயப பகதாகளிடம கடல போனறு அளவறற பேரனபு கொண்ட அநத ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமான், தன பகதரான அனநதாழவான எலலையிலலாமல எபபோதுமசெயயும புஷப கைஙகரியம தன்னால மட்டறற மகிழசசியுடன ஏறறுக கொளளப்படுவதையும அககைஙகரியததில ஊறறததுடன் கூடிய அவருடைய மனததூயமையையும அனைவாககும வெளிபபடுதத விருமபி, ஒரு காலதான ஒரு ராஜகுமார வேஷநதரிதது ராஜகுமாரி வேஷநதாஙகிய தன மனைவி அலாமேல மங்கையுடன இரவு நேரஙகளில அனநதாழவானுடைய பூநதோட்டததுள புகுநது இஷடபபடி உலாவி அங்குளள மலா தளிர் பழம முதலானவறறைப பறிததுத தோட்டததைச சீர்குலைததான.

அதன் பின்பு அனந்தாழவான் இரவுகளில பூநதோட்டம நன்னிலை குலைககபபடுவதைக கணடு, பகவானு

டைய தோட்டத்தை இப்படிக் கெடுக்கும் திருடன் யாராக இருக்கலாமென்றெண்ணி மனங்கலங்கித் திருடனைப் பிடிப்பதில் தாம் எவ்வளவோ கவனத்துடன் இருந்தும் திருடன் அகப்படாமல் இங்ஙனமே எட்டு நாள்கள் சென்ற பின்பு ஒன்பதாம் நாள் இரவில் அரச தம்பதிகளின் வேடந்தரித்த பெருமாளும் பிராட்டியுமாகத் தம் கருணையினாலேயே அனந்தாழ்வான் கைகளுக்கு அகப்பட, அவர் அவர்களை ஓர் கொடியினால் ஓர் மரத்தில் கட்ட விரும்பி இழுக்கும்போது பெருமாள் எப்படியோ அவருடைய கைகளை விடுவித்துக் கொண்டு மிகவும் அஞ்சியோடி அப்ரதக்ஷிணமாகவே கடுவேகத்துடன் வீதியைச் சுற்றிச் சென்று தன் கோவிலுக்கு ஓட்டம் பிடிக்க, ஓட முடியாத அரசிளங்குமரி வேஷதாரிணியான அலர்மேல் மங்கையை ஒரு செண்பக மரத்தில் கட்டி அச்சமுறுத்தி (நீ யார், உன் கணவன் எங்கே சென்றான், எதற்காக நீங்கள் இங்கு வந்தீர்கள் என்றிவ்வாறு) அவர்களது வரலாறு முழுவதையும் வினவிக் கொண்டே போது விடியும் வரையில் கவனத்துடன் அருகிலேயே இருந்தார்.

அப்பிராட்டி 'வாரீர் அனந்தாழ்வானே, (தவறு செய்த) அந்த என் கணவனைப் பிடித்துக் கொள்ளும், தவறு செய்யாத பெண் பிள்ளையாகிய என்னை விட்டுவிடும், நான் உமக்குப் பெண்ணாக இருப்பேன்' என்று அவரிடம் மன்றாடிக் கொண்டிருந்தாள்.

பிறகு காலையில் பரிஜனங்கள் அனைவரும் கோவிலுக்கு வந்து பெருமாள் திருமார்பில் கண்டியிலிருந்த அலர்மேல் மங்கைத் தாயார் தென்படாமையால் அர்ச்சகர்களை வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கையில், ஒருவர்மேல் பகவான் ஆவேசித்து நடந்ததை அப்படியே அறிவிக்க, அப்பெருமானது ஆணையின்படிப் பரிஜனங்கள் பிராட்டியையும் அனந்தாழ்வானையும் அழைத்து வருவதற்காகத் தோட்டத்திற்கு வந்து அனந்தாழ்வானிடம் செய்தியை அறிவிக்க, அவர் பிராட்டியைச் செண்பக மரத்தினின்றும் விடுவித்துத் தாம் செய்த தவறுக்குப் பொறை வேண்டிக் காலையனுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு, 'நான் உமக்குப் பெண்ணாக இருப்பேன்' என்று தான் சொல்லிய சொல்லை மெய்யாக்க விரும்பி அவருக்குப் பெண்ணாய் மணம் புரிவிக்கத் தக்க ஒரு கன்னிகையின் நிலைமை யெய்திய அலர்மேல் மங்கைத் தாயாரை பூங்குடலையோடுகூட அக்குளில் எடுத்துக் கொண்டு பெருமானிடம் வந்து அவனிடம் அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிப் பிராட்டியை ஸமர்ப்பித்தார்.

அப்பெருமானும் தனது பொன் மாலையொன்றை அனந்தாழ்வானுடைய கழுத்தில் அன்போடு அணிவித்துப் பிராட்டியைப் பெற்றுக் கொண்டான். பின்பு அவள் அனைவரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் பெருமான் திருமார்பிலுள்ள கண்டியில் சேர்ந்து முன்புபோல அர்ச்சை வடிவந்தரித்துத் தங்கியிருக்கலானாள்.

இவ்வாறு நடந்த கதையைக் கேட்ட ஸ்ரீ ராமாநுஜ முனிவர் ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு அனந்தாழ்வானிடம் அபிமானம் அதிசயித்துள்ளமையை அறிந்து, முன்பு பெருமாள் அனந்தாழ்வானுடைய சரித்தத்தை நினைவூட்டத் தம் மோவாயில் கருப்பூரப் பொடியை அணிவிக்கும்படியும் கோபுரவாசலுக்குள் கடப்பாறையைப் பொருத்தும்படியும் நியமித்ததுபோல, தாமும் இக்கதையை அனைவருக்கும் நினைவுபடுத்துவதற்காக, 'இது முதல் ஆண்டு தோறும் நடக்கும் புரட்டாசி மாதப் பிரம்மோத்ஸவத்தின் ஏழாந்திருநாள் மாலையில் திருத்தோட்டவுலாவின் போது முன்பு பகவான் அஞ்சியோடி அப்ரதக்ஷிணமாகச் சென்ற சரித்தத்தை நினைவூட்டும் வகையில் பெருமாளுக்கு அப்ரதக்ஷிணமாகவே புறப்பாடு நடத்தி வைக்க வேண்டுமென்றும், முன்பு போலவே பெருமாள் தோட்டத்திற்கு எழுந்தருளும்போது பெருமாள் மாலையை அனந்தாழ்வானுக்குச் சாத்த வேண்டுமென்றும், எட்டாம் நாள் திருத்தேர்ப் புறப்பாட்டின் போது அனந்தாழ்வான் பெருமாளை மணவாளப் பிள்ளையாக நினைத்துப் புது வஸ்த்ரம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்றும் நியமித்தருளினார். அது முதல் அப்படியே நடத்தப்படுகிறது. (குறிப்பு-இத்தோட்ட வுத்ஸவம் இப்போது புரட்டாசித் திருநாளில் ஏழாம் நாள் மாலையில் நடைபெறாமல் பத்தாம் நாள் மாலையில் நடைபெறுகிறது. பாகஸவாரி என்று இதற்குப் பெயர். புஷ்பமாலை பகுமானம் அனந்தாழ்வான் காலம் வரை அவருக்கே நடந்து வந்து, அவர் பரம பதித்த பின்பு அவருடைய தோட்டத்தில் முளைத்து 'எம்பெருமான் பொன் மலைமேல் ஏதேனு மாவேனே' என்று ஸ்ரீ குலசேகரப் பெருமாள் அருளிச் செய்தபடியே அனந்தாழ்வானுடைய அவதாரமாகப் பெரியோர்களால் கருதப்பட்ட பெரியதோர் மகிழ மரத்துக்கு நடை பெறுகிறது.)

மார்கழி மாதம் முழுதும் இரவில் கண்ணனுக்கே ஏகாந்த ஸேவை:

இனி மார்கழி மாதத்தில் (இரவில்) கண்ணபிரானுக்குத் திருப்பள்ளிக் கட்டிலில் திருக்கண் வளர்ந்தருளும் போகத்தை நடத்தி வைத்த சரிதம் கூறப்படும். திருவேங்கடமுடையான் கோவிலில் நாள்தோறும் திருமஞ்சனப் பெருமாளான அழகப் பிரானென்னும் போக ஸ்ரீநிவாஸனுக்கே சயன மூர்த்தியாகத் திருப்பள்ளிக் கட்டிலில் சயனித்தருளும் அனுபவமானது ஸ்ரீவைகாநஸாகமத்தில் கூறியபடி நடத்தப்பட்டு வரு

மனவில், பகவத் ராமானுஜ முனிவா ஸ்ரீ வைகாநஸாகமத்தைச் சேர்ந்த தொரு ஸம்ஹிதையில் மார்கழி மாதத்தில் கண்ணபிரானுக்குக் கட்டிலில் சயனோத்ஸவம நடத்த வேண்டு மென்றுள்ள விதியையும், ஒரு கோவிலில் ஐந்து மூர்த்திகளில்லாமல மூன்றே மூாததிகள இருநதால ஆண்டு முழுவதும் கண்ணனையே சயன மூர்த்தியாக எழுந்தருளப பண்ண வேண்டுமென்றுள்ள விதியையும கண்டருளி, ஆண்டாள் மாாகழி மாதத தில் கண்ணபிரானோடு கூட வே தனக்குத திருப்பள்ளிக கட்டிலில் லீலாரஸானுபவம வேண்டுமென்று விரும்பி ஒவவொரு நாளும் ஒவவொரு பாசுரமாக ஓதும்படி முப்பது பாசுரங்கள் அமைந்ததும் கண்ணனைத் திருப்பள்ளி யுணர்த்துமதுமான திருப்பாவை யென்னும திவ்யப் பிரபந்ததகை அருளிச செய்ததையும, அாசசாமூர்த்திகளில் மற்றவரை விடத் திருவேஙகடமுடையானிடத தில் ஆண்டாளுககு அதிகமான ஆதர முண்டென்பது அவளது இரண்டாவது பிரபந்தமாகிய நாச்சியாா திருமொழியின் முதற்பாட்டிலேயே 'அனங்கதேவா - வேங்கடவற்கு என்னை விதிக்கிற்றியே' என்று வெளிப்படடு நிறபதையும் ஆராய்ந தருளி, அவளுடைய விருப்பததுககு இணஙகுமபடியும ஸ்ரீ வைகாநஸாக மத்தில் விதித்துள்ள பலத்தைக் கொண்டும், திருவேங்கடமுடையானே கண்ணனுயிருநது அவவாண்டாளுக்குச் சயன போகத்தைத் தருகிறானென்று பாவனை செயது மார்கழி மாதம் முழுதும கண்ணபிரானுக்கே சயனோதஸவம நடத்தி வைக்க வேணுமெனறும மறற மாதஙகளில் போக ஸ்ரீநிவாஸ மூாத்தியான அழகப் பிரானுக்கு நடத்த வேணுமென்றும் வரையறை செய்தருளினா. அக்கால முதல் மார்கழி மாதததில கணணபிரானுக்கே சயனோத்ஸவம் (ஏகாந்த ஸேவை) நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

(தொடரும்)

(14-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆயிரம கொண்ட ஸ்காந்தம. 14. 10 ஆயிரம கொண்ட வாமனம். 15. 17 ஆயிரம் கொணட கௌர்மம. 16. 14 ஆயிரம் கொணட மாத்ஸ்யம. 17. 19 ஆயிரம் கொண்ட காருடம. 18. 12 ஆயிரம் கொண்ட பரம்மாண்டம் எனபனவாகும. இவை களின் ஏறக்குறைய எண்ணிக்கை 4 லக்ஷம் செய்யுள்களாகும். இவைகளை—சத்வம—ரஜஸ்—தமஸ என மூன்றாகவும் பிரித்துள்ளாாகள். இந்த 18 புராணங்களின் பெயர் மறக்காதிருக்க ஒரு நுணுக்கமான செய்யுள் உண்டு.

"மத்வயம் பத்வயம் சைவ பரத்ரயம வசதுஷ்டயம் |
அ நாபாலிங்க கூஸகானி புராணுனிப ப்ரசக்ஷ தே ॥ "

என:- ம என்ற எழுததில் தொடங்கும் மத்ஸ்ய புராணம், மார்க்கண்டேய புராணம் இரணடு. ப என்ற எழுத்தில்தொடங்கும இருபுராணங்கள்-பவிஷ்யம்-பாகவதமாகும். ப்ர என்ற எழுத்தில்தொடங்கும மூன்று புராணங்கள். ப்ராம்மம், ப்ரம்மாண்டம ப்ரம்ம வைவாத்தமாகும. வ என்ற எழுத்தில் தொடங்கும நான்கு புராணங்கள வாமனம், வாராஹம் விஷ்ணு, வாயு என்பன. பிறகு அ என்ற எழுததில தொடங்கும் அகனி, நா என்ற எழுத`'ல் தொடங்கும் நாரத, ப எனற எழுததில் தொடங்கும் பத்மம், லிங் என்ற எழுத்தில தொடங்குந லிங்கம், க என்ற எழுத்தில் தொடங்கும் கருடம், கூ என்ற எழுத்தில் தொடங்கும் கூர்மம். ஸ்க என்ற எழுத்தில் தொடங்கும் ஸ்கந்தம என 18 புராணங்களின் செய்யுள் பெயாகளாகும். இவைகளில் சிவனைப்பற்றியவை சைவம், பவிஷ்யம், மார்க கண்டேயம. லிங்கம், ஸ்காந்தம், பரமமாண்டம் என 6 ஆகும். விஷ்ணுவைப்பற்றியவை—வைஷ்ணவம், பாகவதம், நாரதீயம், வராஹம், வாமனம், காருடம கூர்மம, பத்ஸ்யம் என 8 ஆகும். ப்ரம்மாவைப்பற்றியது —ப்ரமமம், பத்மம என 2 ஆகும அக்னியைப் பறறியது ஆக்னேயம ஆகும். ஸூர்யனைப்பற்றியது—ப்ரமம வைவர்த்தம் ஆகும். இம்மகாபுராணங்கள் கிருதயுகத்தில் ப்ரம்மாவில் 100 கோடி செய்யுள்கள் கொணடதாகவும் பிறகு திரேதாயுகத்தில் தேவ ரிஷிகளால் 1 கோடி செயயுள்கள் கொணடதாகவும் துவாபரயுகத்தில் பகவான் வியாஸரால 4 லக்ஷத்து 8 ஆயிரம் செய்யுள்கள் கொணடதாகவும் எழுதப்பட்டன என்பது முன்னோர் கூற்று. வியாஸர் இவைகளை 5 நிலைகளில் எழுதினர். முதலில் வியாஸர் புராணஙகளை எழுத அதன்பின், ரோமஹர்ஷனா, ஸுமதி, அக்னிவர்சஸ், பராசரர், மைத்ரேயா என்பவர்களின் பரமபரையில் மகாபுராணங்கள நாட்டில் பரவின. இதன் பின் உபபுராணஙகள் "ஸநத்ஸுஜாதீயம்" தொடங்கி "பார்ககவம்" வரை 18 ஆகும. இத்தகைய அருமையான அருள தரும புராணக் கதைகளை ஆடம்பரப்ரியன், பாபீ, தேவாகள், குருமார்கள் இவர்களை இகழ்பவர்கள, கயவன, முதலானவர்களுக்குக் கூறககூடாது எனவும அமைதியும பொறுமையும் உளளவன், குருவுக்கும் கடவுளுககும் பணி செய்ய விரும்புகிறவன், எவரையும பகைக்காதவன், காழ்ப்பற்றவன், மனம், வாக்கு உடல் தூய்மையுள்ளவன இவர்களுக்குத்தான் புராணங்களைச சொல்லவேணடும எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது —இனி ஒவவொரு புராணமாக எடுத்துச் சுருக்கமான விளக்கம் தரலாம்.

(தொடரும்)

சிறுவர் பகுதி:

வாய்மை

உலகில பொய் பேசாதவர்களை அனைவரும் புகழ்ந்து கொண்டாடுகின்றனர். உயிரே போனாலும் பொய்யே பேச மாட்டேன் என்று உறுதியுடன் இருந்தான் அரிச்சந்திரன். எனவே தான் இன்று வரை அரிச்சந்திரன் கதை பலராலும் போற்றிப் பாராட்டப்பட்டு வருகிறது. அரிச்சந்திர புராணம் என்று காவிய வடிவிலும அரிச்சந்திரா என்று நாடக வடிவிலும அவன் புகழ் பேசப்படுகிறது. படித்தவர்கள் முதல பாமரர்கள் வரை அரிச்சந்திரன் கதையைப்படித்தும் கேட்டும பரவசமடைகின்றனர்.

மகாத்மா காந்தியடிகள தம சிறு வயதில அரிச்சந்திரா நாடகத்தைப பார்த்தார். அரிச்சந்திரனைப் போலவே இறுதி வரையிலும் மெய்யே பேசுவதென்று உறுதி பூண்டார். அவருக்குக் கடைசி வரையிலும் வாய்மையே சிறந்த ஆயுதமாக இருந்து வந்தது. 'வாய்மையே வெல்லும்' என்பது அவர் வாழ்வில் உண்மையானது.

மகாத்மா காந்தியடிகள் மனதில் அரிச்சந்திரா நாடகம் ஆழப் பதிந்தது. அதனால் அவர் வாழ்வில் நல்ல திருப்பம் ஏற்பட்டது. காந்தியடிகளைப போலவே அரிச்சந்திரன கதையைப படிக்கும அனைவரும மெய்யே பேசவேண்டும என்ற உறுதியைப பெற்று வருகின்றனர். எனவே நாமும் அரிச்சந்திரன கதையைப் பற்றி ஒரு சிறிதேனும அறிதல் நல்லலவா!

வட இந்தியாவில அயோத்தி என்றொரு அழகிய நகரம இருந்தது. அதனைத் தலைநகராகக் கொண்டு சூரிய குலத்து மன்னர்கள அரசாண்டு வந்தனர். அம்மன்னர்களுள் ஒருவர் திரிசங்கு என்பவர். அவருக்கு மைந்தர் ஒருவர் பிறந்தார். அவர் தான் அரிச்சந்திரன்.

சந்திரமதி என்னும் மங்கை நல்லாளை அரிச்சந்திரன் மணம புரிந்து கொண்டான். இவர்கட்கு ஆண் பிள்ளை ஒன்று பிறந்தது. அக்குழந்தைக்குத் தேவதாசன என்று பெயரிட்டனர். தேவதாசனை லோகிதாசன் என்று அழைப்பதுமுண்டு.

அரிச்சந்திரன் பொய்யே பேசாதவன்; கோபம என்பதைச் சிறிதும் அறியாதவன். கேட்பவர்க்கெல்லாம் வாரி வழங்கும வள்ளல். சிறந்த அறிவாளி. நிறைந்த பக்திமான். நீதி தவறாது செங்கோல் செலுத்துபவன். எனவே அரிச்சந்திரனை மண்ணவரும அன்றி விண்ணவரும புகழ்ந்தனர்.

ஒரு சமயம் தேவலோகத்தில் தேவையில்லாத வீண சர்ச்சை ஒன்று நடைபெற்றது. விசுவாமித்திரர் என்னும் முனிவர் வசிஷ்டர் என்னும் முனிவரோடு வமபுககு வாதம் செய்தார். பூவுலகில் வாழும அரிச்சந்திரனைப் பொய்யன் என்றும, கள்ளன என்றும் பலவாறாக இகழ்ந்து பேசினார். ஆனால் வசிஷ்டரோ அரிச்சந்திரன் வாய்மை தவறாதவன் என்றும், உத்தமன் என்றும பலவாறாகப் புகழ்ந்து பேசினார்.

வசிஷ்டரின் வாய்மொழியைக் கேட்ட விசுவாமித்திரர் பெரிதும் சினம் கொண்டார. அரிச்சந்திரனைப் பொய்யனாக்கிக் காட்டுவதாகச் சபதம் செய்தார. அவ்வாறு செய்ய வில்லையென்றால கள்குடத்தைத் தன தலைமேல் சுமந்து கொண்டு தென் திசை தோறும திரிவதாகவும சபதம் கூறினார். பின்னர் விண்ணுலகை விட்டும வெளியேறினார. இவரின வம்புப் பேச்சால உத்தமரான அரிச்சந்திரன் வாழ்வில் சோதனைகள் ஏற்படலாயின.

விசுவாமித்திரர் நேராக அயோத்தியை அடைந்தார். தான் வேள்வி ஒன்று செய்யப் போவதாகவும் அதற்குப் பொன் தேவையென்றும் அரிச்சந்திரனிடம் கூறினார். அவர் கேட்ட பொன எவ்வளவு தெரியுமா?

வலிமை வாய்ந்த வாலிபன் ஒருவன் யானையொன்றின் மேல் ஏறி நின்று கொண்டு கல் ஒன்றை எறிய வேண்டும். அக்கல் எவ்வளவு தூரம் செல்லுமோ அவ்வளவு உயரத்துக்குப் பொன்னைக் குவித்துத் தரவேண்டும்.

இல்லையென்று சொல்வதை அறியாத அரிச்சந்திரன் அதற்கும் இசைந்தான். முனிவர் அப்பொன்னைத்

திரு. மா சீதாராமன்-காஞ்சிபுரம்.

தனக்கு தேவைப்படும வேறொரு சமயம் பெற்றுக் கொள்வதாகவும் அது வரை அப்பொன்னைத் தனக்காகப் பாதுகாத்து வைக்குமாறும கூறினார். அரிச்சந்திரன் அவ்வாறே செய்வதாக முனிவருக்குச் சத்தியம் செய்து கொடுத்தான்.

முனிவர் நேராகக் கானகம் வந்தார். மிருகங்களையும் பறவைகளையும் அழைத்தார். அரிச்சந்திரன் ஆண்டு வரும் நாட்டுப் பகுதியில் விளைந்துள்ள பயிர்களையெல்லாம் நாசம செய்யுமாறு ஆணையிட்டார். அவைகளும முனிவர் சொல்படியே பயிர்களை நாசம செய்தன.

பயிர்கள் நாசமாவதைக் கேட்ட றிந்த அரிச்சந்திரன் கானகம்சென்று வேட்டையாடிப பறவைகளையும் விலங்குகளையும் விரட்டியடித்தான்.

தன எண்ணம் பலிக்காததைக் கண்ட முனிவர் மன்னனுக்கு வேறு

ஒரு வகையில் தொல்லை கொடுக்க ஆரம்பித்தார். பெண்கள் இருவரை அரிச்சந்திரனிடம் அனுப்பி வைத்தார். அப்பெண்கள் அரிச்சந்திரன் முன்னர் ஆடிப்பாடி நின்றனர். அவர்கட்கு வெகுமதியாக யாது வேண்டும் என்று மன்னன் அப்பெண்களைக் கேட்டான். மன்னனிடமுள்ள பூச்சக்கரக் குடையை அவர்கள் பரிசாகக் கேட்டனர். முன்னோர்களுக்குச் சொந்தமான பூச்சக்கரக் குடையைத் தன்னால் தர இயலாதென்று கூறி விட்டான். அவ்வாறாயின் தங்களைத் திருமணம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று அப்பெண்கள் வற்புறுத்தினர். மன்னன் அதனையும் மறுத்தான்.

இதனால் கோபமடைந்த அப்பெண்கள் அரிச்சந்திரனைக் கள்ளன் என்றும், கசடன் என்றும் பலவாறாகப் பழித்துப் பேசினர். எனவே காவலாளிகள் அப்பெண்களை அரண்மனையை விட்டும் விரட்டி விட்டனர்.

அவமானமடைந்த அப்பெண்கள் நேரே முனிவரிடம் சென்று நடந்ததைக் கூறினர். ஆத்திரமடைந்த முனிவர் அப்பெண்களை அழைத்துக் கொண்டு அரிச்சந்திரனிடம் வந்தார். தான் அனுப்பிய பெண்களை அவமானப்படுத்தியது தவறு என்றும், எனவே அப்பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார். மகா உத்தமனான அரிச்சந்திரன் இதற்கு இசைவானோ? தான் அப்பெண்களை மணக்க முடியாதென்றும் அதற்குப் பதிலாக எது கேட்டாலும் தருவதாகவும் எடுத்துக் கூறினான்.

இதுவே தக்க சமயமென்று மன்னனது அரசு, நாடு, நகரம் அனைத்தையும் தனக்குத் தாரை வார்த்துக் கொடுக்குமாறு முனிவர் கேட்டார். மன்னனும் அவ்வாறே அனைத்தையும் தாரை வார்த்துக் கொடுத்து விட்டான்.

அனைத்தையும் கொடுத்த பின்னர் நாட்டில இருத்தல் கூடாதென்றும் எனவே காவியுடை அணிந்து நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்றும் முனிவர் கூறினர். மன்னனும் தன் மனைவியுடனும், மகனுடனும் வெளியேற ஒப்புக்கொண்டார்.

நாட்டைவிட்டு வெளியேறுவதற்கு முன், வேள்வி செய்ய பொன் கொடுப்பதாக முன்பு ஒப்புக் கொண்டதைத் தற்போது நிறைவேற்றுமாறு முனிவர் கேட்டுக் கொண்டார். அனைத்தையும் தாரை வார்த்துக் கொடுத்த மன்னன் பொன்னுக்கு எங்கே போவான்?

தன்னை விற்றாவது அக் கடனைத் தீர்த்து விடுவதாக மன்னன் உறுதி கூறினான். எனவே அப்பொன்னை வாங்கிவர நட்சத்திரேசன் என்பவரை மன்னருடன் முனிவர் அனுப்பி வைத்தார்.

தன் மனைவி மகனுடனும் நட்சத்திரேசனுடனும் மன்னர் காசி நகர் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான். விசுவாமித்ர முனிவரால் பல்வேறு சோதனைகள் மன்னனுக்கு ஏற்பட்டாயின அவற்றையெல்லாம் தம் மனவலிமையால் பொறுத்துக் கொண்டு அரிச்சந்திரன் அனைவருடனும் காசி நகரத்தைச் சென்றடைந்தான்.

தன் மனைவியையும், மகனையும் காலகண்டா என்னும் வேதியருக்கு மன்னன் விற்று விட்டான். விற்றதினால் கிடைத்த பொன்னைப் பெற்றுக்கொண்ட நட்சத்திரேசனோ அரிச்சந்திரனை விட்டுப்போவதாக இல்லை. தான் இதுவரை அவனுடன் அலைந்ததற்காகப் பதினாயிரம் பொன் கூலியாகத் தர வேண்டும் என்றான். பொன்னுக்கு மன்னன் எங்கே போவான்?

அவ்வூரிலுள்ள சுடலை காப்போனிடம் தன்னைவிற்று அதனால் கிடைக்கும் பொன்னை நட்சத்திரேசனுக்குக் கொடுத்து விடுமாறு தன்னுடன் வந்து கொண்டிருக்கும் மந்திரியிடம் மன்னன் கூறினான். சத்தியகீர்த்தி என்னும் பெயர் பெற்ற மந்திரியும் தன் மன்னனை சுடலையைக் காப்போனிடம் விற்று அதனால் கிடைத்த பொன்னை நட்சத்திரேசனிடம் கொடுத்தனுப்பினான்.

வாய்மையைக் காக்க வேண்டும் என்பதற்காக மாமன்னனான அரிச்சந்திரன் அடிமையாகவும் இருந்து ஏவல் செய்து வந்தான்.

காலகண்டர் வீட்டில் அடிமைத் தொழில் செய்து வரும் தேவதாசனை தருப்பைப் புல் பறித்து வருமாறு ஐயர் கட்டளையிட்டார். காலகண்ட ஐயரின் கட்டளைப்படித் தேவதாசன் தருப்பைப் புல் பறித்து வருவதற்காகக் கானகம் சென்றான். தருப்பையைப் பறிக்கும் போது புற்றிலிருந்த நல்ல பாம்பு ஒன்று தேவதாசனைக் கடித்து விட்டது. இதனால் தேவதாசன் அங்கேயே துடிதுடித்து மாண்டான்.

தேவதாசனுடன் சென்ற பிள்ளைகள் இச்செய்தியை சந்திரமதியிடம் தெரிவித்தனர். தன் மகன் மாண்டான் என்ற செய்தி கேட்டுச் சந்திரமதி மயங்கித் தரைமேல் வீழ்ந்தாள். பின்னர் ஒருவாறு தெளிவடைந்து எழுந்தாள். காட்டுக்கு ஓடோடி வந்தாள். மாண்டு போன மகனைத் தன் மடிமேல் கிடத்தினாள். பெற்ற வயிறு பற்றியெரிந்தது. பலவாறு புலம்பினாள். ஒருவாறு மனந்தேறிப் பிணத்தைச் சுடுதற்குச் சுடலையை நாடிச் சென்றாள்.

சுடலையில் தன் மகனைக் கிடத்தினாள். அப்போது நடு இரவு. கள்ளத்தனமாகப் பிணத்தைச் சுடுதற்கு யாரோ வந்திருப்பதாக அச்சுடலையைக் காத்து வரும் அரிச்சந்திரன் எண்ணினான். எனவே பிணத்தருகே வந்தான். இருட்டு நேரமானதால் தன் மனைவியையும் மகனையும் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை.

பிணத்தைச் சுடுதற்குச் சேரவேண்டிய கால் பணத்தையும் முழந்துணியையும் கொடுத்தபிறகே பிணத்தை

சுடவேண்டும் என்று அரிசசந்திரன் கூறினன். தான் அனுதையென்றும் கொடுபபதற்குத் தனனிடம ஏதும் இலலையென்றும சந்திரமதி கூறினள். அத்துடன தன் வரலாறு முழுவதனை யும் சோகமுடன் எடுத்துக்கூறினள.

மாண்டு கிடப்பவன் தன் மகனே யென்பதறிந்து அரிசசந்திரன் துடி துடித்துப் போனன. சுடலையைக காபபவன் மாமன்னனுகிய தன் மண வாளனே யெனபதறிந்து சந்திரமதி யும் சிந்தை கலங்கினள்.

பிணத்தைச் சுடுதற்கு சேரவேண டிய கால பணத்தையும், முழந் துண் டையும் பெற்றுவருமாறு காலகணட ரிடம் அரிச்சந்திரன சந்திரமதியை அனுபபிவைத்தான். மாண்டு கிடக் கும தன் மகனின் உடலைக் கணடு மன்னன் புலமபிக் கொணடிருந் தான்.

சந்திரமதி காலகணடர் வீடு நோக கிச் சென்று கொண்டிருந்தாள். வழி யில் குழந்தையின் பிணம ஒன்றைக் கண்டாள். அது அந்நாட்டை யாண்டு வரும் மன்னனின் குழந்தை. நாயோ நரியோ தன் குழந்தையைச சுடலையிலிருந்து தூக்கிவந்துபோட்டு விடடதாக எணணி அக்குழந்தை யைத் தன் கையால் எடுத்தாள். அப்போது காசி மன்னனது காவ லாளிகள அவவிடத்தை அடைந்த னர். குழந்தையின் உடலைத தாங்கி நிறகும் சநதிரமதியை மன்னன் முன் நிறுத்தினா. சநதிரமதியின் மேல் கொலைக குற்றம சாட்டினர்.

ஒரு பாவமும் அறியாத சந்திரமதி மனனனின் குழந்தையைத திருடிக் கொணடுவந்து கொலை செயததாகக் குற்றம சாடடப்பட்டாள எனவே அவளுக்கு மரண தண்டனை விதிக் கப்பட்டது.

காவலாளிகள் சந்திரமதியை அரிச் சந்திரனிடம அழைததுச்சென றனர். மன்னன ஆணைப்படிச சநதிரமதியின் தலையைச சீவி விடவேண்டும எனப தையும் எடுத்துக் கூறினர். மன்னன் என்ன செயவான்! பாவம்!

இத்துனபங்களுக்கெல்லாம காா ணம விதி எனபதா! விசுவாமிததிரர் செய்து வரும் சதி என்பதா!

மன்னன் தன் மனதை உறுதிப் படுத்திக் கொண்டான். தன் மனை வியை வெட்ட வாளை ஓங்கினன். ஓஙகிய அவன் கையை மற்றொரு கை தடுததுநிறுத்தியது. அது யாருடைய கை தெரியுமா? விசுவாத்திரனின் கைதான்!

ஒரே ஒரு பொய பேசிவிட்டால் நாடு நகரங்களைத் திருபபிக் கொடுத்து விடுவதாகவும், இறநத மகனையும எழுப்பித் தருவதாகவும் கூறினர். ஆனல் அரிச்சந்திரனே தன் உயிரே போவதாயினும உண்மை பேசுவதிலிருந்து ஒரு போதும் தவற முடியாதென்று உறுதியாகக் கூறி விடடான். இதனல் அவமான மடைநத முனிவா வாயை மூடிக் கொணடு மாயமாய் மறைந்து விட் டார்.

மீண்டும் மன்னன் வாளை ஓங்கி னன். தனனை வணங்கி நிறகும் சந் திரமதியின் கழுத்தில அவ்வாள் மாலையாக மாறி விழுந்தது. அவர் கள் முன்னே பரமசிவனும் பார்வதி யும் காட்சி தந்து கொண்டிருநதனா. வாயமை தவறுத வள்ளல் எனறு தங்கள் வாயார அரிச்சந்திரனைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தனர். இறந்த மகனை எழுப்பித் தந்தனா. இழநத அரசையும, நாடு நகரத்தையும் மீண் டும் பெற அரிச்சந்திரனுக்கு அருள் புரிந்தனா. பல்லாண்டு காலம நல் லாட்சி புரிந்து வருமாறு வாழ்த்தி விடடு மறைந்தனர்.

மண்ணுலக மாநதரேயன்றி விண் ணுலகத் தேவர்களும் அரிசசந்திர னைப் பாராட்டினர். காரணம்என்ன? வாய்மை தவறுதவன் எனபதனல் அனறோ!

உலகத்தார் உள்ளங்களில எல் லாம ஒருவன் நினைககபபட வேண்டு மென்கிறார் வளளுவர். அவர் வாககைக கேளுங்கள்!

> உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின்
> உலகததார்
> உள்ளத்துள எலலாம் உளன.
>
> —திருக்குறள்

★

ஸ்ரீ கபிலேஸ்வர சுவாமி கோயில், திருப்பதி.

ஆர்ஜித சேவைகள்	கட்டணம்	நேரம
1. அபிஷேகம்	ரூ. 1/- நபர் ஒருவர்ககு	காலை 9-30 முதல் 10-00 வரை
2. ஸகஸ்ரநாமா அர்ச்சனை	ரூ. 1/- நபர் ஒருவர்க்கு	மாலை 5-00 முதல் 6-00 வரை

பிரஸாத கட்டண விவரங்கள்

1)	புளியோதரை	—	ரூ. 50-00
2)	பொங்கல்	—	ரூ. 55-00
3)	தத்யோதனம்	—	ரூ. 40-00
4)	சர்க்கரைப் பொங்கல்		ரூ. 65-00
5)	தோசை	—	ரூ. 35-00
6)	ஸீரா	—	ரூ. 155-00
7)	கேஸரிபாத்	—	ரூ. 85-00

குறுக்கெழுத்துப் புதிர்

திருமதி. விஜயா ரங்கராஜன்
சென்னை - 49

1	2	3			4		5	6	7
		8							
	9			×	10				
		11	12					×	
13		14		15		16	17	18	
19					20				21
22									
23									×
24					25				
26		×	27					28	

குறிப்புகள்

இடமிருந்து வலம்

1. ———யில் ஒரு வாக்கு அளி.
4. பிரணவ மந்திரம்.
8. இராமாயணத்தில் சிறந்த காண்டம்.
9. கண்ணனின் அவதார நட்சத்திரம்.
10. சிவபக்தன். (4-எ*)
11. புராணங்கள் எண்ணிக்கை. (5-எ)
13. காஞ்சி கருட சேவை மாதம (3-எ)
16. ———தலை காக்கும்.
19. இவ்வள்ளலை தெரியாதார் உளரோ? (2-எ)
22. திருப்பதி உள்பத மாநிலம் (4-எ)
23. சரஸ்வதி வீற்றிருக்கும பூ. (2-எ)
24. ———அறிந்து பிச்சை இடு.
26. குழந்தைக் கதைக்கு கரு.
27. நற்செயல் புரியாத நேரம.
28. ஆண்டாளின் மறுபெயர்.

(* எ—எழுத்துக்கள்)

மேலிருந்து கீழ்

1. சுப்ரபாதத்துக்கு பதில் மார்கழியில். (5-எ)
2. சென்றைய ஆண்டு. (6-எ)
3. வள்ளுவரின் மனைவி.
5. கை ———அங்கு கண்டேன் கால் ———இங்கு கண்டேன்.
6. ———பட்டார் நெஞ்சம் போல.
7. மாமன். (4-எ)
10. காந்தி வாழ்நாளில் வைததிருந்தது.
12. சங்கீத மும்மூர்த்திகளில் ஒருவர். (6-எ)
14. மதுரையில் சிறபபுத திருவிழா. (4-எ)
15. திருககோவிலகளில் முககியம.
16. ——— தன்னைச் சுடும். (-எ)
17. கிருஷ்ணனின் மனைவி. (4-எ)
18. கூனியின் மறு பெயர் (4-எ)
20. ராமனால் அந்திமக்கடன் பெற்ற பட்சி. (3-எ)
21. இந்துக்களின் முக்கிய நூல்.

(விடைகளுக்கு 44-ம் பக்கம் பார்க்க)

(8-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

விளித்துக் கூறினர். தொடர்ந்து "இந்தப் பிண்டம் உமக்கு, இதை நீா ஏறறுக கொளள வேணும்" என்று சொல்லி அதைப் பூமியில் வைக்கபபட வேண்டிய இடத்தில், சந்தனு மகாராஜருடைய கை-ஐந்து விரல்கள்-உள்ளங்கை - மணிக்கட்டு - இது வரையிலாகத் தோன்றிற்று சந்தனு மகாராஜர் ஜீவித்திருந்த காலத்தில் அவரை நனருகப் பார்த் தவர்கள் பலரும அப்போது பீஷ்ம ருடன் இருந்தனா. அவர்கள் இந்தக் கையை எளிதில் அடை யாளம கணடு கொண்டனர். "இது சந்தனு மகாராஜனுடைய கையே தான். பீஷ்மரே! நீர் மஹா பாக்ய சாலி. இறநது போன தந்தை மீண் டும தனது பழைய வடிவத்தை நம் கண முன கொணர்நது நிறுத்துவது அசாதாரணமான நிகழ்சசி. உமது பகதி சிரத்தைகளைக் கண்டு வியந்து சந்தனு மகாராஜர் இவவாறு செய் திருககிருர். இது போன்ற பாக்கியம் எனறும் யாருக்கும் கிட்டியதில்லை. சீக்கிரம பிதாவின கையில் ஸாக்ஷாத் தாகவே பிண்டத்தைக் கொடுத்து வணங்கும்" என்று புகழ்ந்து கூறினர்.

பீஷ்மருக்கு மட்டும் தனது தந்தை யின கை தெரியாதா எனன? தந் தைக்குத் தன்னிடம இருநத வாத் ஸல்யம, மறறவரைக் காட்டிலும இவருக்கே நனருகத் தெரியும் மன தைக் குழப்புகிற இந்த அதிர்ச்சி கரமான சம்பவத்தில பீஷ்மா தேறி விட்டார்! அந்தக கையில் அவர் பிண்டத்தை கொடுக்கவில்லை தன கையிலேயே வைத்துக் கொண்டிருந தார்!! அருகிலிருநதவாகளுக்கு இதன் உட்கருத்து விளஙகவே இல்லை. "அவரே தன கையை நீட்டிக கேட் கும்போது கொடுக்காமல் மறுபபது மகாபாபமிலலையா? இநதப் பிண்டம் அவருக்காகத் தானே? ஏன கொடுகக மறுக்கிறீர்? எனறு கேட்டனர். "இந்தக் கை மறைய வேண்டும்.

தேவகியின் புலம்பல்

திரு. பி. ஆர். சேஷாத்ரி-சென்னை-20.

கண்ணன் கதை நம அனைவருககும தெரிந்ததே அவன் பிறந்த வுடன் வசுதேவர் அவனைக் கமசனிடமிருந்து காப்பாற்றவேண்டி, கோகு லத்துககுக கொண்டு சென்று அங்குவிட்டு விட்டுத் திரும்பி வருகிருர். தானபெறறெடுத்த குழநதையை ஈனற சிறிது நேரத்திலேயே அதனை மற்றவர்களிடம்ஒப்புவிக்கும் துரதிஷ்டநிலை ஏறபடுகிறது அந்தத்தாய்க்கு அவளுககுத் தனனுடைய குழநதையின பால லீலைகளைக கண்டுக்களிக்க முடியாதபடி தாயமை இனபத்திலிருந்து தேவகி வஞ்சிக்கபடும்படியாக ஏறபடுகிறது. பிரிவு எனற கானல் அவளை வதைக்கிறது.

தாய என்றதும் தாயபபாலின் நினைவு ஏற்படுகிறது தாய் தன குழந்தைககுப் பால நினைந்தூட்டும்போது எவ்வளவு ஆனந்ததலை அடைவாள்! அநத நேரததில் தாயும சேயும பரிமாறிக் கொள்ளும் அனபுப் பார்வை குழவி வாய்பற்றிப் பருகும்போது தாய்க்கு ஏற்படும் அளவிலாத பேரானநதம!! இவற்றை எலலாம தேவகியினுல் அனுபவிக்க முடிந்ததா? இல்லை. இதனைக கண்டார் ஆழவாாகளிலே "கூடவர் கோன" என்று சிறப்பாக அழைககப்படும் குலசேகர ஆழவார்.

தாயின தவிப்பை தன்னுடைய அருடபாசுரங்களினமூலம வெளி யிடடுளளாா தேவகி அழுது புலம்புவதாகத தானும் புலமபுகிருர். தேவகியின புலம்பலைக கேடக கேடக நாம் துயரக் கடலில் மூழ்கி விடு கிருேம். சோக வெள்ளததில ஆழ்நது விடுகிருேம். தேவகியின் வேதனை மூசசு நம் கண்களில கண்ணீா பெருகச செயகிறது.

இதோ! அவர் அருளிய பரசுங்களிலிருநது ஒரு பாட்டு.—

குழகனே எந்தன கோமளப பிள்ளாய்
 கோவிந்தா என் குடங்கையில் மன்னி
ஒழுகு பேரேழில் இளஞ் சிறுதளிர்போல்
 ஒரு கையால் ஒரு முலைமுகம் நெருடா
மழலை மென்னகை யிடையிடை அருளா
 வாயிலே முலையிருக்க எனமுகததே
ஏழில் கொள் நின்றிருக்க கண்ணிணை நோக்கத் தன்னையும்
 இழந்தேன் இழந்தேனே!

வெறும் தரையில் தர்பங்கள் காணப் பட வேண்டும், அதன மேல் தான் நான் பிண்டத்தை வைப்பேன் தர்ம சாஸ்திரஙகளில் அப்படியே தான் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. என் தநதையாருக்கு என்னிடம் இருக்கும் வாத்ஸல்யம் உணமையாக இருககு மாகில் இப்பொழுதே இந்தக் கை இந்த இடததிலிருநது அகல வேணுமட சாஸ்திரப்படி தர்பங்களின மேல் பிண்டத்தை வைக்கும வாய்ப்பை எனககளிகக வேணும்'' என்று உள்ளக குமுறலுடன் வேணடிக் கொணடாா. உடனே கை மறைந்தது. வெறும தரையில் தர்பங்கள காணப்படடன. பீஷமர் அவற்றின மேல் பிண்டத்தை வைத்து, ச்ராதத காரியததை முடித்தார்.

தாமானுஷடானததில் பீஷமரு டைய தளராத உறுதிககு இது ஒரு எடுத்துக் காட்டு. இராமனும பீஷ்மரும் மகாவீரர்களாக விளஙகினர் புற எதிரிகளை வெல்லும் ஆற்றல் மட்டும இதற்குக் காரணமிலலை அகத்தில் உலாவும் பகைவாகளாகிய-காமம - குரோதம - இதயாதிகளையும் அலக்ஷ்யமாய வெனறவர்கள் இவ விருவரும். முந்தையதை விடப் பிந்தியது செய்தறகரிது. பல சோதனை களில், சிக்கிய போதும், இவவிரு வரும் உள் நிலாவிய பகைவாகளை அறவே அடககி தர்மததை நிலை நாடடியுள்ளனர். இப்படிப்பட்ட மகா தர்மாதமாவான பீஷமா வேதோக்தமான யாகங்களை, மனைவி யில்லாமல் முறை பிசகிப பணணி யிருபபாரா? எனறு நாம சிநதித்துப பார்க்க வேண்டும்.

குமாரிலபட்டர் இவ்வழிகளிலெல் லாம் உட்புகுந்து ஆராயநது பாாத திருககிறாா. இவவிஷயத்தை இவ வளவில வாசகர்களின சிநதனைக்கு விட்டு, "இது போன்ற தாம சங கடத்தில் அகபபட்டவர்கள மற்றும எவரேனும (இதிகாஸ புராண உப நிடதங்களில்) உண்டா?" என்னும கேள்விக்குப் பதிலளிபபோம்.

ஆதியந்தமில்லாத வரலாற்றுக் காலத்தில் பல்லாயிரவர் இப்படி இருந்திருபபது ஸாதாரணமே. ஆனு லும் அவர்களைப் பறறி நமககு ஒன் றும தெரியவிலலை. சிலரைப பறறியே தான ஏதோ தெரிகிறது.

1 யாஜ்ஞவலக்யர்

இவரையறியாதார் இல்லை. தாம சாஸதிர கர்ததா உபநிஷத் ப்ரவித தர் வேத வயாஸருககே வேதம கறபித்தவர் இதெலலாம நாடு நகரமும் நனகறிநததேயாம இவா ஒரு தாம சங்கடத்தில் மாடடிக் கொண்டு, அசாதாரணமான உறுதி யினுலும சாமாதயததினுலும அநதக கடும சோதனையில வெறறி கண டாா்

இவருக்கு மனைவியர் இருவர் மூத தவள பெயர் "மைத்ரேயீ" எனபது இளையவள பெயர் "காதயாயனி" என்பது. இவ்விருவருககுள பரஸ பரம் பகைமையும சண்டையும சச் சரவும் நிரநதரமாக இருந்து வந்த தாக ஊகிகக இடமிருககிறது. மூதத வளான மைத்ரேயீ சிறந்த "பரம்ஹ வாதிநீ"யாக இருநதாள. இளைய வளான காத்யாயநீயோவெனில் சாதாரணமான பெணகளைப போல் இகலோக ஸுகஙகளிலேயே நாட்டங் கொண்டவளாக இருநதாள்

अथ ह याज्ञवल्क्यस्य द्वे भार्ये बभूवतुः मैत्रेयी च कात्यायनी च । तयोर्ह मैत्रेयी ब्रह्मवादिनी बभूव । स्त्री प्रज्ञैव तर्हि कात्यायनी।

(ப்ருஹதாரணய கோபநிஷத்-6-5) என்னும் உபநிஷத வாகயஙகளால இதையறியலாம.

யாஜ்ஞவலக்ய மகரிஷியும் சிறநத ப்ரம்ம வாதியாவார் தன மனம போலவே மைதரேயியின் மனமும அமைநதிருப்பதனுல இவருக்கு அவ ளிடம் ஒரு தனி மதிப்புணடு. வீட் டில் ஸர்வ காலமும சககளத்திச சண்டை. யாஜ்ஞவலகயருககு இது தீராத தொலலையாகி விடடது! என்ன செயவார்? பாவம்!! இதி லிருந்து மீள்வதெங்ஙனம்? அதற்கு ஒரே வழிதான உளது சன்னியாசம் கொள்வதுதான் அந்த ஒரே வழி. அதற்கேற்ற வைராக்யத்திலும் இவ ருககுக் குறைவொன்றுமில்லை அவ் வாறே செயயததுணிநது விடடார்.

இரணடு மனைவிகளுககும, உளள சொத்துக்களைப் பாகம் செய்து கொடுததுவிட்டால் விடடுப பிரச் சனை தீர்ந்து விடும. "இது தனது கடமை" எனறெணணினாா அவா. இதைச செய்துவிட்டு உடனே சன்னி யாசம கொள்வதாகத திட்டம.

மைத்ரேயியைக் கூப்பிடடார். "அடீ! நான் துறவு பூண்டு இவ்விடம் விட்டு விலகப போகிறேன. இநத காத்யாயனிககும உனககும் பாகப் பிரிவினை செயது பரஸபரம தகரா றிலலாமல செயதுவிடடுப போகி றேன" எனறு சொனனாா.

मैत्रेयि! इति हो वाच याज्ञवल्क्यः प्रव्रजिष्यन्वा अरे! अस्मात् स्थाना दहमस्मि । हन्त ते ऽनया कात्यायन्या अन्तं करवाणीति ।

(ப்ருஹதா உப 6-5)

என்னும உபநிஷத வாககியம இதையே தெரிவிககிறது.

மைதரேயீ கேட்டாள "பக வானே! இந்தச சொததுக்களால பேரினபததை அடைய முடியுமா?

யாஜ்ஞவலகயா நாடடாரைப் போல, செல்வத்தைக கொணடு நல் வாழவு வாழலாம. ஆனுல செல்வத தினுல மோக்ஷததைப பெறுவது முற றிலும் அசாததியம்.

மைதரேயீ "மோக்ஷததிறகு உப யோகபபடாத செல்வம எனக்கெ தறகு? "எனக்கு" அது வேணடாம். எனககு மோக்ஷமே வேணடும அதற் கேற்ற வழி உஙகளுககுத தெரியும். அதை எனககும உபதேசியுஙகள?"

(தொடரும்)

வள்ளி திருமணம்

சிவபெருமான கண்களில் தோன்றி, திருநதபுவனங்கள ஈன்ற பிராட்டியின் பாலருநதி, சரவணப் பூந்தொட்டிலில் விளையாடி, மஙகை அறுவாககு அருளிசசெய்து, பிரம னின் செருக்ககறறி, சூரனைத் தடிநது, தேவேநதிரன மகளை மணநது தேவ லோகத்திறகு வாழ்வளிதது நமது ஊருக்கும வந்து, மககளில ஒருததி யாகிய பேதைப பெண வள்ளியை மணந்து நமககு வாழ்வளிதது நம உறவினாகளில் ஒருவனுகி நம நெஞ சங்களில வள்ளி மணாளனுக என றைக்கும் வீற்றிருப்பவன் முருகக் கடவுள்.

மாமரத்தின பெருமபகுதி கிளை களும், இலைகளுமாய் இருந்தாலும் அம்மரத்தின் பயன அதுதரும் கனி யாகும. அதுபோல் கந்தபுராணததில் சூரபனமனை வெற்றி கொளளும் செய்தி விரிவாகக் காணப்படினும், புராணத்தின் பயன் வளளி திரு மணமே ஆகும்

முருகனின மறற திருவிளையாடல் களைவிட வளளியைத திருமணம் செய்து கொண்டது மட்டும் ஏற்றம பெற்றதாய் அமைநதமைககுரிய காரணத்தை ஈண்டு விரிவாகப பார்ப் போம்.

வள்ளியின் தோற்றமும் புனங்காத்தலும்:

வேடுவர்கள் செயத தனிப்பெரும் தவத்திளுல், வள்ளியெம்பெருமாட்டி யார் வேடுவமன்னன் நமபிக்கு மக ளாகத் தோனறிளுா. பனிரெண்டு வயது நிரமபப் பெற்றதும் குல வழக்கப்படி, அவள தினைப்புன் காக்கச் சென்ருள்.

பச்சைபபசேல் என்ற தினைப் பயிர் விளைந்த புன்செய் நிலம். அங்கே சிற்றேனல் காக்கின்ருள் வளளி.

இங்கு வளளி என்பது ஜீவான்மா ஆகும. நம் உயிர் ஐமபொறிகளா கிய வேடர்கள் மத்தியில் வளர்கிறது உயிர்கள உடம்பைப் பெறறு, பொறிகளின வாயிலாக வரும் சிற் றின்பங்களையே, திரும்பத் திரும்ப நுகர்நது, இறப்பையும் பிறப்பையும மீண்டும மீண்டும அடைகின்றன இவ்வுலகம ஆன்மாககள் காவல்புரி யும பெரிய வயல் ஆகும. ஆளுல் உயிர்கள் நிலததில் இறையருளாகிய பேரின்பததை நாடாமல் சிற்றின் பததை அனுபவித்துக் காத்துக கொண்டிருககின்றன. இதனையே,

வள்ளி நெல்லை விளைவிக்காமல் சிறுபயிராகிய தினையைக் காத்திருந்த நிகழ்சசி விளக்குகிறது

வள்ளி ஆலோலம்பாடுதல்:

தினைப்புனம் காக்கும் வள்ளி இனி மையாக ஆலோலம்பாடிப பறவை களைவிரட்டுகிருள. அவள் ஆலோலம் பாடும போது மயஙகிய மான்கள் பாலைச சொரிநதன அப்பாலை புலிக் குட்டி அருந்தியது. புலியோ தன மடிப்பாலை பனறிககுட்டிககு இனிது ஊட்டியது; கையில வைத்திருந்த கல்லும் உருகிட கிளிகளும் உருகிட ஆலோலம பாடிளுன் எனபதை,

மையல் குறவர் குறத்தியர்கள் மருளு
மடம போய்த்தெருள்எய்த
மான்கள பசியும மனப்பயமும்
மறந்து சுரந்த மடிபபாலைப்
பையப பதுங்கும புலிப்பிணவின்
பறழுக்கருந்திக் கொலைமறந்த
பாரப்புலி தன் முலைப்பாலைப் பன்றிக்
குருளைக்கு இனிதூட்டக்
கையிற் கவணில பதித்த மணிக்
கல்லும உருகக்கிளிகள் தினை
கவராதிருந்து கசிந்துருகக் கனிவாய்
ஆலோலம் புகலும்
எதயறகுறத்தி மனம உருக்கும்
சமர்த்தா தாலோ தாலேலோ!
தாமக் குவளைத் திருமலை வித்தகனே
தாலோ தாலேலோ!

என்னும் திருமலை முருகன பிள்ளைத் தமிழப்பாடலால் அறியலாம்.

தினைப பயிாகளைத தின்ன வரு வதால், வள்ளி கிளிகளைப் பகைக் கிருள அவைகளை விரட்டுகிருள். ஐம்பொறிகளின் வழியே நடத்தும வாழ்க்கை, தினைச் சோற்றைப் போன்றது; அதை உண்ணுமபோது அதைப் பறித்துக் கொள்ள யாராவது பங்குகேட்டு விடுவார்களா என்னும் கவலை வந்து விடுகிறது! நமக்கு ஒரு பொருளிடத்து பற்று உண்டாளுல் அந்தப் பொருளை இச்சிக்கின்ற பிற ரிடம வெறுப்பும் பகையும் வந்து விடும் என்பதையே வளளி கிளிகளைப் பகைத்து ஆலோலம் பாடும் நிகழ்ச்சி குறிக்கிறது.

முருகன் வேடனுக வருதல்:

வள்ளிககுத திருவருள் புரிந்திட, முருகன் வேடனுக வந்தான். வள்ளி யிடம அணுகி இன்ப மொழிகள் பேசலுறருன். தன்னிடம் பேசாவிட் டால் பின்னர் வள்ளிக்குப் பெரிய பழி ஏறபடும என்று கூறிப் பயமுறுத் திளுர். இது தன்னியல்பு அறியாது கிடக்கும் ஆன்மாவிற்கு அஞ்ஞானத் தைப் போக்கிய ஞான உணர்ச்சிக் குரிய அவாவினை இறைவன் எழுப்பு வான் என்பதைக் குறித்தது.

திரு மீ. சீனிவாசன், எம் ஏ, பி.டி
பரமக்குடி.

வேங்கை மரமாதல்:

முருகன் வேடர் கோலத்துடன் வள்ளி நாயகியிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது அங்கு வேடுவர் சூழ நம்பிராசன் வந்தான். இது உயிர்கள் ஞானம் பெறுவதறகுப் பொறிகள் தடையாய இருப்பதை உணர்த்தியது.

அப்போது இறைவன அடிமுதல் வேதங்களாகவும, நடுப்பாகம ஆகமங்களாகவும், கிளைகள் கலைகளாகவும் கொண்ட வேங்கைமரமாகி ஞானத்தை அருளகிறுன. அபபோது வேடாகள மரத்தை வெட்ட வருகிறார்கள். அப்போது புருகன் சனகாதி முனிவர்களுககு குமார வடிவுடன ஞானமுணர்த்திய சிவனபோல குமாரவேடம கொண்டு வளளி முன்னே வருகிறுன். அப்போது ஞானவேட்கை கொண்ட ஆன்மா வாகிய வள்ளி, ''வேடர்கள் தீயவர்கள்; ஓடிவிடுங்கள'' என அன்புடன் கூறுகிறுள். அதாவது ஞானம்பெற முயற்சிக்கும்போது ஐம்பொறிகளிலுல் உண்டாகும் துன்பம இங்கு உணர்த்தப்படுகிறது.

இறைவன் கிழவனுதல்:

வள்ளியின் உறைவினர் தம்மைப் பிடிக்க வருவது கண்டு முருகன் கிழவேடம் கொண்டு நிற்கிறுன். இறைவன் உயிர்களுக்கு குருவாக எழுந்தருளி தீக்ஷை கொடுத்து ஆணவம் முதலிய மலங்களைப் போக்கியருள்வான் இறைவன் என்பதைக் குறித்தது இது.

யானை வருதல்:

தீக்ஷை கொடுத்த இறைவனுகிய குரு உபதேசமும கொடுப்பான். ஓம்கார வடிவுடையது யானை. யானையைக காட்டியது வளளி அசசத்துடன் முருகனை அடைந்து தன்னைக காப்பாற்றுமாறு கோருகிறுள். அதாவது பொறிகள இன்பம் சிறிது காலமே இருநது அழியும தனமையுடையது என்று உணர்ந்த ஆன்மா தனியல்பு உணாநது இறைவன் திருவடிகளைப பறறுகிறது.

வள்ளித் திருமணம்:

இவவை உணாநது, இறைவனது அனபிறகுப பாத்திரமான உயிர் அவனுேடு இரண்டறக கலக்கும். கந்தவேள் தன்மருங்கில் வீற்றிருந்த வள்ளியம்மையைத் திருவருள் நோக்கம் புரிந்தருள அம்மை மானுடவடி நீக்கித் தெய்வக்கோலம் பெறுகிறுள். இறையனுபவம் பெற்றுவிட்ட ஆன்மா அருளின்பத்திலேயே திளைத்து நிற்கும் என்பது இத்திருமணததால விளககம் பெற்றது.

உயிா தனியல்பு அறியாது கருவிகளின இயல்பே தன்னியல்பு என மயங்கி உணர்வறறுக் கிடக்கும் போது இறைவன் தோனறி, உணர்வினை நலகி, உபதேசிதது தன்னுேடு இணைத்துக் கொள்வான எனபதைச் சிவஞான போதம எட்டாவது நூறபா,

''ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை
வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருவுமாய் தவத்தினில
உணர்த்தவிட்டு
அனனிய மன்மயில அரன்கழல்
செலுமே''

என்று கூறுகிறது.

இநநூறபாவின இலக்கணத்திற்கு எடுத்துககாட்டாக அமைவதே வள்ளித் திருமணம் ஆகும

எனவேதான் திருவாடானைத் தல புராண ஆசிரியா,

''களிருக்கு நறியமலர்க் கானகத்தில
வேடர்குலக்கனியான
வள்ளி அள்ளித்தரும தினை மாமகிழ்ந்
தருந்தி ஆங்குஇவளை மணந்துவானில்
துள்ளிய மஞ்ஞையில ஏறிச் சூர்
தடிந்து அன்டரைபபுரந்து
துலங்காநிறகு
மளளிலே வேல் குமரகுரு முருகன
இருதாள் மலரை அகத்துள்
வைபபாம்''.

என்று பாடி மகிழுகிறுர் நாமும வளளி மணவாளனின திருவடிகளை மனததில் கொணடு பேரின்ப வாழ்வு பெற முயலவோமாக

40-ம் பக்கத்திற்கான விடை

குறுககெழுத்துப் புதிர் விடை

இடமிருந்து வலம்:		மேலிருந்துகீழ்:	
1.	திருவாதிரை	1.	திருப்பாவை
4.	ஓம	2.	ருத்ரோதகாரி
8.	சுநதர காண்டம	3	வாசுகி
9.	ரோகிணி	5	வணணம
10.	ராவணன	6	கடன
11.	பதினெட்டு	7	அமமான
13.	வைகாசி	10.	ராட்டை
16.	தருமம்	12.	தியாகராஜர்
19.	பாரி	14.	சிததிரை
22.	ஆந்திரா	15.	குடமுழுககு
23.	தாமரை	16.	தனவினை
24.	ஜனகர்	17.	ருகமணி
25.	பாத்திரம்	18.	மந்தரை
26.	நீதி	20.	ஜடாயு
27.	ராகு காலம	21.	சீதை.
28.	கோதை		

★ செய்திச் சுருக்கம் ★

ஆகம வித்வத் சதஸ்

அண்மையில திருப்பதி அடுத்துள்ள நரசிங்காபுரத்தில் இருக்கும் தி. தி. தேவஸ்தானத்தாரின் ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரா வேத பாட சாலையில் வேத ஆகம வித்வத் சதஸ் ஒன்று நடைபெற்றது. இவ்விழாவினை தி. தி. தே. செயலாட்சித் தலைவர் திரு. ஜி. குமாரசுவாமி ரெட்டி அவர்கள் துவக்கி வைத்து உரையாற்றுகையில் வேதங்களின் பெருமையை ஒவ்வொரு இந்தியனும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் நாட்டில் மேலும் பல வேத பாட சாலைகள் நிறுவப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு, தி. தி. தேவஸ்தானம் இது சம்பந்தமாக மேற்கொண்ட திட்டங்களையும் கருத்துக்களையும் வேத வல்லுநர்கள் ஒரு வாய்ப்பாகக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். தொடர்ந்து பேசுகையில் வேதங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பதிவு நாடா தொகுப்புகள் பொது மக்களுக்கு எளிதில் கிடைக்கும் வண்ணம் முயற்சிகள் பல தி. தி. தேவஸ்தானத்தாரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன என்று கூறினார்.

வேதவிற்பன்னர்கள் கௌரவிக்கப்படும் போது

இவ்விழாவின்போது, வேத பாட சாலை முதல்வர் திரு. டி. ராமசந்திர சாஸ்திரி அவர்கள் ஆண்டு அறிக்கையினை வாசிக்க, தி. தி. தே. பொது ஜனத் தொடர்பு அலுவலர் திரு. ஆர். சூர்ய நாராயண மூர்த்தி அவர்கள் தி. தி. தே. மேற்கொண்ட புதிய முயற்சிகளை விளக்கிப் பேசினார். தி. தி. தே. கல்வி அலுவலர் திரு. பி. சந்திரசேகர நாயுடு அவர்கள் வேத அறிஞர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கி, பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தார்.

மாருதி காரினைப் பெற்றுக்கொளல்

மாருதி கார்

7-7-84 அன்று, பொது மக்களின் நனமைக்காக குறைந்த விலையில் தயாரிக்கப்படும் மாருதி உத்யோக் நிறுவனத்தாரின் முதல் தயாரிப்பு கார் ஒன்று, அந்நிறுவனத்தின் சார்பில், அந்நிறுவனத்தின் தலைவர் திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களால் ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர சுவாமிக்கு அளிக்கப்பட்டது. அக்காரினை தி. தி. தேவஸ்தானத்தின் சார்பில், தி. தி.

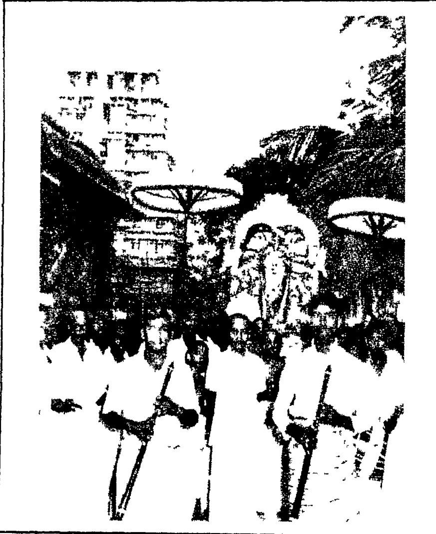
தே. செயலாட்சித் தலைவர் அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார்.

பொன் விழா :

ஆந்திர மாநிலம் கடப்பா மாவட்டம் ராஜம்பேட்டையில் தி. தி. தே. பொன் விழா நிகழ்ச்சிகள் அண்மையில் இரண்டு நாட்கள் ஏ. பி. நாராயண ரெட்டி காலனி மைதானத்தில் நடைபெற்றன. கீதா பாராயணத்துடன் துவங்கப் பெற்ற முதல் நாள் விழாவிற்கு திரு. பி. சுப்ரமண்ய செட்டி அவர்கள் தலைமை வகிக்க, திருவாளர்கள் எஸ். லக்ஷ்மணய்யா, மல்லாதி சந்திர சேகர சாஸ்திரி, கொண்டமா சார்யலு, மற்றும் ஆனந்த கிரி மாதாஜி ஆகியோரின் சமயச் சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்றன. இரண்டாம் நாள் விழாவிற்கு அம்மாவட்ட ஆட்சித தலைவர் திரு. அமிதாபு பட்டாச்சாரியர் தலைமை வகிக்க, விழா நிகழ்ச்சிகளை தி. தி. தே. செயலாட்சித் தலைவர் துவக்கி வைத்தார். அன்று இரவு தி. தி. தேவஸ்தான அன்னமாச்சார்யா இசைக் குழுவினரின் இசைக் கச்சேரியும் தொடர்ந்து, திரு. வங்கல பட்டாபி பாகவதரின் ஸ்ரீநிவாஸ கல்யாணம் பற்றிய ஹரி கதையும் நடைபெற்றன.

திரு. ம. சந்திரசேகர சாஸ்திரி அவர்கள் சொற்பொழிவாற்றுகையில்

திருப்பதி அடுத்த ஸ்ரீநிவாசா மங்காபுரத்தில் உள்ள தி. தி. தேவஸ்தான ஸ்ரீ கல்யாண வேங்கடேஸ்வர சுவாமி கோயிலில் அன்மையில் 'ஸ்ரீ ஸாக்ஷாத்கார வைபவ' விழா நடைபெற்றபோது.

அன்னமாச்சார்யா விழா

கி. பி. 15-ஆம் நூற்றுண்டைச் சார்ந்த தெலுங்குக் கவிஞரும், ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரரின தீவிர பக்தருமான ஸ்ரீ அனனமாச்சார்யா பிறந்த தலமான ஆந்திர மாநிலம் கடப்பா மாவட்டம் தாள்ளபாக்கம் எனும் கிராமத்தில் அண்மையில் அன்னாரின நினைவு ஒட்டி கலை நிகழ்ச்சிகள பல நடை பெற்றன. இந்நிகழ்ச்சிகள் சம்பந்தப்பட்ட விழா ஆந்திர அரசு கலைத்துறை சார்பிலும் தி.தி. தேவஸ்தானத்தாரின் அன்னமாச்சார்யா நினைவுக் குழுவின் சார்பிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இக்குழுவின்

தலைவரான டாக்டர். பெஜவாடா கோபால ரெட்டி அவர்கள் இவ்விழா வினைத் துவக்கி வைத்து, தம் சிறப் புரையில், இது போன்ற கவிஞர்கள் யாவரும் இறைவனின் திருஅவதாரங் களாகவே கருத வேண்டும் என்றும், அன்னமய்யாவின் கீர்த்தனைகளில் பொதிந்துள்ள சமயக் கருத்துக்கள் யாவும் பல்வேறு சமயங்களைச் சார்ந்த எல்லோருக்கும் ஒரு ஆன் மீகப் புதையலாகவே விளங்குகிறது என்றும் கூறினர். இவ்விழாவிற்கு 'ஆந்திர பிரபா' எனும் தெலுங்குத் தினசரியின் ஆசிரியர் திரு. வேங்க டேஸ்வரராவ் அவர்கள் தலைமை தாங்க, அம்மாவட்டத் தலைவர் திரு. பட்டாச்சார்யா அவர்களும் இவ் விழாவில பங்கேற்று உரையாற் றினர்.

ஆண்டு விழா

தி. தி தேவஸ்தானத்தாரின் ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா உடல் ஊன முற் ரேருக்கான பயிற்சி மற்றும் தயா ரிப்பு நிலையத்தின் முதலாண்டு விழா அண்மையில் திருப்பதியில் நடை பெற்றது. இவ்விழாவிற்குத் தலைமை வகித்து உரையாற்றிய தி. தி. தே. செயலாட்சித் தலைவர் திரு. ஜி. குமார சுவாமி ரெட்டி அவர்கள், ஆந்திர முதல்வர் திரு. என். டி. ராமா ராவ் அவர்கள் அறிவித்தபடி, ரூ. 1 கோடி செலவில், தி.தி.தேவஸ் தானத்தின் உடல் ஊனமுற் ரேர் நிலையங்களான குருடர் செவி டர் மற்றும் காது கேளாதார் பள்ளி கள், செயற்கை கை கால் உறுப்பு தயாரிப்பு நிலையம் ஆகியன இந்நில யத்துடன இணைக்கப்படும் எனறு கூறினர் தொடர்ந்து பேசுகையில், உடல் ஊனமுற்ரேர்களுக்குத் தகுந்த வேலைகள் தர முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றும் குறிப்பிட் டார். இவ்விழாவில், தி.தி.தே. பொது ஜனத் தொடர்பு அலுவலர் திரு. ஆர். சூர்ய நாராயண மூர்த்தி, இந் நிலயத்தின் இயக்குநர் டாக்டர். வை: ஆர். தனலட்சுமி, மற்றும் இந் நிலையத்தின் திட்ட இயக்குநர் திரு. கோவிந்த ராஜு ஹரி ஆகியோர் பங் கேற்று உரையாற்றினர்.

விசாகப் படி பஜனை விழா :

சென்னை குரோம்பேட்டை நேரு நகரில் உள்ள குமரன் குன்றம் அடி வாரத்தில, குமரன் குன்றம் திருப் புகழ் மன்றம் ஏற்பாடு செய்யும் விசாக படி பஜனை விழா, பிரதி மாத மும் மாலை 6 மணிக்கு ஆரம்பமா கிறது. இதில் அஸ்தினபுரம் மாதர் சங்கத்தினர்களும், புலவர், கவிஞர் களும் கலந்து கொள்கிருர்கள். ஆஸ் திக அன்பர்கள் நிகழ்ச்சிகளுக்கு வந் திருந்து பயனடையும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

தகவல்:

திரு. ஏ. டி. கிருஷ்ணன், குரோம்பேட்டை.

ஆறு சிறப்பு

முருகப் பெருமானுக்கு முகம் ஆறு, வலது கண்கள் ஆறு. இடது கண்கள் ஆறு. நெற்றிக் கண்கள் ஆறு. வலது புயம் ஆறு. இடது புயம் ஆறு. அவனுடைய மநதிர எழுத்து ஆறு. ஆருவது திதியாகிய சஷ்டி விரத நாள். ஆருவது கிழமை முருக வழிபாட்டுக்குரிய, சிறப்பு நாள். ஆறு கார்த்திகைப் பெண்கள் பாலூட்டியதால் தான் அறு மீன்களின நட்சத்திரமாகிய கிருத்திகை சிறப்பு வழிபாட்டுக்கு உரிய நாள்.

ஆறு என்ற எண்ணிக்கை உயர்ந்தது. மிக மணமுள்ள சண்பகம், மனோரஞ்சிதம், நிலச் சம்பங்கி ஆகிய மலர்களுக்கு ஆறு இதழ்கள்.

கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு, மேல், கீழ் என்ற ஆறு திசைகளே முருகப் பெருமானுக்கு ஆறு திருமுகங்கள்!

திருமதி. கமலா மாரியப்பன்-கோயம்புத்தூர்.

பெண்களே! உங்களுக்குத்தான்?

பெண்கள இரவில் படுக்கும்பொழுது முனபுற கொசுவத்தை இரண்டு மடிப்பாவது எடுத்துவிட்டுத்தான் படுக்க வேண்டும்.

பெண்கள் முநதானியைத் தொங்கவிட்டு நடக்கக் கூடாது. இழுத்துச் செருக வேண்டும். முந்தானி ஆடினல் குடும்பமும் ஆடிப் போகும் என்று சொல்வார்கள.

கோவிலில் சாமி கும்பிடும்பொழுது பின்னங்கால்கள் இரண்டை யும் பின்னிக் கொண்டு, முன் நெற்றி தரையில் படுமாறு கும்பிட வேண்டும்.

கோவிலில் தீர்த்தம் வாங்கும்பொழுது இடக்கைக்கும் வலக்கைக் கும் நடுவில் முந்தானி நுனியை வைதது தீர்த்தம் வாங்க வேண்டும.

சுமங்கலிப் பெண்கள் குளிக்கும்பொழுது வெறும் தலைக்கு குளிக்கக் கூடாது. குளிப்பதற்குமுன சிறிது மஞ்சளை உரைத்து முகத தில் பூசிக் கொண்டுதான தலை முழுக வேண்டும்.

குத்து விளக்கு ஏற்றும் பொழுது ஒரு திரி மட்டும் போடக் கூடாது. இரண்டு திரிபோட்டு ஒரு முகம் ஏற்ற வேண்டும்.

காலையில் வாசலுக்கு சாணி தெளிக்கும்பொழுது பழைய சாணி யாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, தண்ணீர் மட்டும் புதிதாக எடுத்துச் சேர்த்துத் தெளிக்க வேண்டும்.

தொகுப்பு: டாக்டர் ஏ. ஆர். என். துரைராஜ்.

ஆதாரம்: கூட்டுறவு (மலேசியா கூட்டுறவு இதழ்).

மதிப்புரை:

1. சௌந்தர்ய லஹரி (வடிவு தரங்கம்): தமிழாக்கியவர்: ஸீதா ராம கிருஷ்ணமூர்த்தி; விலை ரூ.1-00.

ஆதிசங்கரர் அத்வைதியேயாயினும் ஆன்மிகத் துறையில் ஈடுபடும் சாதகனுக்கு 'இஷ்ட தெய்வம்' ஒன்று தேவைப்படுவதை நன்கு ணர்ந்த அவர் இந்து சமயத்திலுள்ள ஏறக்குறைய எல்லாத் தேவதைகளின் பெயரிலும் சொல்லழகும் பொருளழகும் நிறைந்த கவின்மிகு தோத்திரங்கள் பலவற்றை இயற்றி, சமய வழிபாட்டிற்கு மாபெரும் தொண்டாற்றியிருக்கின்றார்.

அவற்றுள் ஒன்றே சௌந்தரிய லஹரி. முதல் நாற்பத்தொன்பது சுலோகங்களினாலான 'ஆனந்த லஹரி' அல்லது 'பேரின்ப அலைகள்' மற்றும் இறுதி ஐம்பத்தொன்று சுலோகங்களினாலான 'சௌந்தரிய லஹரி' அல்லது 'அழகின் அலைகள்' ஆகிய இரு பகுதிகளைக் கொண்டதாகக் கருதப்படுவது அது.

காவிய எழில், சாகித்தியச் சிறப்பு, ஆன்மிக அருள் ஆகிய அனைத்தும் நிரம்பியுள்ள இச்சுலோகங்கள் தேவி வழிபாட்டின் மேன்மையினையும் தேவியின எழில வடிவையும் நெஞ்சை நெகிழ வைக்கும வகையில் உணர்த்துபவை ஆகும்.

சம்ஸ்கிருதத்தில் இருக்கும் இச்சுலோகங்களைத் தமிழில், பாவகைகளில் சிறந்ததாகக் கருதப்படுவதும் "எளிய பதஙகள அடங்கியதும்" ஆன வெண்பா வடிவில், இலண்டனில் வசிக்கும் ஸீதா ராம கிருஷ்ணமூர்த்தி, சுவை சிறிதளவு கூடக குன்றுத வகையில் 'வடிவு தரங்கம்' என்னும் தலைப்பில் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். கவிதையிலும் பக்தியிலும் ஈடுபாடுடையவர் ஒவ்வொருவரின் கைகளிலும் இருக்க வேண்டிய உயர்ந்த நூல் இது.

2. ஆஞ்சநேய மாலை: (ஸீதாராம கிருஷ்ணமூர்த்தி; விலை ரூ. 1-00.)

அறிவு, பலம், புகழ், துணிவு, அச்சமின்மை, நோயின்மை, வாக்கு வன்மை ஆகியவை எல்லாம் அனுமனை நினைத்த மாத்திரத்திலேயே ஒருவருக்குக் கிடைக்கும் என்று ஆன்றோர்கள் கூறுவர். இராமாயணத்தில் தனிச் சிறப்புடன் விளங்கும் பாத்திரமான, சுந்தர காண்டத்தின் நாயகனை அனுமனின் உயர்வு அளவிடற்கரியது.

இராம காதையை எவ்வளவு தடவை கேட்டாலும் எவ்வாறு நமக்குத் திகட்டுவதில்லையோ, அவ்வாறே அனுமனின் ஏற்றத்தை எவ்வளவு தடவை கேட்டாலும் படித்தாலும் நமக்கு ஏற்படும் மகிழ்ச்சியும் மன நிறைவும் குறைவதேயில்லை.

ஆஞ்ச நேயரின் சிறப்புகளை எல்லாம், இராம பக்தர்களுள் தலையாயவரான அஞ்சனையின் ஆரமுதின் பெருமைகளை எல்லாம் கவிஞர் ஸீதா ராம கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இனிய வெண்பாக்களில் எலலோரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் பாடிப் பரவியிருக்கிறார். ஆஸ்திக உலகம் ஆதரித்துப் பாராட்ட வேண்டிய சிறந்த முயற்சி.

மேற்கூறிய இவ்இரண்டு நூல்களும் கிடைக்குமிடம; பாரதி பதிப்பகம், 108, உஸ்மான் சாலை, தியாகராய நகர், சென்னை-600017.

ஏ. நடராஜன்.

பேலூர் சென்ன கேசவசுவாமி கோயிற் சிற்பங்களில் ஒரு பகுதி.
திரு சோமசேகர் – கோலார்.

Edited and Published on behalf of the T. T. Devasthanams by K. Subba Rao, M.A. and Printed at T. T. D Press by M. Vijayakumar Reddy, Manager, T. T. D. Press, Tirupati-517501.

Regd. No. H/TRP/12 வருடச் சந்தா ரூ. 12

